209

Prze - sło - dka jest wieść o Je -

zu - sie, ty, du - szo stro - ska - na, o,

słysz Ba - ra - nek ten Bo - ży nie -

wi - nny zmarł za Cię przy - bi - ty na

krzyż. O, ja - każ to cu-dna no -

wi - na, o, ja - każ ra-do-sna to

mf

wieść! Cho-ciaż zie-mia prze - mi - nie, to

ff

rze - sze zba - wio - nych ku

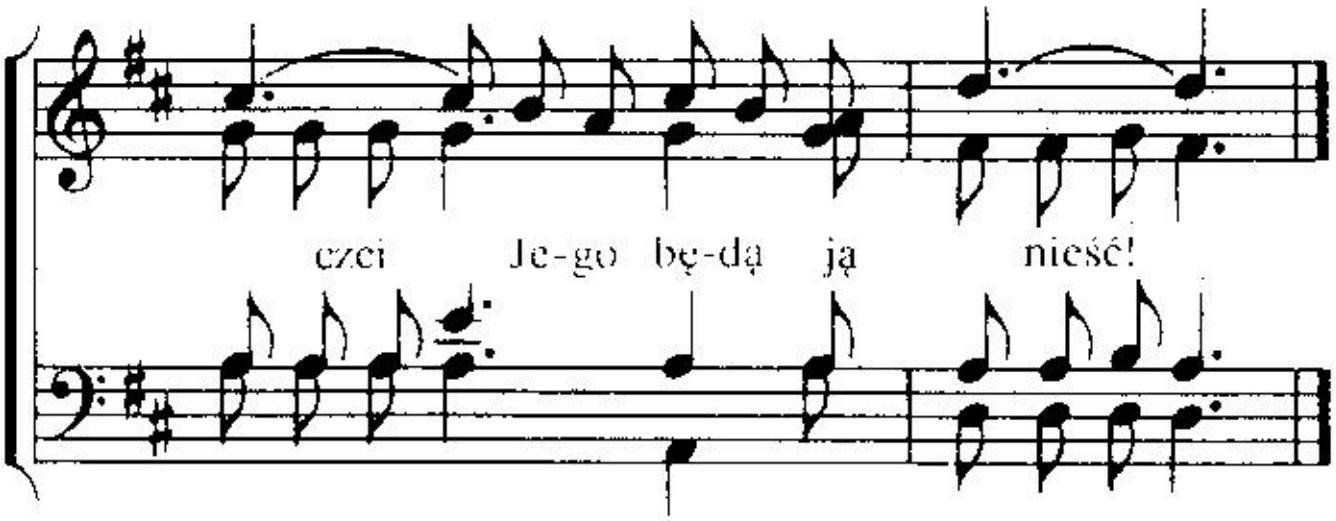

2. Niebiosa opuścił dla ziemi
i krew za grzeszników Swą dał,
by każdy, kto w Niego uwierzy
swych win odpuszczenie w Nim miał.
O, jakaż to . . .

3. Swą śmiercią przejednał gniew Boży
i łaski otworzył ci zdrój.
Do Niego się przybliż w pokorze
i wyznaj, że Zbawca to twój.
O, jakaż to . . .

210

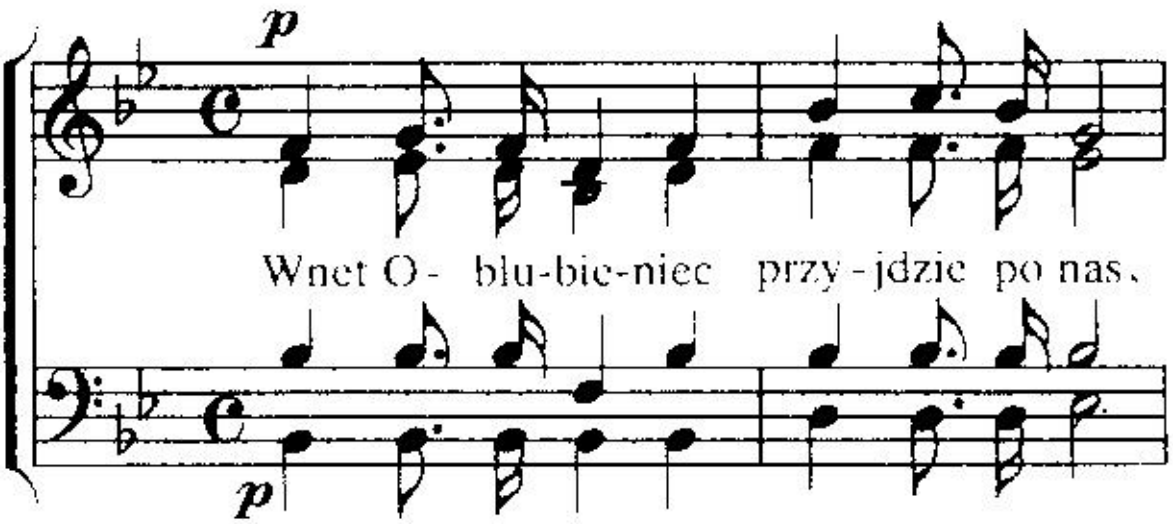

czu - wa-jcie wie - rni. czu - wa - jcie wraz!

Czu - wa-jcie po - mni prze - stro - gi słow

sf *f*

Czu - wa-jcie-przy-jdzie znów. Pa - nie, chce-my

sf *f*

wciąż go - to - wi być. ba - cznie czu - wać.

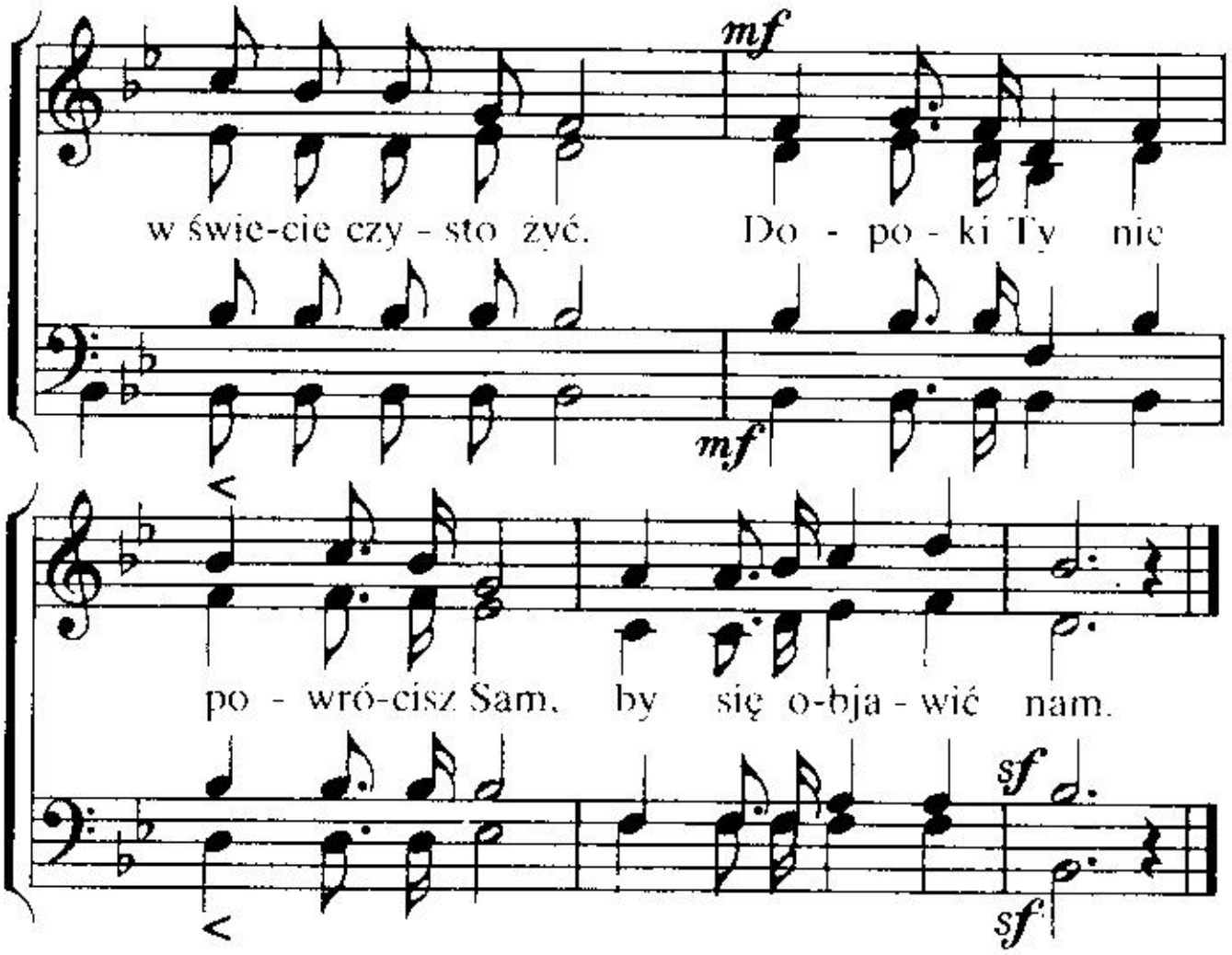

2. Wnet Oblubieniec przyjdzie, kto ma
wciąż to na celu, tu przy Nim trwa.
Nie tonie w świecie, choć wabi nas,
czuwajcie wierni wraz!
Panie, chcemy . . .

3. Wnet Oblubieniec przyjdzie, nasz Pan,
w nieskazitelny nas oblec stan.
Serca kierujcie ku Niemu swe,
czuwajcie, zbliża się!
Panie, chcemy . . .

4. Wnet Oblubieniec przyjdzie po Swych,
by się uwielbić na wieki w nich.
Niech serca wasze gotowe są
powitać w chwale Go.
Panie, chcemy . . .

5. Wnet Oblubieniec przyjdzie, bo chce
z oblubienicą Swą złączyć się.
Jakiż to dla nas szczęśliwy los!
Cześć Mu wzniesiemy w głos.
Panie, chcemy . . .

211

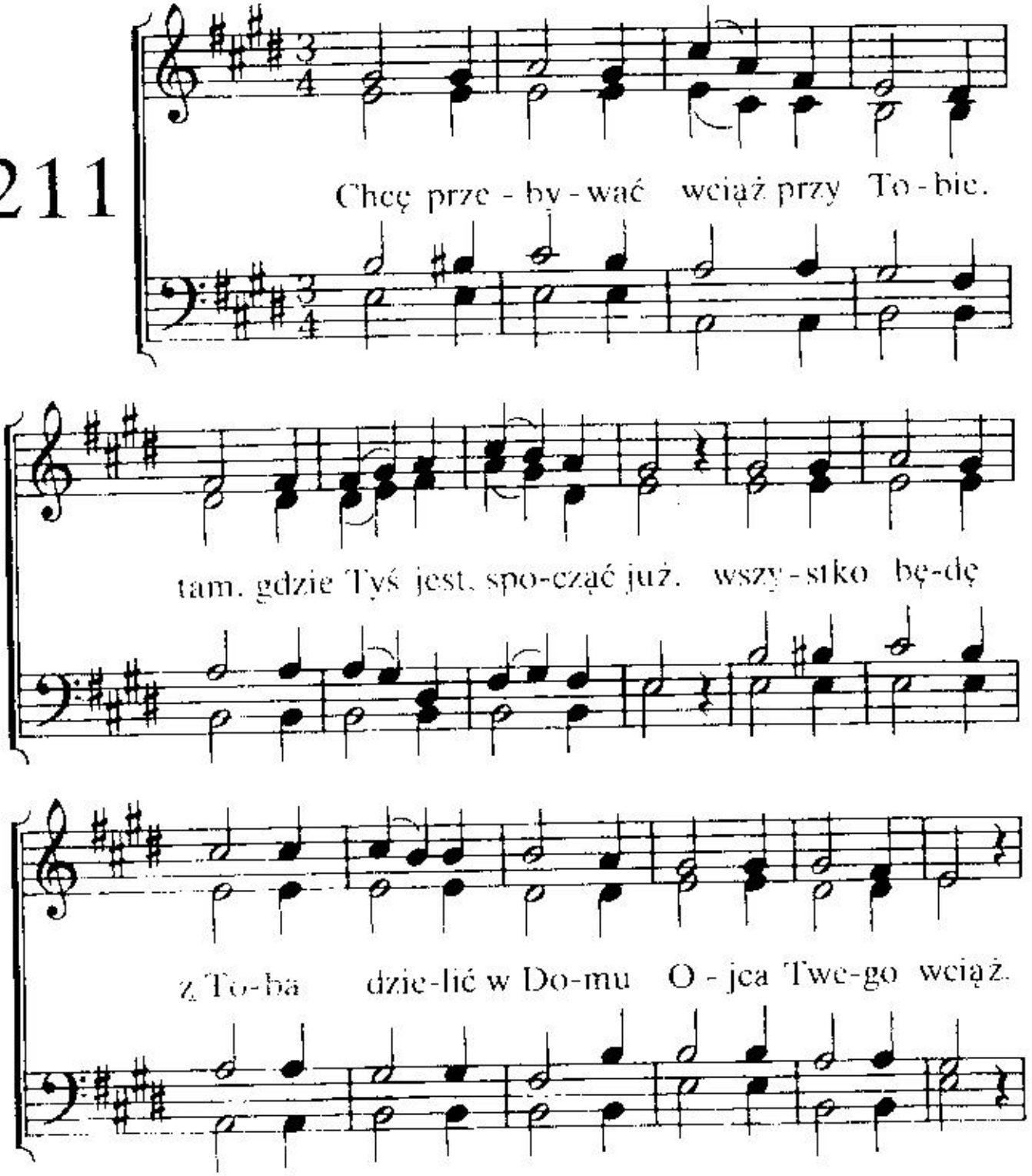

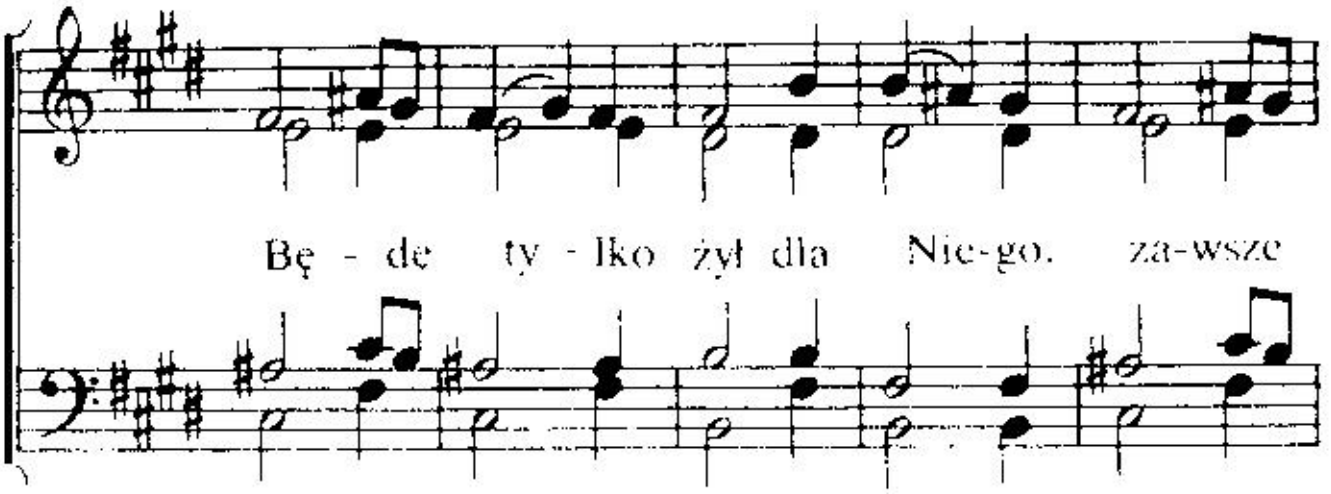

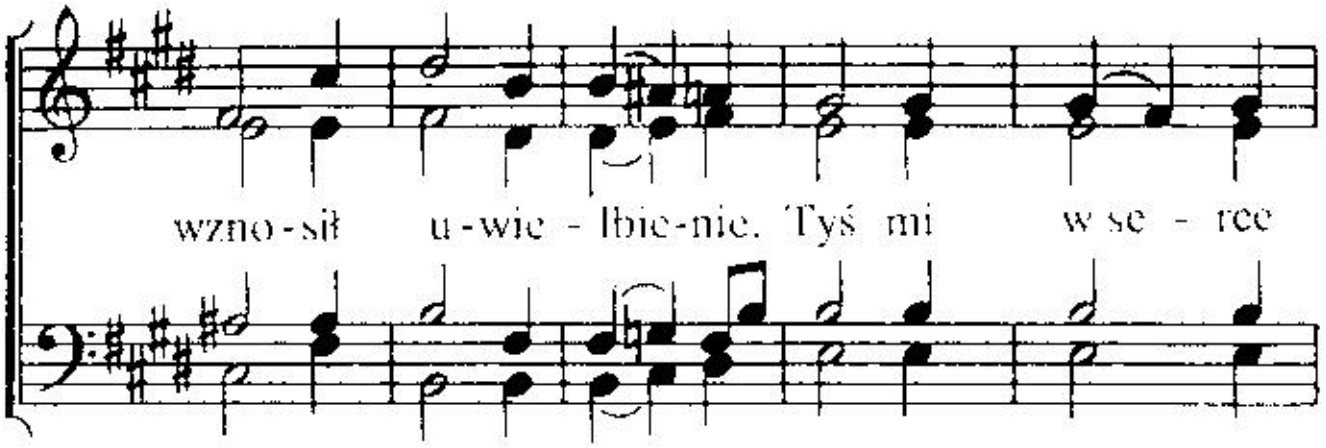

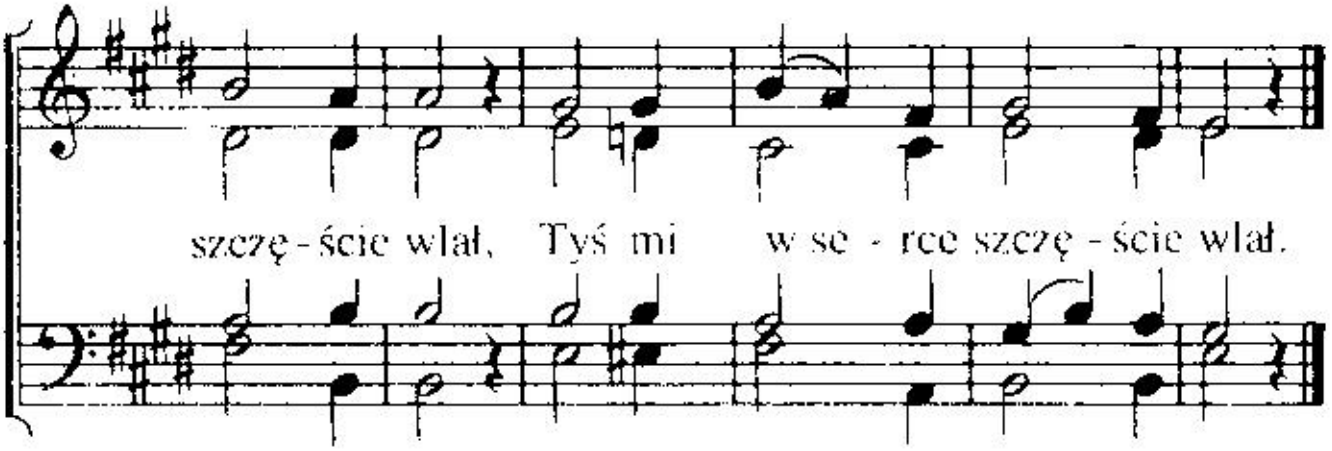

2. Przy Twym boku znika boleść,
Ty pragnienie gasisz me.
Jakże mógłbym się napoić
tu, gdzie wszystko pustką tchnie?
W świecie tym samotny jestem,
ma ojczyzna w górze-w niebie.
/: Ukojenie znajdę tam. :/

3. Jesteś życiem moim, Panie,
moją Tyś radością jest.
W darze dałeś mi zbawienie,
okazałeś miłość też.
Tu na ziemi nie osiągnie
odpoczynku serce moje.
/: W Tobie odpocznienie nam. :/

4. Tyś jest niebios wiecznym słońcem,
wszystko przez Cię dane nam
i po całą wieczność jesteś
Zbawicielem moim Sam.
Zabierz Jezu własność swoją,
połącz wkrótce ją ze sobą.
/: Wieczna radość będzie tam. :/

212

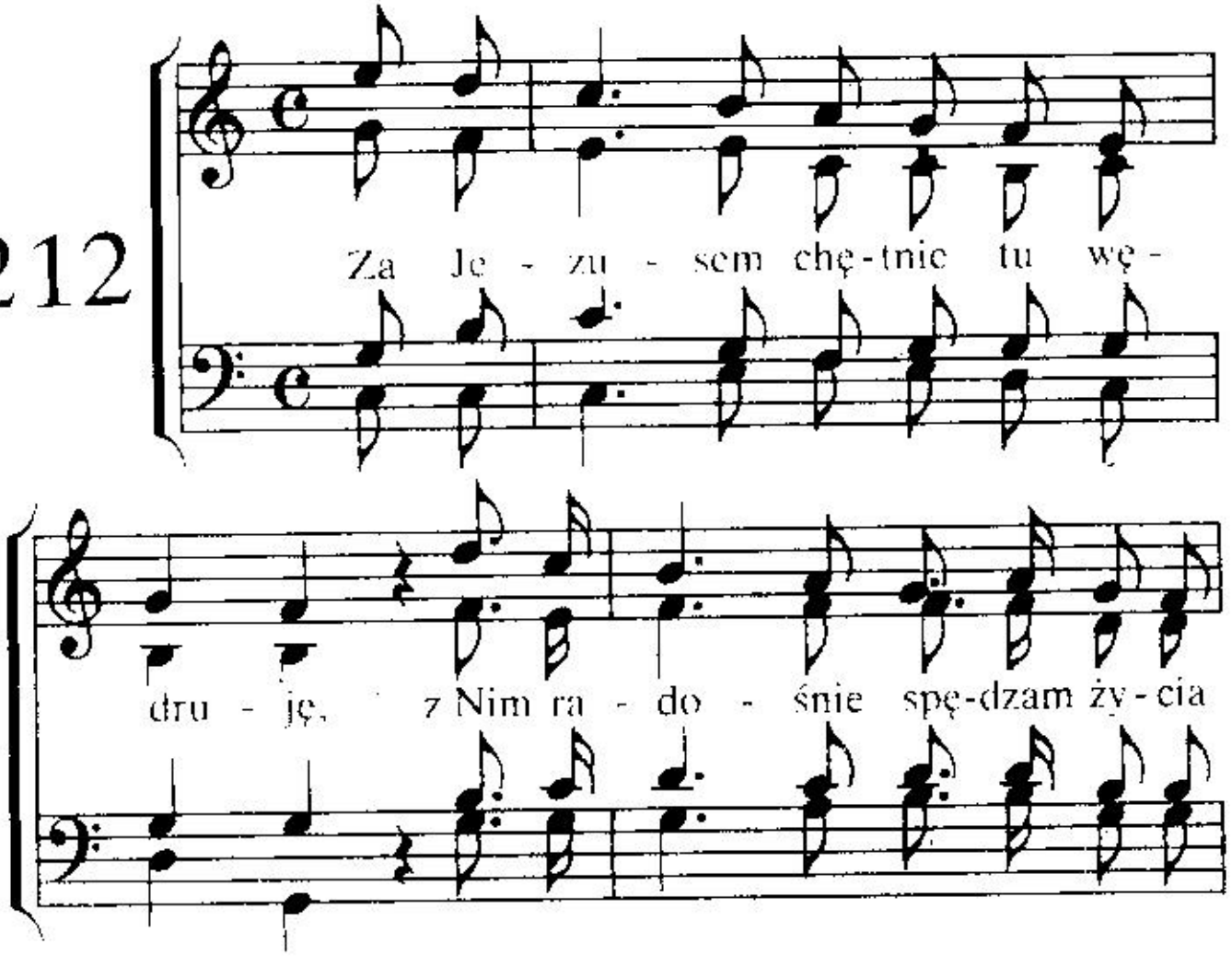

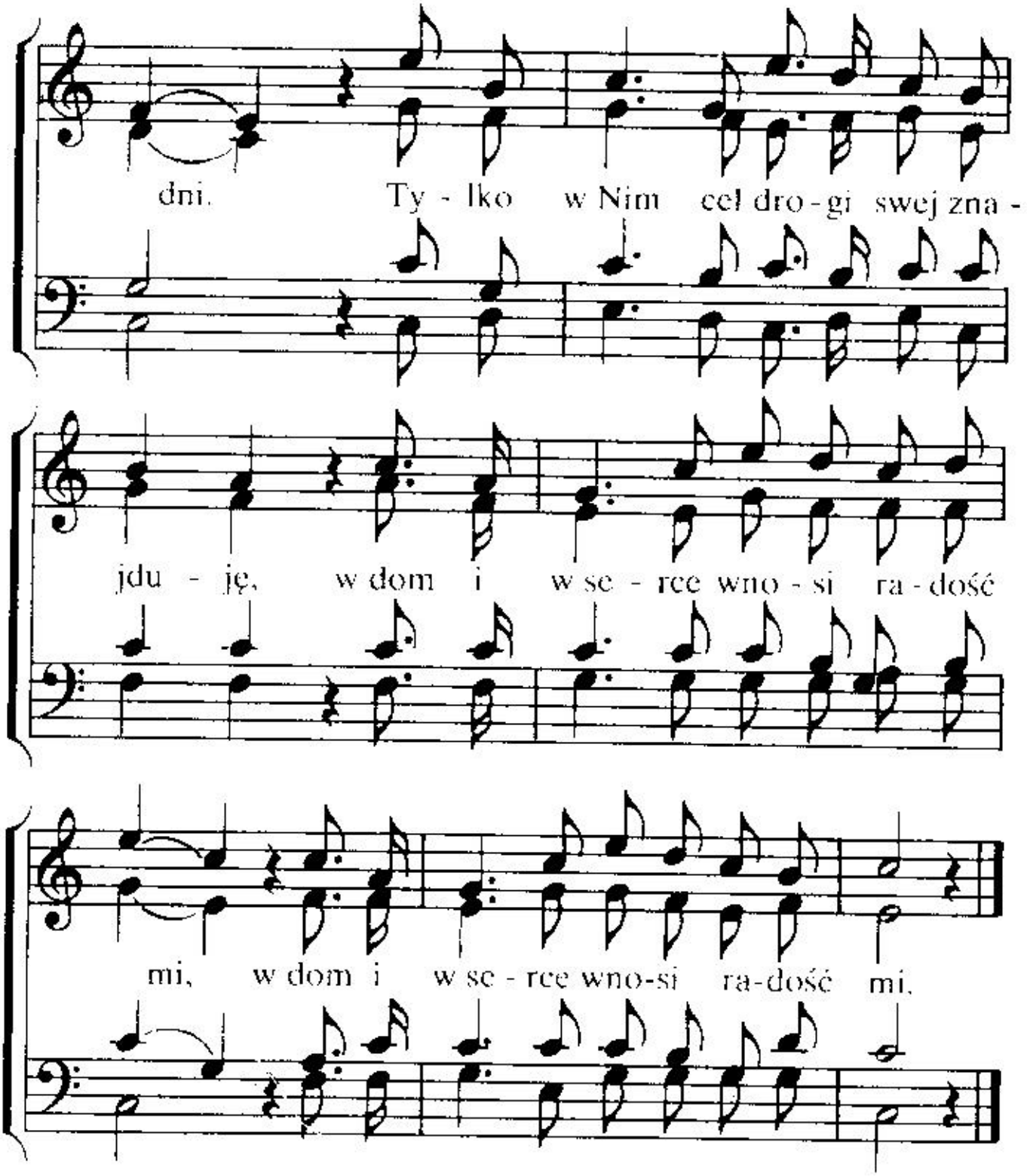

2. On mnie strzeże, gdy się do snu kładę,
rano On rozprasza chmury trwóg.
Na rozdrożach zbawcza daje radę,
/: On mnie cieszy wśród ciernistych dróg. :/

3. Z Nim chcę w życiu swoim wciąż obcować,
On pokarmem, On napojem mym.
On też raczy w łasce mnie zachować
/: I prowadzić w miłosierdziu Swym. :/

213

Wkró - tce sko - nczą się

bło - gie ła - ski dnie. Dziś chce

Je - zus dać zba - wie - nie, z pęt sza -

ta - na wy - ku - pie - nie Pan za -

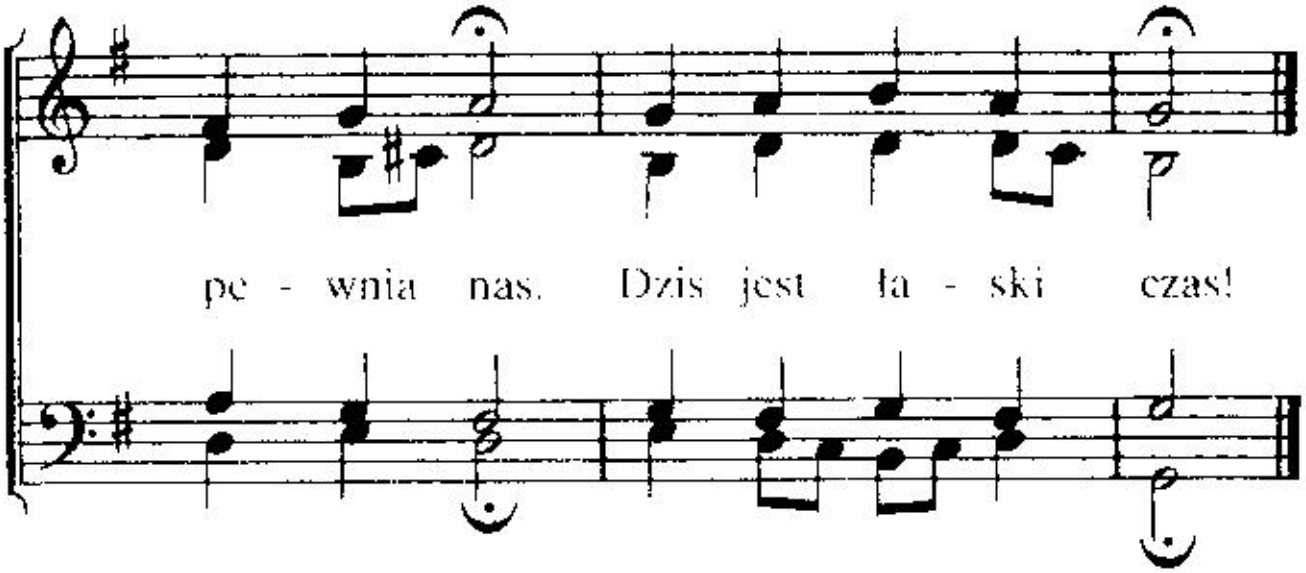

2. Gdy On za nas zmarł,
dał zbawienia dar.
Wzniósł się do niebieskiej chwały,
stamtąd wróci On wspaniały
z wielką mocą Swą,
przyodziany czcią.

3. Wkrótce przyjdzie dzień
pełen zgrozy tchnień,
gdy Pan Jezus się objawi,
grzesznych On na sąd postawi,
sprawiedliwy sąd,
nikt nie ujdzie stąd!

4. Spadnie Boży gniew,
sprawiedliwy gniew!
Dotknie wtedy on każdego,
kto nie obmył grzechu swego
Jezusową krwią.
Straszne będzie to!

214

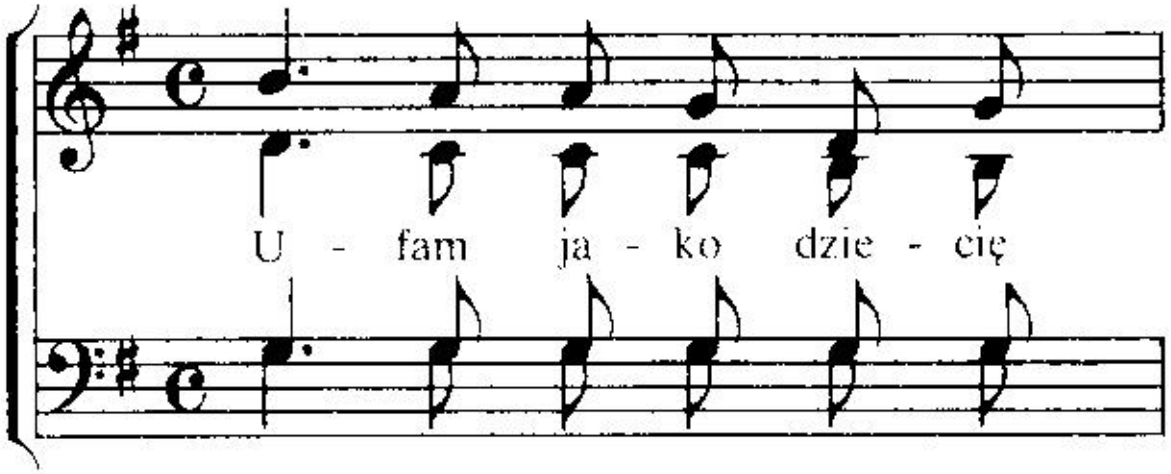

To - bie. u - fam Zba - wco mój!

U - fam, bo mam wie - cznie z Cie - bie

wie - lkiej ła - ski zdrój. U - fam, Pa-nie mo-cy

Twej i w tru-dno-ściach u-fam

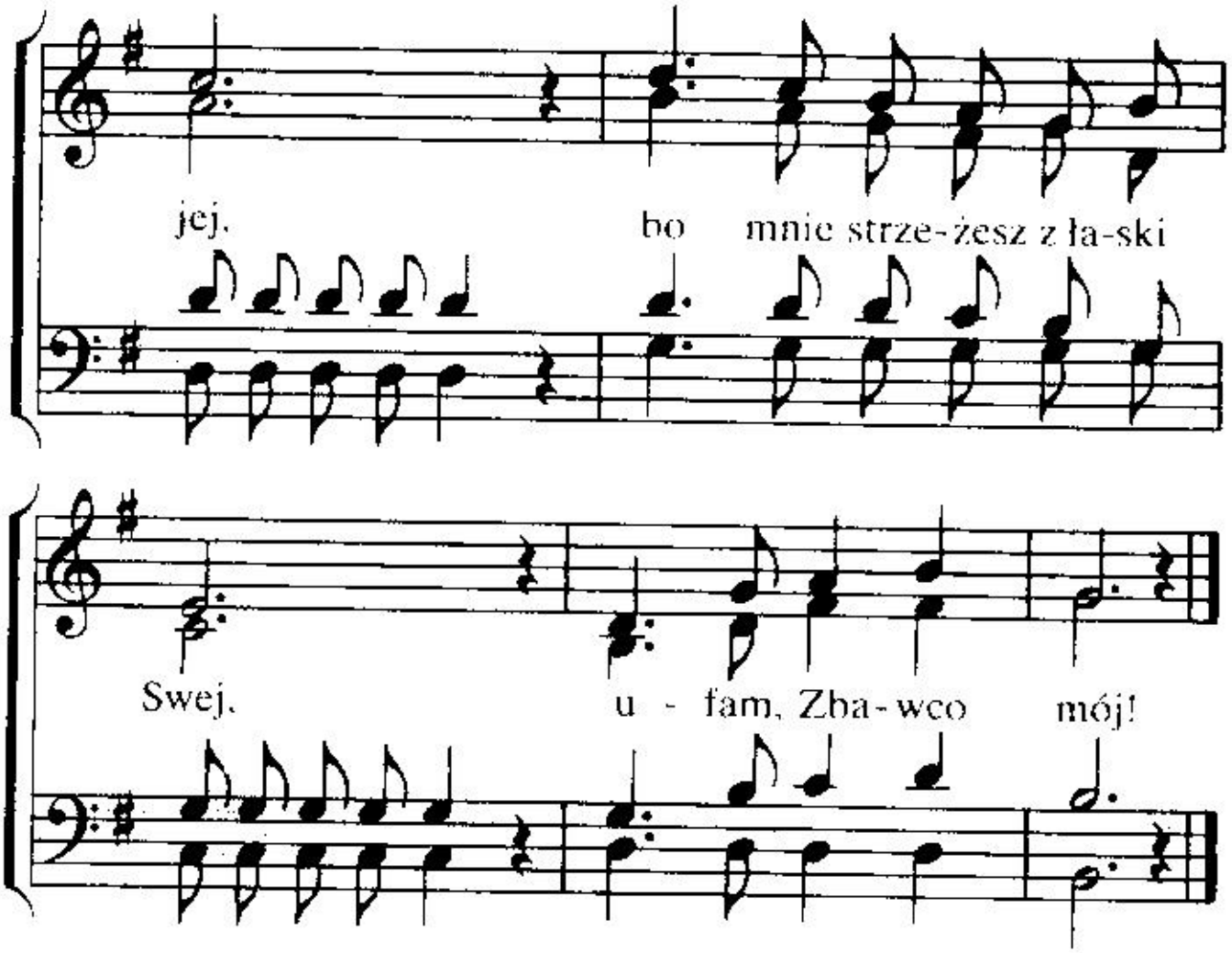

2. Ufam tylko Tobie, Jezu,
Twojej świętej krwi,
co zbawiła mnie od złego,
dała radość mi.
Ufam, Panie . . .

3. Ufam tylko łasce Twojej,
co ochrania mnie,
czyni silnym, daje pomoc
mi przez życia dnie.
Ufam, Panie . . .

4. Ufam jako dziecię Tobie,
ufam, Panie, Ci,
bo mnie do zwycięstwa stale
wiedziesz z łaski Ty.
Ufam, Panie . . .

215

Jak szczę - śli - wy je - stem w rę-kach

Zba - wcy dusz! Jak szczę - śli-wy, jak szczę -

śli - wy. U nóg Je - go wszy-stko ja zło -

ży - łem - już. Je - stem w rę-kach Zba - wcy

dusz! Jam wła - sno - ścią Zba - wcy

dusz. Je - mu śpie - wam pie - śni

wciąż. W Nim zna - la - złem po - kój

se - rca, jam wła - sno - ścią Pa - na już!

2. Jak szczęśliwy jestem w łasce Zbawcy dusz!
Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
W dniach słonecznych, jak i w czasie prób i burz
jestem w łasce Zbawcy dusz.
Jam własnością Zbawcy dusz . . .

3. Jak szczęśliwy jestem w służbie Zbawcy dusz!
Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
Z poświęceniem chętnie Dlań pracuję wciąż,
będąc w służbie Zbawcy dusz.
Jam własnością Zbawcy dusz . . .

216

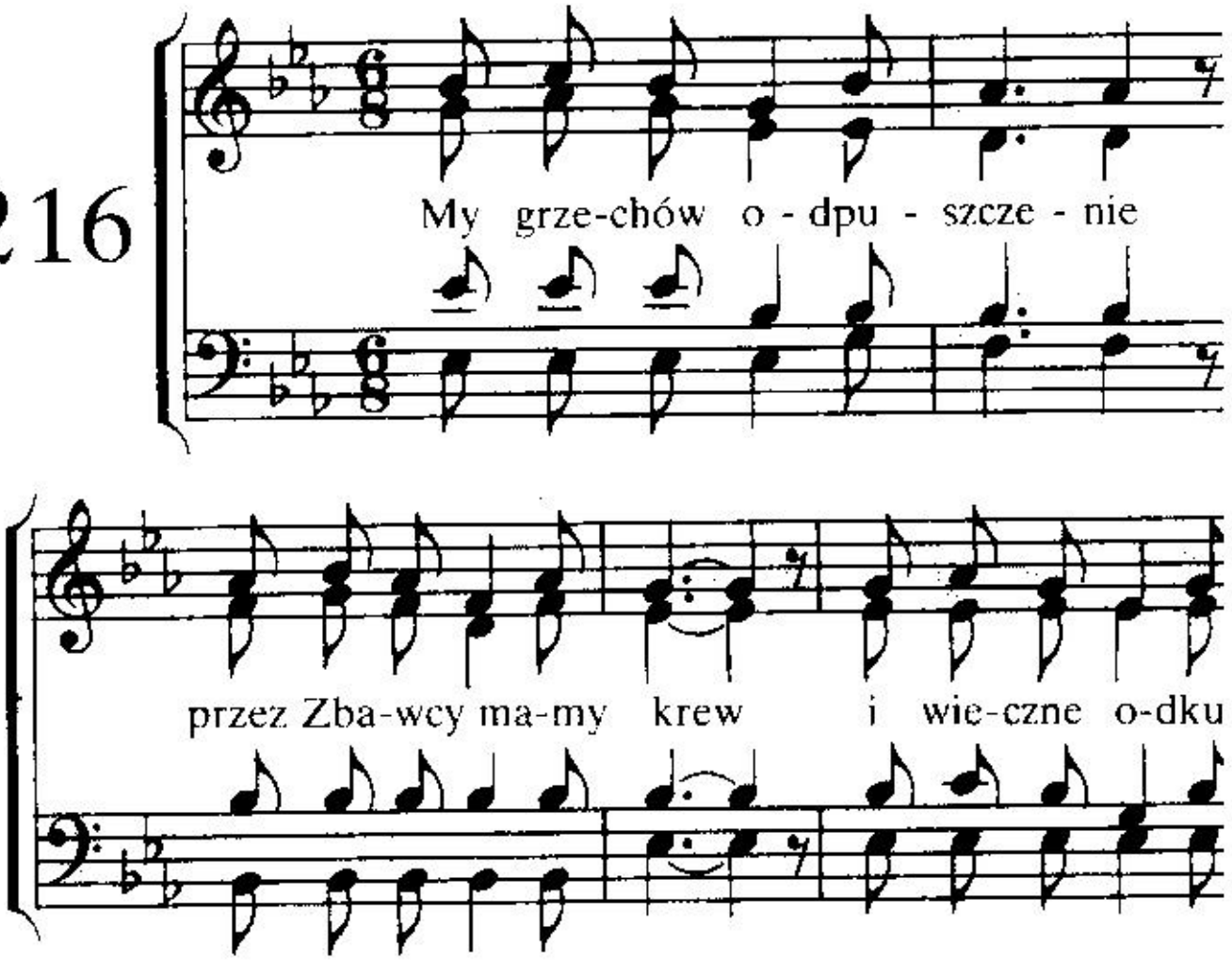

pie - nie - po - chwa - lny wznie - śmy śpiew!

Ka - pła - na Na - jwy - ższe - go, co za - jął w nie - bie

tron, lecz prze - dtem z ży - cia Swe - go

o - fia - rę zło - żył On.

Je - ste - śmy wszy - scy
Je - dne - go ma - my

je - dno zła - cze - ni Zba - wcy krwia
Pa - na. co w me - kach za nas zmarł

1.

je - dne - go ma - my Oj ca, z ra - do - ści se - rca
i śmie - rcią tą wy - je - dnał

2.

drża! zba - wie - nia dla nas dar.

2. My w sercach pokój mamy, bo Jezus dał nam go,
pociechę posiadamy, choć życiu grozi zło.
Pasterza też Dobrego, co paszę daje nam,
do żywych wód prowadzi i strzeże stada Sam.
Jesteśmy wszyscy . . .

3. Prorockie mamy Słowo, pochodnię naszych nóg,
co wiedzie drogą nową, jak chce nasz Pan i Bóg.
Ze Słowa tego wiemy, że wkrótce przyjdzie Pan,
że wtedy obleczemy nieskazitelny stan.
Jesteśmy wszyscy . . .

4. W czas każdy dostęp dany do tronu łaski nam,
więc śmiało się zbliżamy, by pomoc znaleźć tam.
A po skończonym boju koronę życia da
ten Książę nasz Pokoju, co chroni nas od zła.
Jestesmy wszyscy . . .

5. Śpiewamy: „Maran ata!" – Pan blisko jest, u wrót,
by zabrać nas ze świata do Siebie, w niebios gród.
On dał nam obietnicę: „Ja przyjdę po was znów",
po Swą oblubienicę, nie zmieni Swoich słow.
Jesteśmy wszyscy . . .

6. Czekamy przyjścia Jego z tęsknotą w każdy czas,
wołamy więc do Niego: „O, weź do Siebie nas!"
Prosimy w każdej dobie: „Nasz Panie Jezu, przyjdź!
O, Alleluja Tobie! Po Swa wybrana znijdź!"
Jesteśmy wszyscy . . .

217

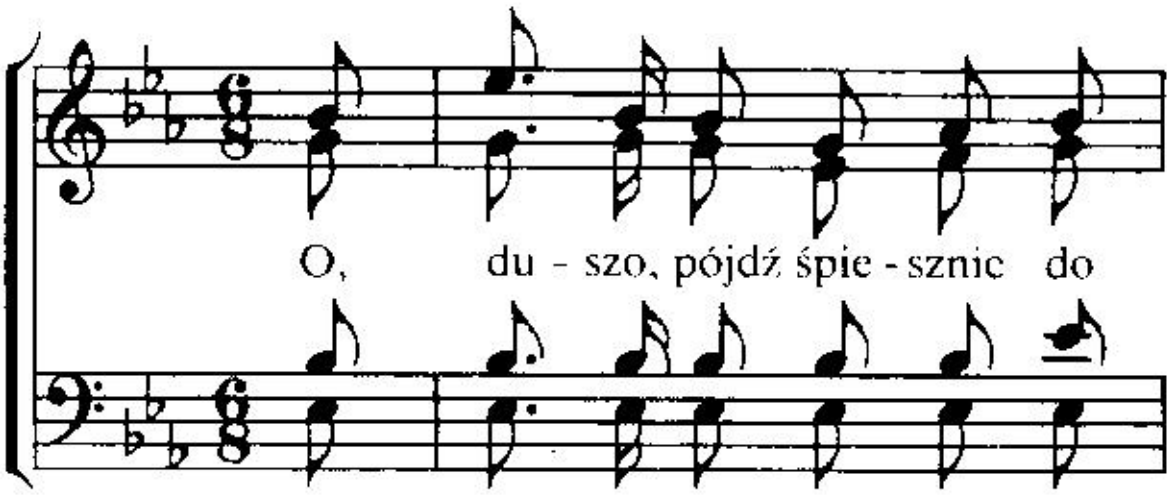

Zba - wcy, dziś je - szcze pod Je - go pójdz

krzyż, skąd ła - ski zdrój wie - cznej wy -

try - ska, On wo - ła, do Nie - go się

zbliż. O, wszy - scy po - dą - żcie do

Zba - wcy, gdy se - rce skru - szo - ne w was

drga. Dziś je - szcze li -

to - śnie was przy - jmie i

win o - dpu-szcze-nie wam da.

2. Ach, szukaj zbawienia u Boga,
skąd łaski bezmiernej brzmi zew.
Ze wszystkich twych grzechów obmyje
Baranka Bożego cię krew.
O, wszyscy . . .

3. Ach, szukaj pokoju u Zbawcy,
nie znajdziesz wśród świata go dróg.
Zbawiciel zagoi twe rany,
wyzwoli cię z trosk twych i trwóg.
O, wszyscy . . .

4. Błogostan wiecznego zbawienia
zgotował u Boga Sam Pan.
O duszo, pójdź śmiało do Zbawcy,
On czeka i woła cię Sam.
O, wszyscy . . .

218

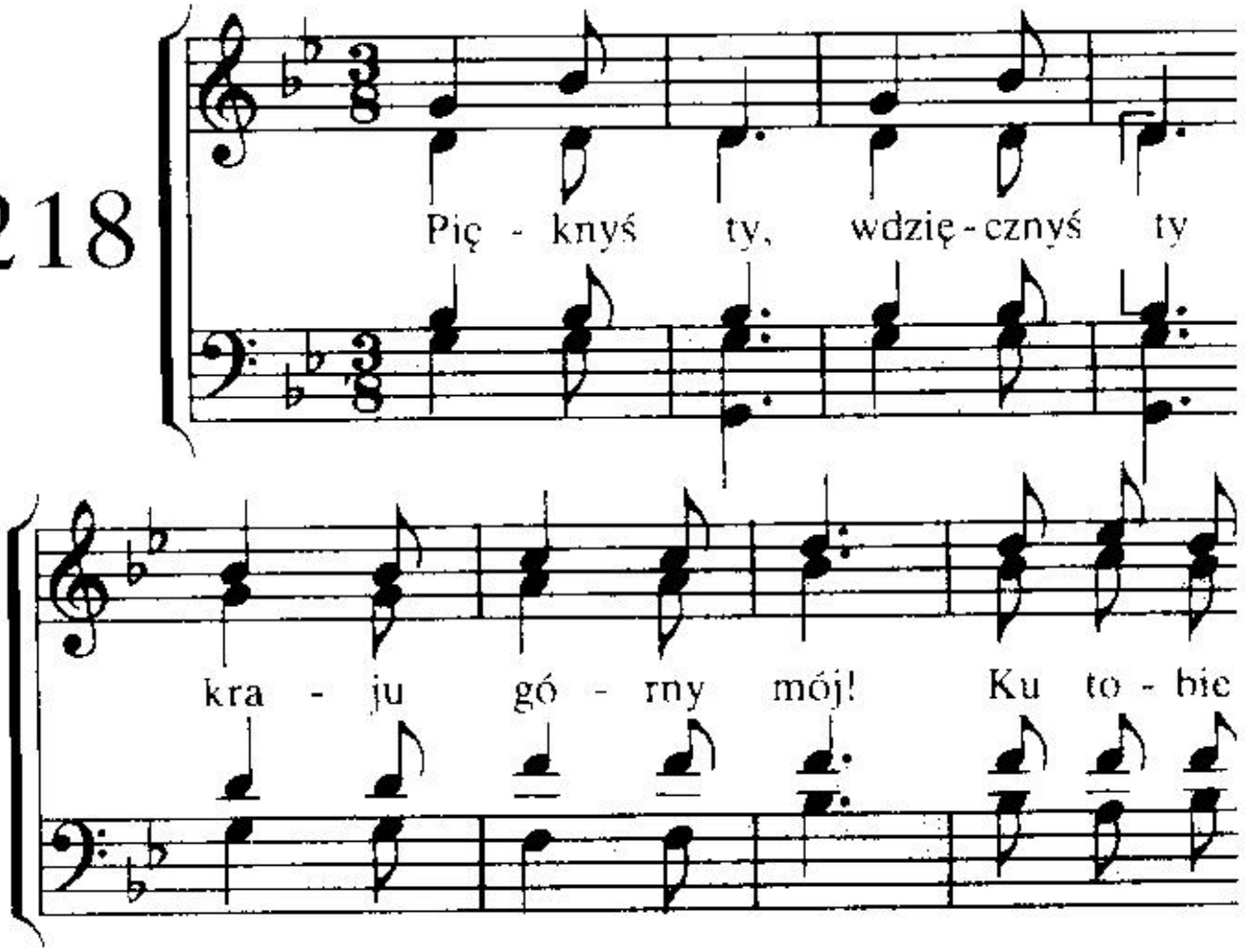

rwie się se - rce me i tę-sknych

my - śli rój. Wszak nie jest świat o

jczy - zną mą choć wa - bi ży - cia maj.

Tam w gó-rze, gdzie się gwia - zdy

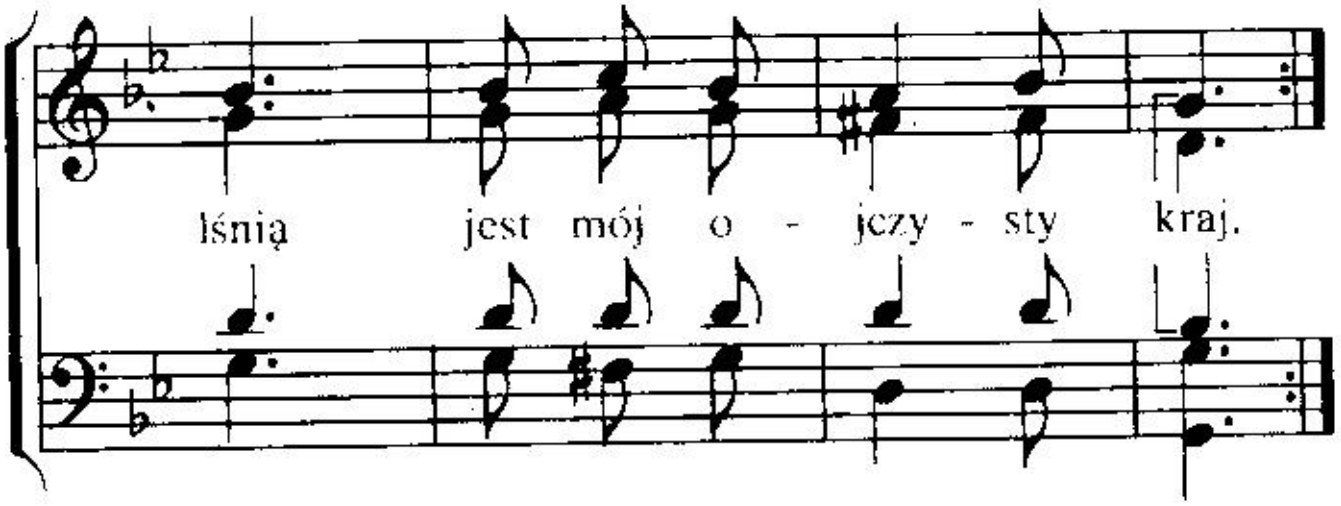

2. Wznoszę wzrok, tęskny wzrok
do niebieskich sfer,
gdzie odkupionych wiele jest
przez Zbawcy świętą krew.
Tu częsty bój i skwarne dni
zburzyły życia wdzięk.
/: Wdzięk świata wciąż wyciska mi
żałosny z piersi jęk. :/

3. Wkrótce już skończy się
doświadczenia czas.
Już wnet wejdziemy w górny dom,
gdy stąd Pan weźmie nas.
Nie chwycił jeszcze żaden słuch,
nie dostrzegł ludzki wzrok,
nie pojął śmiertelnika duch,
co Swym zgotował Bóg.
Lecz nam objawił Święty Duch,
co Swym zgotował Bóg!

219

Co - ko-lwiek mam, wszy - stko Sam Bóg

mi dał, gdyż dzie - ckiem Bo - żym jam

się w To-bie stał. O, Pa - nie Je - zu,

jak cie - szę się, że zbłą - ka - ne -

go szu - ka - łeś mnie. Zba - wco, ja - kże mam

wie - lbić Cię! Zba - wco, ja - kże mam

wie - lbić Cię! Me se - rce pa - ła,

wie - czna Ci chwa - ła, że z ła - ski

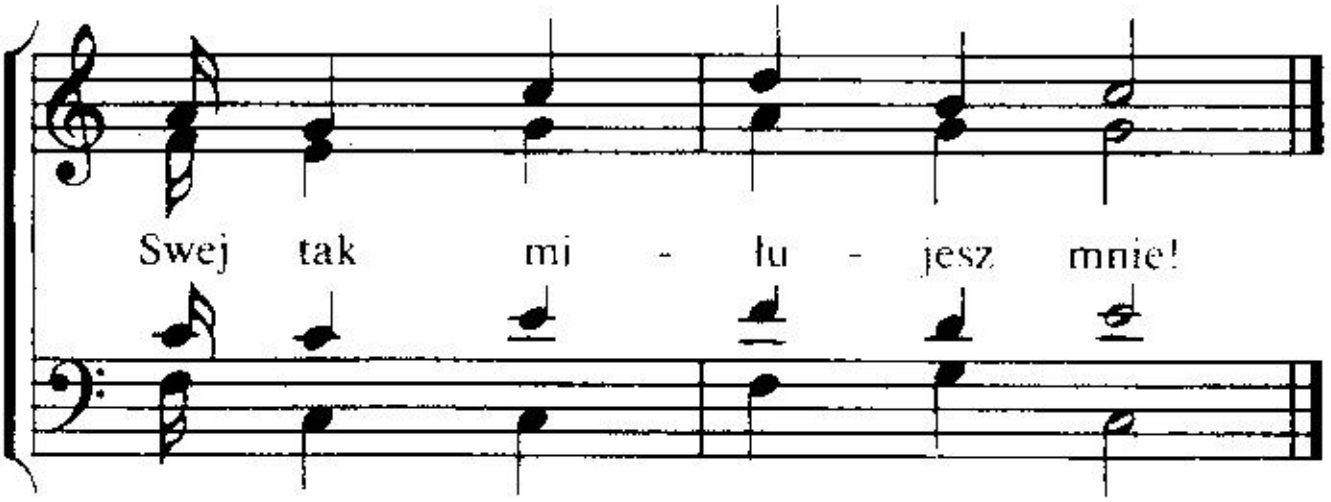

2. Daremny byłby żal mój i me łzy,
gdybyś grzeszego mnie nie zbawił Ty!
Serce radośnie ku Tobie lgnie,
że zgubionego znalazłeś mnie!
Zbawco, jakże mam . . .

3. Ubogi szedłem i sam przez ten świat,
gdy promień łaski w moje serce wpadł,
bo wyciągnąłeś ku mnie dłoń Swą,
odtąd się stałem własnością Twą.
Zbawco, jakże mam . . .

4. Godzieneś, Jezu dziękczynień i chwał,
żeś mi żywota drogę poznać dał.
Na wieki wieków czcić będę Cię,
gdy w dom Ojcowski wprowadzisz mnie!
Zbawco, jakże mam . . .

220

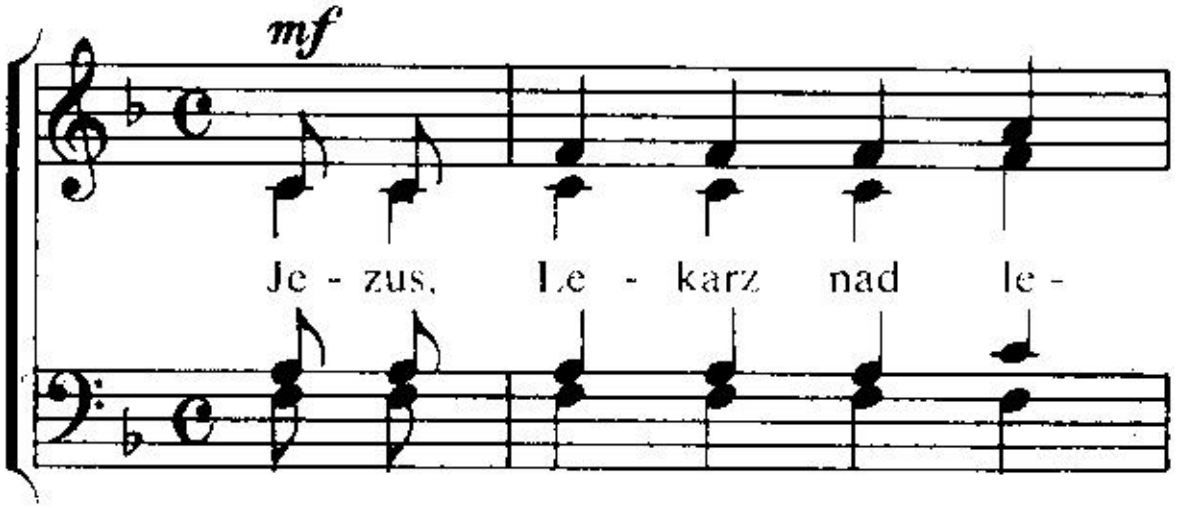

ka - rze, wszy-stkich le - czył co Doń szli.

Wszy-stkim zdro - wie da - wał w da - rze, idź z u

fno - ścią Doń i ty. Ko-go dłoń do -

tknę - ła Je - go i u - pe - wnił Sło-wem

Swym, ten u - zdro - wion wnet przez

Nie - go krok kie - ro - wał swój za Nim.

p *mf*

Chry - stus Pan le-czy Sam pó-ki

p *f*

ła - ska Je-go trwa. Le-czy On, le-czy

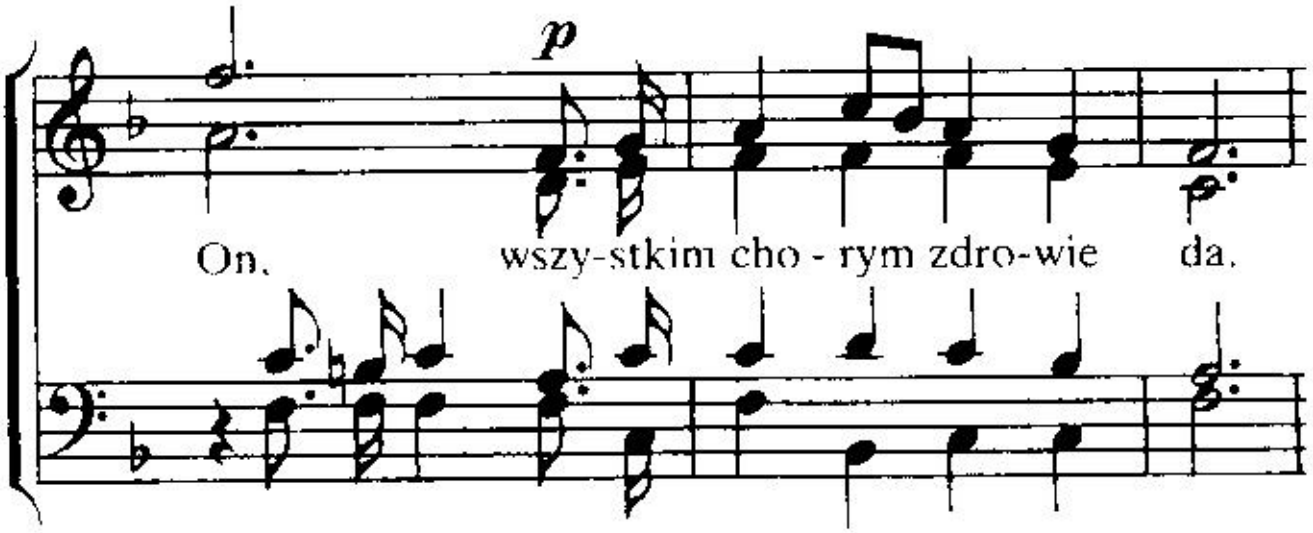

2. Brak spokoju ci i siły, wiary i nadziei brak?
Ach, to grzechy osłabiły duszę twą i ciało tak.
Wiedz, że każdy grzech uśmierca, ale żyje Chrystus Pan!
Przyjmij Go do swego serca i czerp życie z Jego ran.
Chrystus Pan . . .

3. Choć głębokie to są rany, które grzech zadaje ci,
masz w Jezusie lek podany, uwierz, będziesz zdrów i ty.
Jego pieczy powierz śmiało wszystko, o co troskę masz:
ducha, duszę swą i ciało pod Chrystusa oddaj straż.
Chrystus Pan . . .

4. I nie tylko, że ukoi Lekarz ten cierpienia twe,
wszystkie rany On zagoi, w duszę siłę nową tchnie.
Całe życie twe odnowi, tylko w Nim ufanie złóż,
kogo bowiem On uzdrowi, ten na wieki zdrowy już.
Chrystus Pan . . .

221

Ma - łe pta - szki ma - ją swo - je

gnia-zda, li - sy chro-ni w ja-mach cie-mny bór.

Dzi - ki zwierz be - zpie-cznie mie-szka w la-sach

i w do - li - nach i na szczy - tach gór.

2. Jezus nie miał, gdzie by głowę skłonił,
bo własnego dachu nie miał On.
/: Ten, co ziemię i niebiosa stworzył
nic własnością nie nazywał Swą. :/

3. Gdy u Ojca szukał pokrzepienia,
na osobne miejsca chodził tam.
/: Władca niebios i całego świata
swej komórki nie posiadał Sam. :/

4. Wielkie tłumy wciąż Go otaczały,
bez wytchnienia niósł On ulgę im.
/: Nigdy ludziom nie był niedostępny,
nikim nie pogardzał Boży Syn. :/

5. Czemuż my talk często się żalimy,
że niejasne drogi życia są?
/: Nie narzekaj, lecz zaufaj Temu,
który hojnie daje łaskę Swą. :/

222

mf

Du - szo, słu - chaj cu - dnej

wie - ści, Je - zus zmarł za cie - bie

Sam, wsze - lki grzech i twe bo -

le - ści za - niósł na krzyż, przy - bił

tam. Dla na - sze - go prze-wi - nie - nia na śmierć

po - dał Go Sam Bóg, by nas, sy - nów po-tę -

pie - nia, za Swą wła - sność przy-jąć mógł.

f

Zstą - pił z nie-ba, by nas zba - wić

z wię - zów grze - chu, świa - ta, ćmy

i w wo - lno - ści Swej po - sta - wić. Pójdź do

Nie - go więc i Ty! Pó-jdźże dziś,

pójdź już dziś, bo czas ła - ski sko-ńczy

się! Pó-jdźże dziś, pójdź już

dziś, Du-szo - Zba - wca wo - ła cię!

2. Myśl o Bogu odrzuciłeś,
w grzechach zaś trawiłeś czas,
drogą życia pogardziłeś,
żyjąc trybem ludzkich mas.
Ugnij się, o duszo biedna,
do Jezusa pośpiesz ty,
z Bogiem Świętym cię pojedna,
oczyszczając cię w Swej krwi.
Zstąpił z nieba . . .

3. On wybawić pragnie ciebie,
z mocy grzechów twych i wad,
tylko, gdy Mu oddasz siebie,
będziesz wolnym ty i rad.
Złóż na Niego swe starania,
z całej duszy uwierz Weń,
On się do grzeszników skłania,
spędza z serc ich smutku cień.
Zstąpił z nieba . . .

223
Gl.157

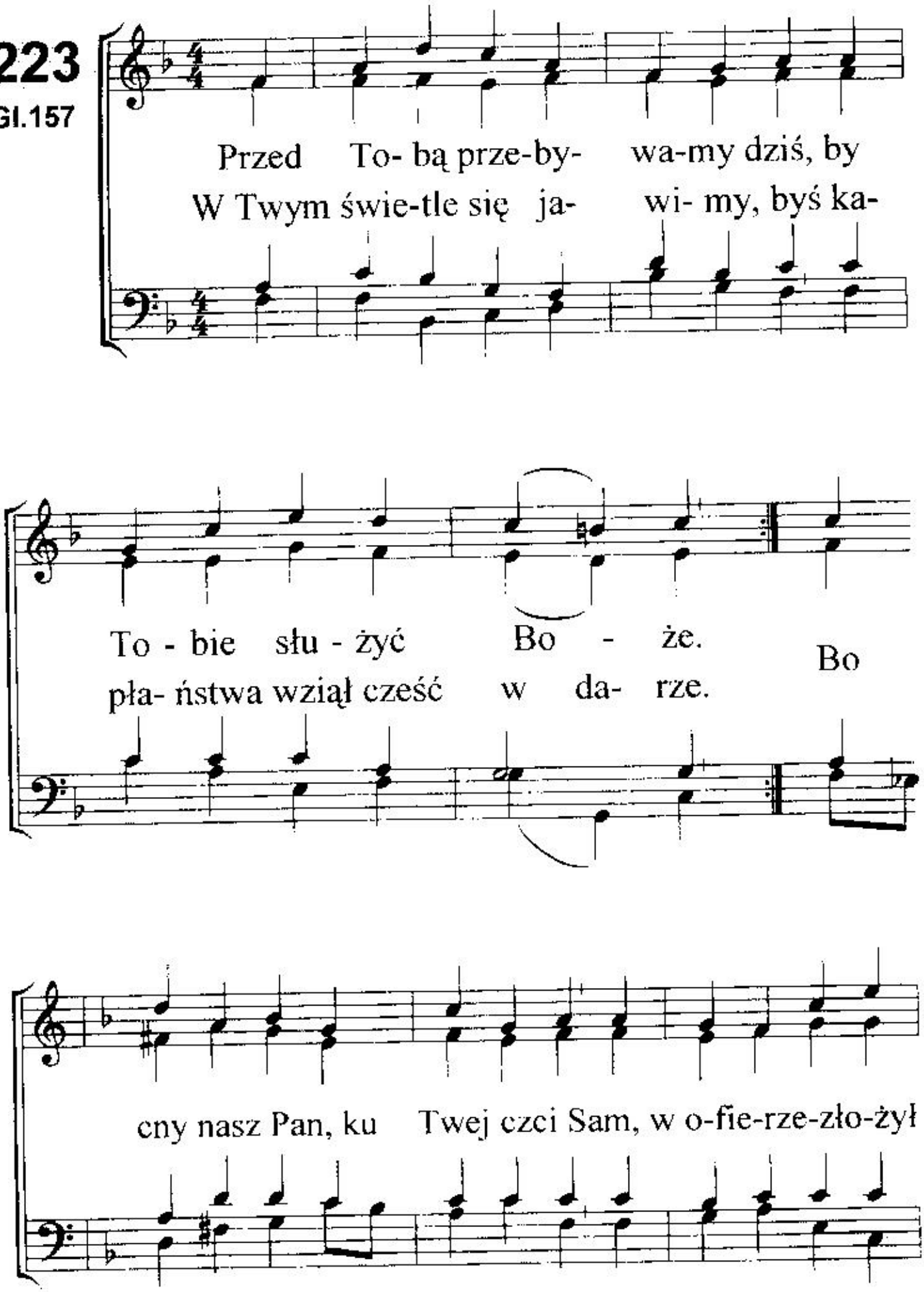
Przed To- bą prze-by- wa-my dziś, by
W Twym świe-tle się ja- wi- my, byś ka-
To - bie słu - żyć Bo - że.
pła- ństwa wziął cześć w da- rze.
Bo
cny nasz Pan, ku Twej czci Sam, w o-fie-rze-zło-żył

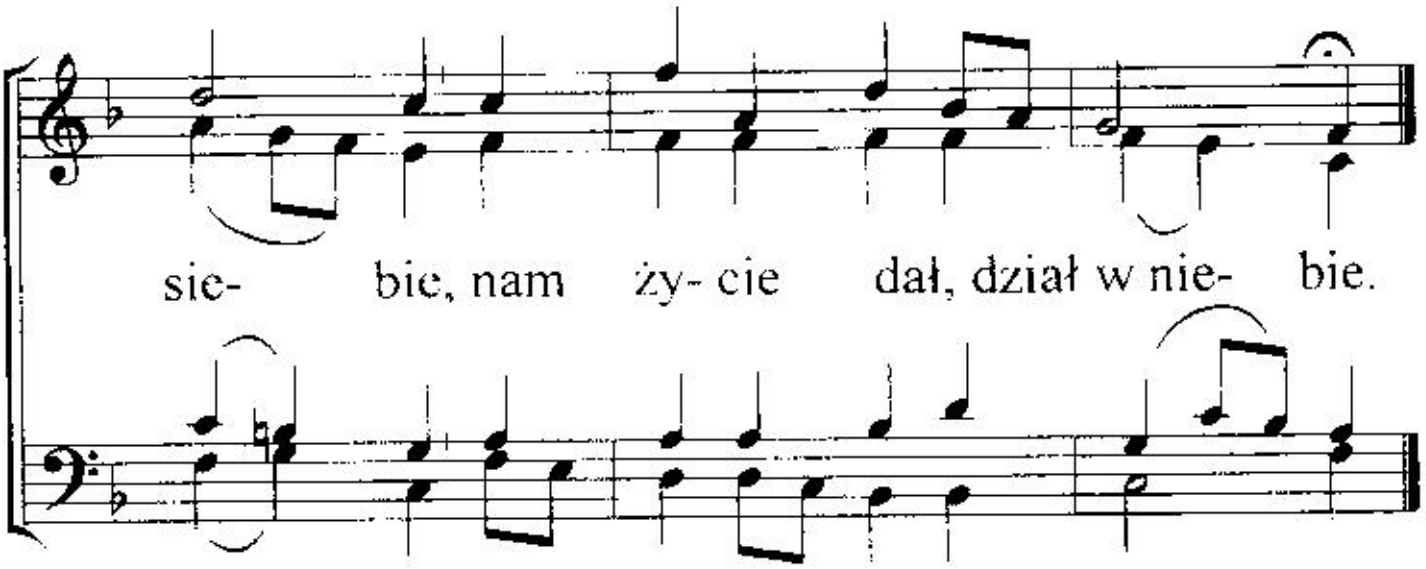

2. Twój święty gniew uderzył tam,
za nasze zło Czystego.
Na Swe oblicze upadł Pan,
łzy roniąc za każdego.
On podjął bój, cel widząc Twój,
okrutne znosząc rany.
Syn Boży, Pan, nad Pany.

3. Posłuszny był do krzyża mąk,
przekleństwem uczyniony.
W milczeniu znosił straszny sąd,
Twym mieczem uderzony.
W śmierć za Swój lud iść musiał w grób.
Gdy z Tobą nas pojednał,
koronę swą odebrał.

4. Na Tego patrząc ślemy cześć,
co Twoją jest wonnością.
Więc w uwielbieniu chcemy nieść
pieśń chwały, hołd z radością.
Więc Ojcze nasz, w ten błogi czas,
cześć, dzięki Ci składamy.
Za dar Twój w łasce dany.

224
GL.170

U stóp Twych, o Pa

nie, ze - bra - li - śmy się,

by w ra - do - ści sta- nie

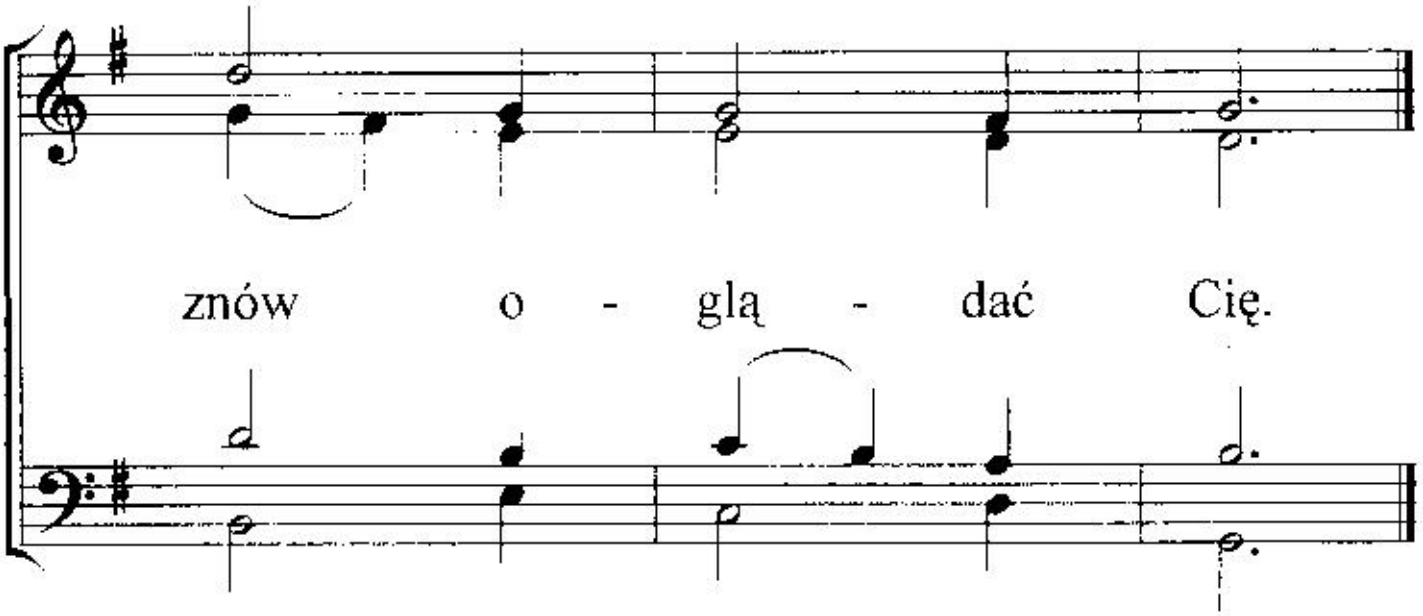

2. Niech Twój pokój Panie,
tu napełni nas.
Gdy nam w swej dobroci,
dobre Słowo dasz.

3. Daj pragnienie słuchać,
w ciszy pilnie słów.
Co przez Twoje usta
chcesz powiedzieć znów.

4. Niech Twe słowo Panie,
wskaże wolę Twą.
Byśmy byli w stanie,
godniej spełniać ją.

5. Dodaj siły chodzić
według Twoich słów.
Byśmy mogli wielbić
życiem Ciebie tu.

225

GL.158

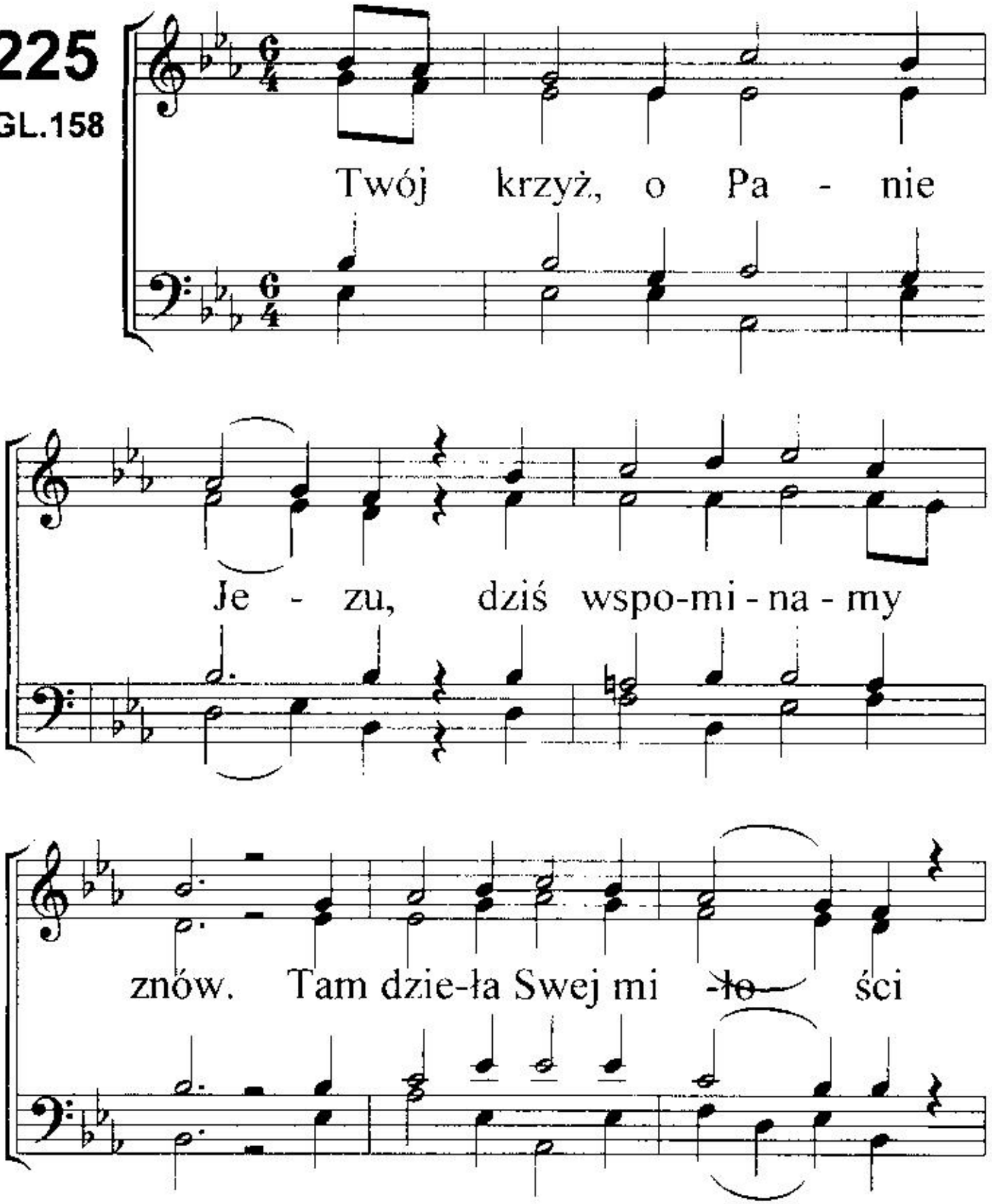
Twój krzyż, o Pa - nie
Je - zu, dziś wspo-mi - na - my
znów. Tam dzie-ła Swej mi -ło- ści

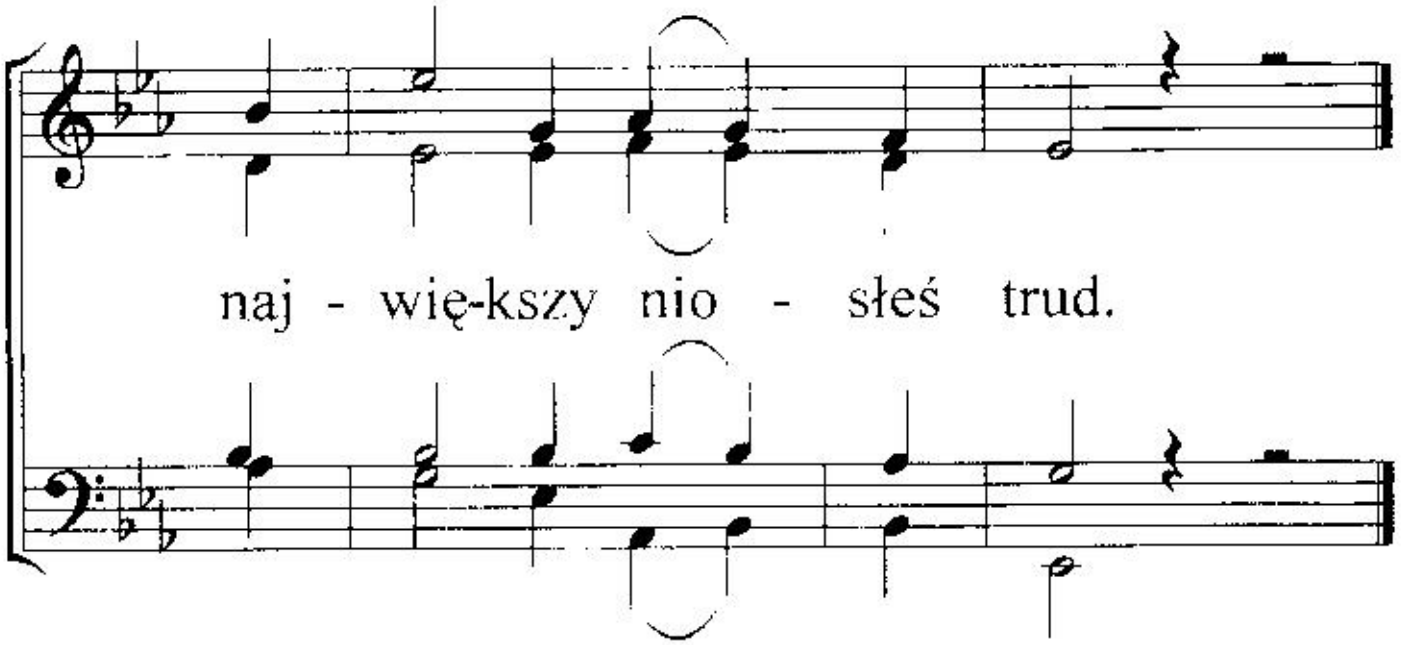

2. Przez tłumy opuszczony,
co z łask czerpały Twych,
wyśmiany i zelżony,
dotknięty gniewem złych.

3. Ty cierniem uwieńczony,
w pokorze szedłeś Sam,
przez wrogów pohańbiony,
wydrwiony byłeś tam.

4. Tak wierny Sługo Boga,
posłusznie na krzyż Ty,
miłością kierowany
sam szedłeś, prawy, cny.

5. Przez Boga opuszczony,
staczałeś wielki bój,
Tyś w sercu był strwożony,
któż pojmie mękę, znój?

6. To kara za nas winnych,
dotknęła Panie Cię.
Poszedłeś w śmierć za innych -
tak nastał sądu dzień.

7. To dla nas biednych, nędznych,
Tyś tenże sprawił cud,
sławimy dobroć Twoją,
padamy do Twych nóg.

226

GL.29

Pa-nie, Tyś jest wy-wy-ższo -ny, w gó-rze

po pra-wi-cy-Bo-żej. Nie-zró-wna-na wiel-kośćTwa!

Twój tron Pa - nie, nie - wzru - szo- ny,

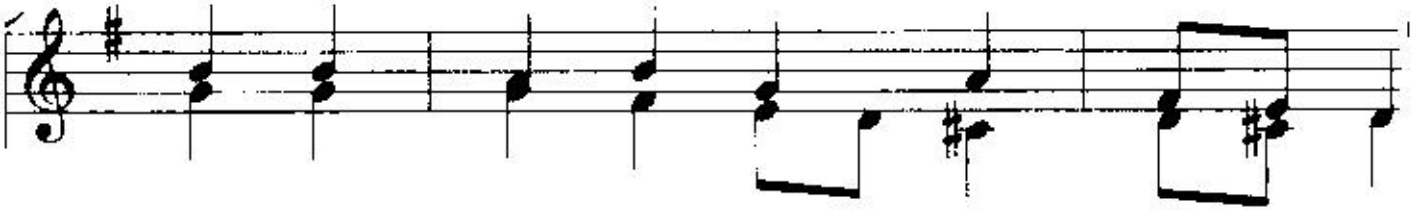

Two - je ży - cie nie - skoń- czo- ne,

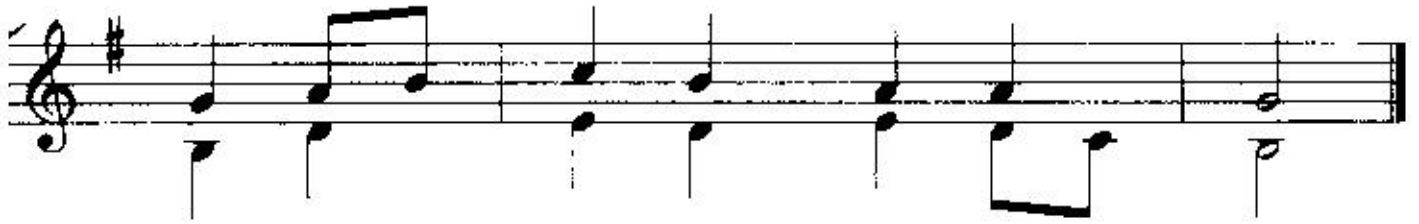

Twe Kró- lew-stwo wie- cznie trwa.

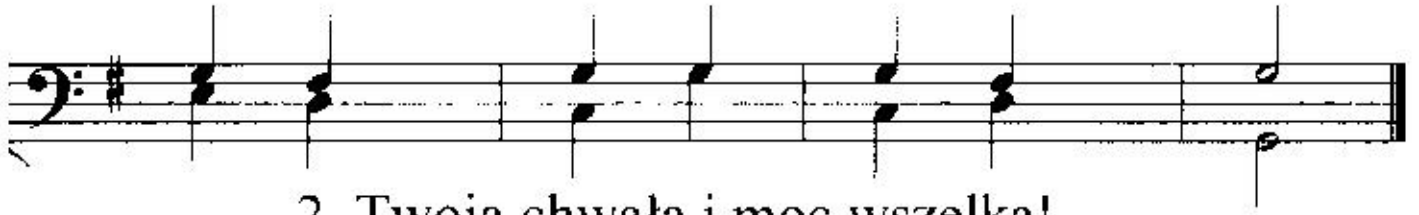

2. Twoją chwała i moc wszelka!
Sławi Ciebie rzesza wielka,
aniołowie służą Ci.
Wszystkie dzieła rąk Twych Panie,
aż po krańce ziemi całej,
oddał Ojciec w ręce Twe.

3. Myśmy także dani Tobie,
ku Twej chwale i ozdobie,
aby być przy boku Twym.
Z Tobą chcemy chwałę dzielić,
po prawicy się weselić,
wiecznej sławy wznosić hymn.

227

GL.159

Od zie - mi by - łeś pod - wy - ższo - ny, tam na krzyż, tam na krzyż.

By ten, kto wie - rzy, był zba - wio - ny, przez ten krzyż, przez ten krzyż.

p

Po - dda - ny w stra-szną cier - pień noc, do - tknię - ty też przez są - du moc.

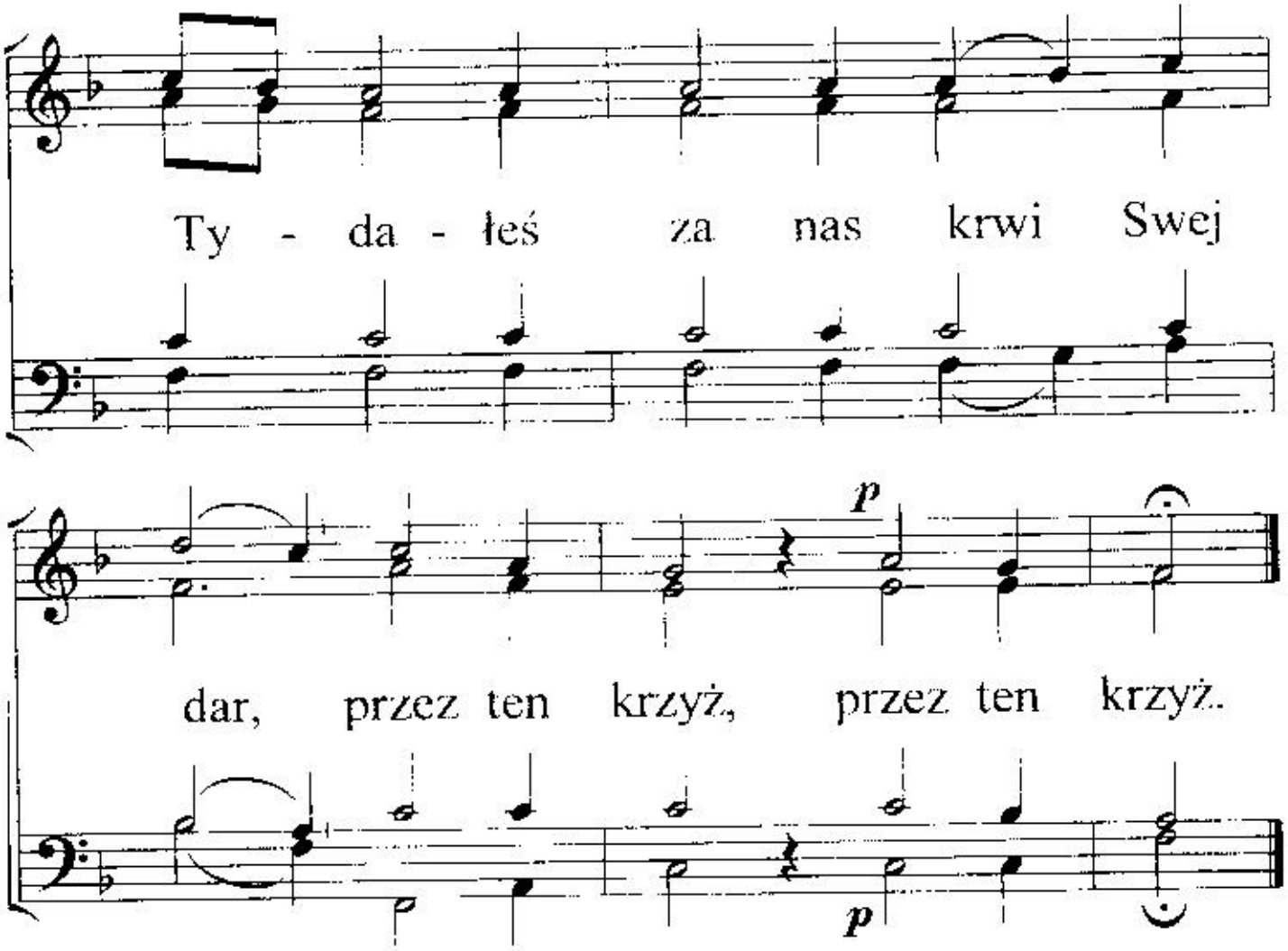

2. Baranek Boży poszedł za nas,
na ten krzyż, na ten krzyż.
Zasłona teraz rozerwana,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Nam do przybytku dostęp dan,
możemy Boga wielbić tam.
On dzieło Syna przyjął Sam,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

3. Triumf! Nasz wróg jest zwyciężony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Z pęt jego grzesznik uwolniony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Pieśń uwielbienia, Jezu Ci,
przez całą wieczność z serca brzmi.
Zwycięstwo wywalczyłeś Ty,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

228
GL.165

W dół nie - bo się do

bie - dnych skła - nia: E - ma - nu -

el chce być wśród nas. Bóg o - ka -

zu - je zli - to - wa - nia!

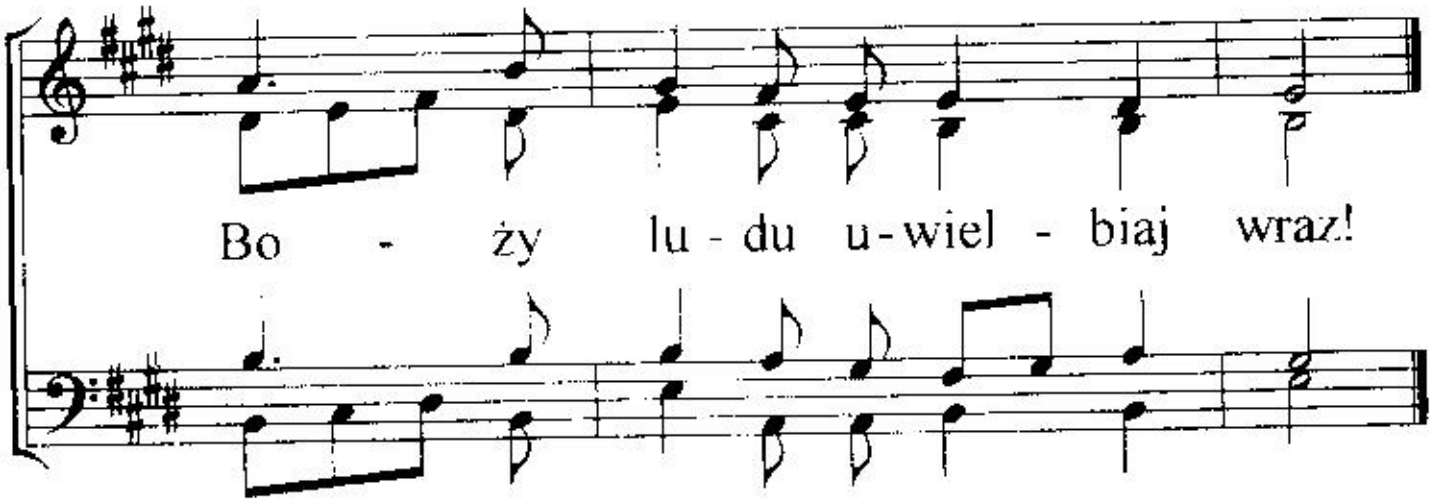

2. Któż może miłość w pełni pojąć,
co wśród grzeszników zjawia się?
Wszechświat Go wszak nie może objąć,
a On sługą tu zostać chce!

3. Ta miłość jeszcze głębiej sięga,
na naszym miejscu staje wnet.
Na krzyżu umarł w hańbie, w mękach,
by zgubionym dać życie swe.

4. Boże! Co Tobie w zamian damy,
jaką ofiarą cieszysz się?
Więc o Jezusie zaśpiewamy.
tylko On zadowolił Cię.

5. W dół niebo się do biednych skłania:
Emanuel chce być wśród nas.
Bóg okazuje zlitowania,
Boży ludu uwielbiaj wraz!

229

GL.153

O Ba - ra - nku, Tyś zra -

nio - ny pod cię - ża - rem cie-rpień,

win! Przez nas by - łeś tak ze -

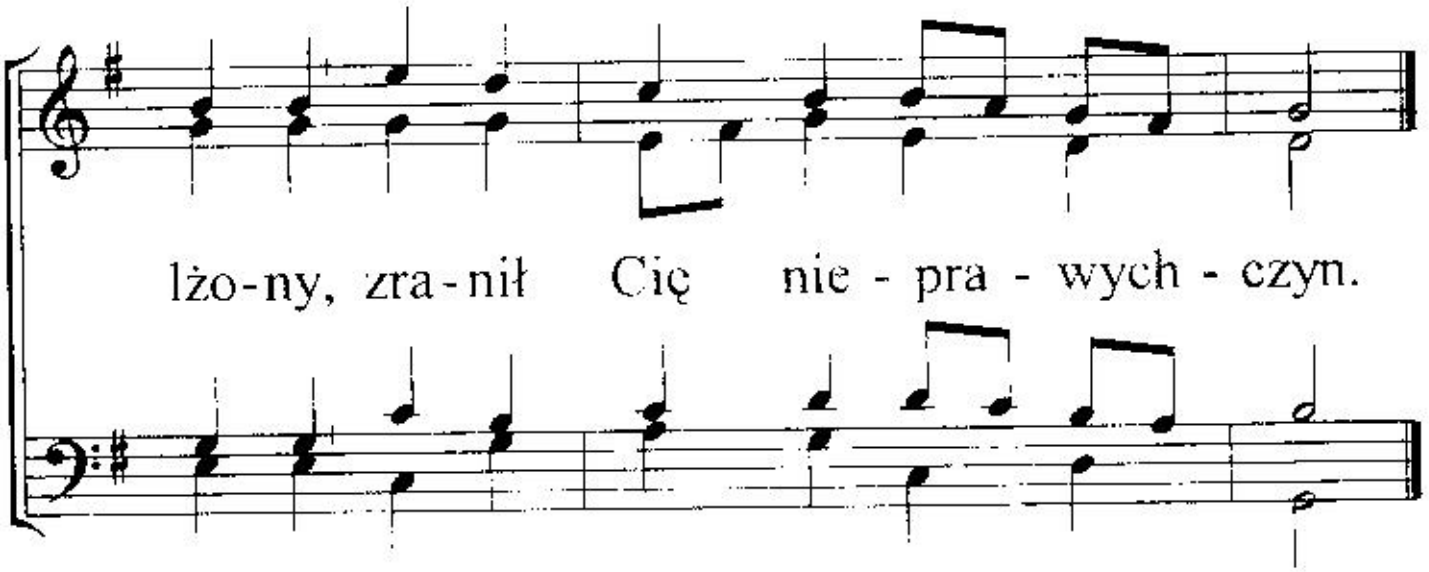

2. W śmierć złożyłeś życie Swoje,
w pełni je oddałeś tu.
Duszę swoją tam, za winy,
na ołtarzu - krzyża pniu.

3. Z cierpień żaru, z sądu ognia,
gdy w boleści trwałeś Sam.
Wzniosła się przyjemna, błoga,
woń do Boga wtedy tam.

4. Drogi Zbawco, pozwoliłeś,
na Się włożyć męki te.
Jeńców krocie uwolniłeś,
w Tobie mają szczęście swe.

5. Za nas grzechem uczyniony,
krzyż wycierpiał tutaj Syn.
Przez miriady wywyższony,
wiecznie, za ten wielki czyn.

230

GL.174

Tyś Bo-giem, któ - ry czy- ni
Na To - bie w cię-żkich chwi-łach

cud, jest to świa-do-mość ży- wa.
prób, ma wia - ra -wciąż spo - czy- wa.

A gdy na - dzie - i wsze- - lkiej już

o - sta - tni zga - śnie pło - myk,

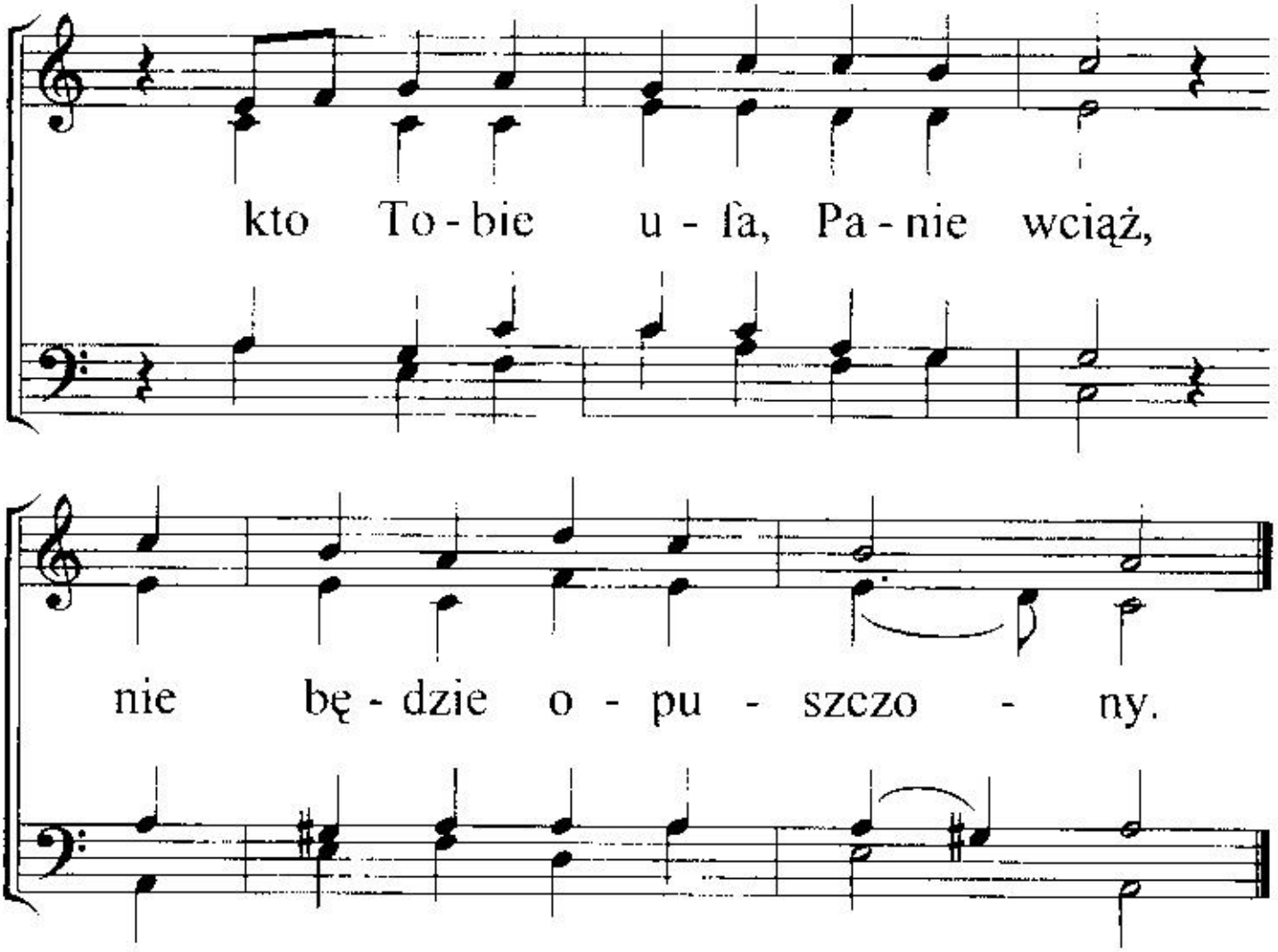

2. Tyś Bogiem, który czyni cud,
radośnie ogłaszamy!
Więc Ciebie w chwilach trosk i prób,
ufnością obdarzamy!
A gdy cierpliwość kończy się,
nam siły odbierając,
Ty w chwilach zwątpień pomoc ślesz,
swą wszechmoc objawiając.

3. Tyś Bogiem, który czyni cud,
to chcemy wciąż powtarzać!
To siłę daje w walce znów,
by się z Twą wolą zgadzać!
Tyś jest ten sam, po wszystkie dni,
"Tak, Amen" - Twoje słowo,
więc chwałę, Ojcze, wznosim Ci,
w Jezusie wciąż na nowo!

231
GL.6

Tyś Pa-nie, na-sze wi - ny starł;

na krzy-żu Tyś się grze - chem stał, po-

dda - łeś się cie - rpie - niu. Dziś

je - steś już w świą - ty - ni Swej, któż

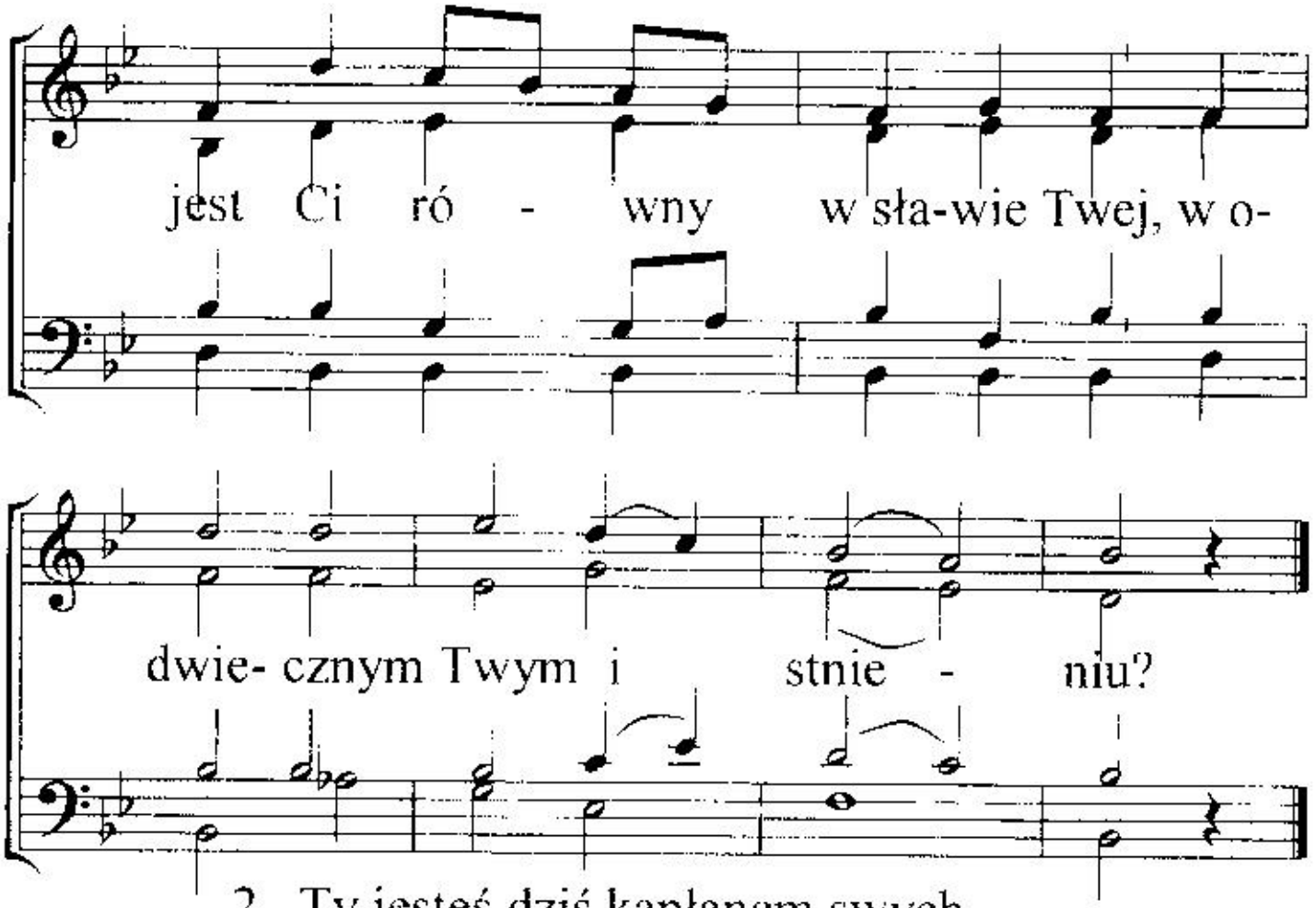

2. Ty jesteś dziś kapłanem swych,
i zastępujesz stale ich,
niebiosa wypełniłeś!
Od śmierci wiecznej wolni są,
Bo Ty kupiłeś ich Swą krwią,
tam w górze tron zdobyłeś.

3. Kto pojmie czyn miłości Twej,
kto zgłębi wielkość łaski tej
i wierność okazaną?
Anioły wciąż przy tronie Twym,
w podziwie wznoszą z nami hymn,
za miłość w Tobie daną!

4. Wnet służbę swą wypełnisz Ty,
pragnienia zaspokoisz, gdy
powrócisz znów po Swoich.
Zabierzesz w górę własność Swą,
wprowadzisz w radość wieczną ją,
dla chwały czynów Twoich.

232
GL.7

Chwal- my Go za mi - łość

Je - go, On nie rzu - ci ni - gdy

nas. Gdy do - ko - ła si - ły

złe - go, mi - le lśni nam

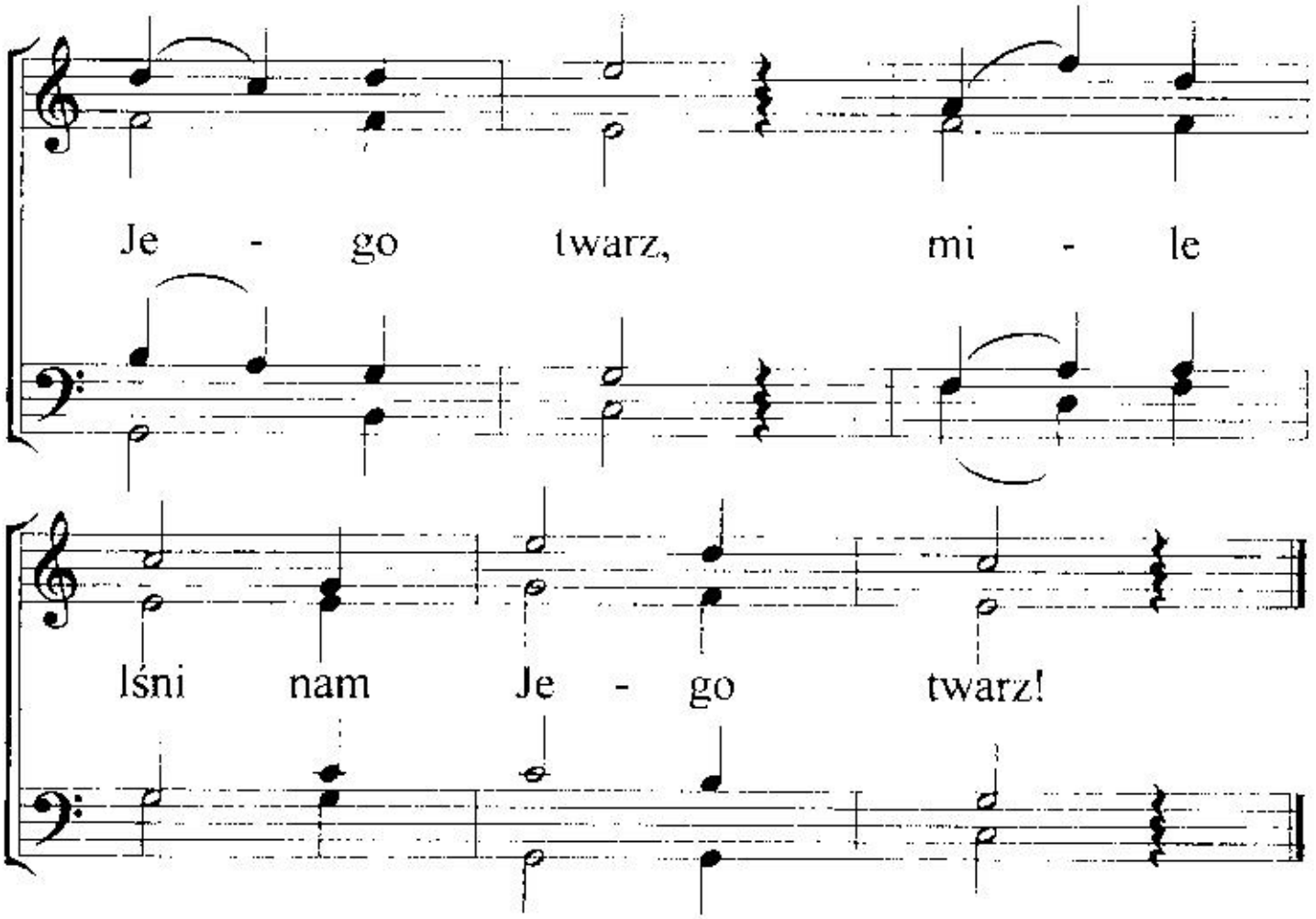

2. Chwalmy Go za dar pokoju,
wziął na siebie On sąd nasz.
Sam tu stanął w strasznym boju,
: mile lśni nam Jego twarz! :

3. Chwalmy Go za łaski pełność.
Moc,cierpliwość, światło dasz,
gdy na drodze ciernie, ciemność,
: mile lśni nam Twoja twarz! :

4. Wysławiamy Twoją wierność.
Ty w Swej ręce lud swój masz.
Błogosławieństw dajesz pełność,
: mile lśni nam Twoja twarz! :

233
GL.10

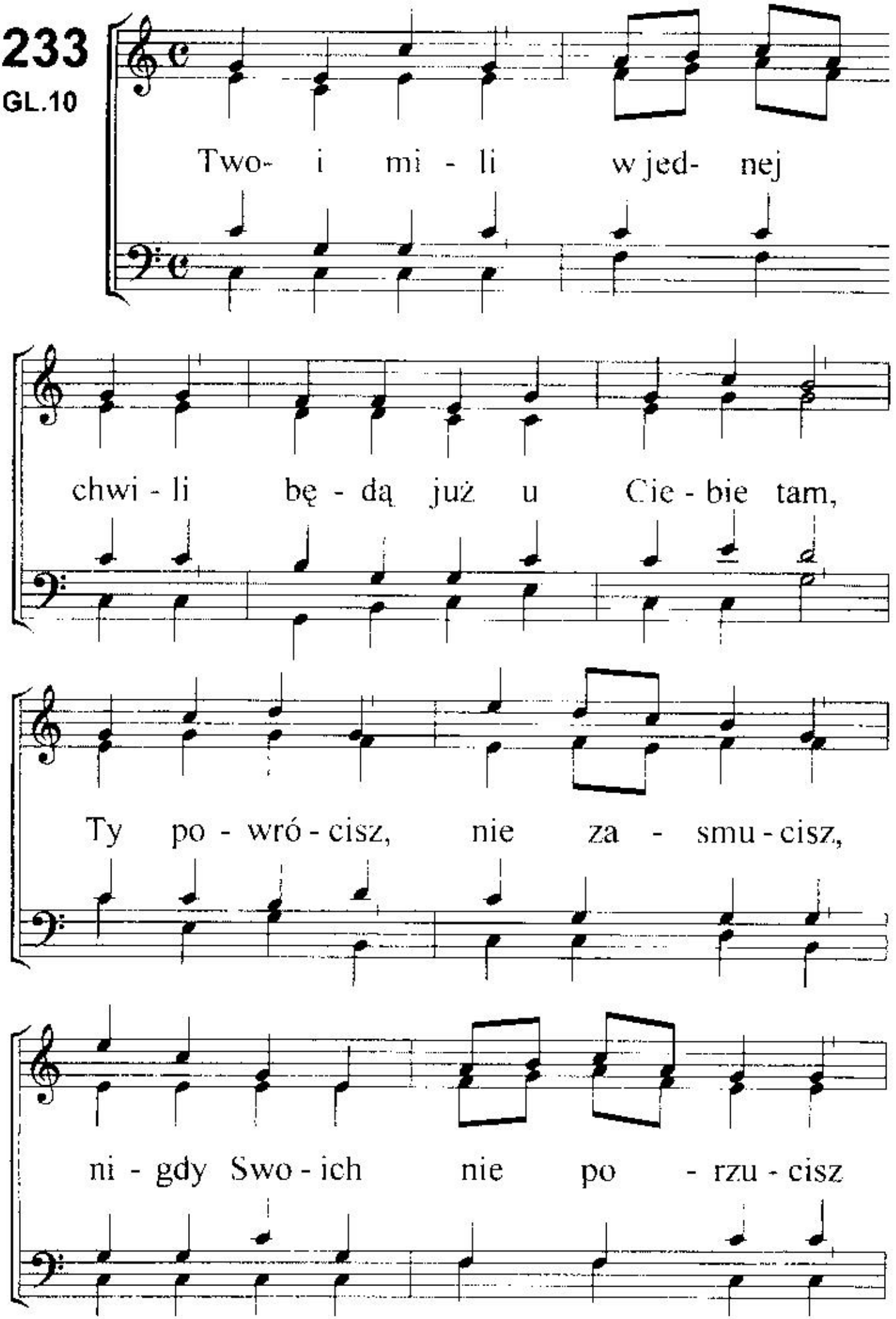
Two- i mi - li w jed- nej
chwi - li bę - dą już u Cie - bie tam,
Ty po - wró - cisz, nie za - smu - cisz,
ni - gdy Swo - ich nie po - rzu - cisz

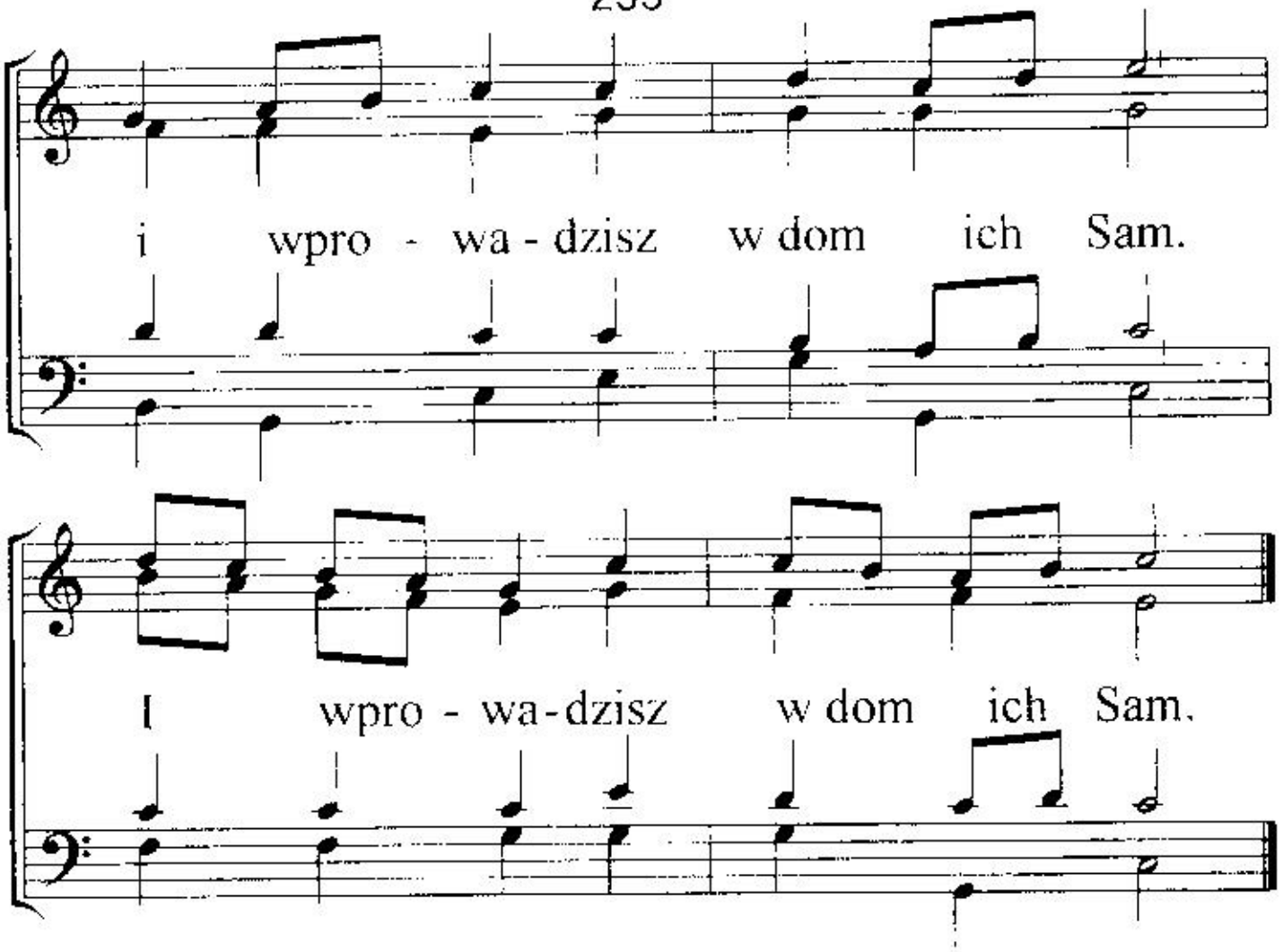

2. O Radości! Precz trudności!
Ty nadzieją świecisz nam!
Wkrótce w niebie, obok siebie,
wysławimy Panie Ciebie.
: Uwielbiając miłość Twą! :

3. Tu cierpienia, utrapienia -
nie ma nic dla naszych dusz.
Posileni, pocieszeni,
myśmy wiarą uniesieni
: tam, gdzie łez nie będzie już:

4. Wzięci z dołu łez, mozołu,
zobaczymy Twoją twarz.
Gdy w koronie przy Twym tronie,
już wejdziemy w niebios błonie,
: wieczne odpocznienie dasz! :

234

GL.21

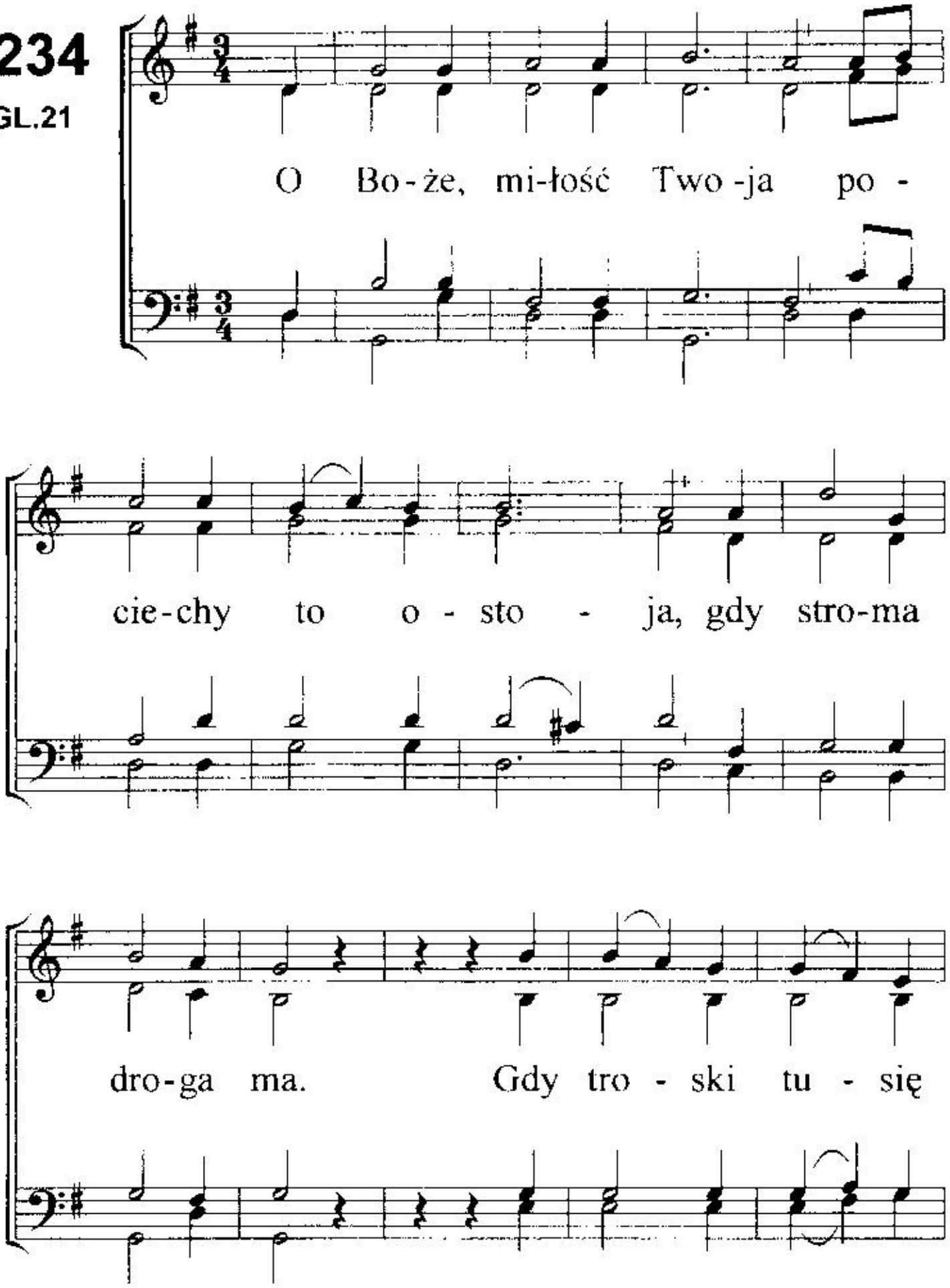
O Bo-że, mi-łość Two-ja po-
cie-chy to o-sto-ja, gdy stro-ma
dro-ga ma. Gdy tro-ski tu-się

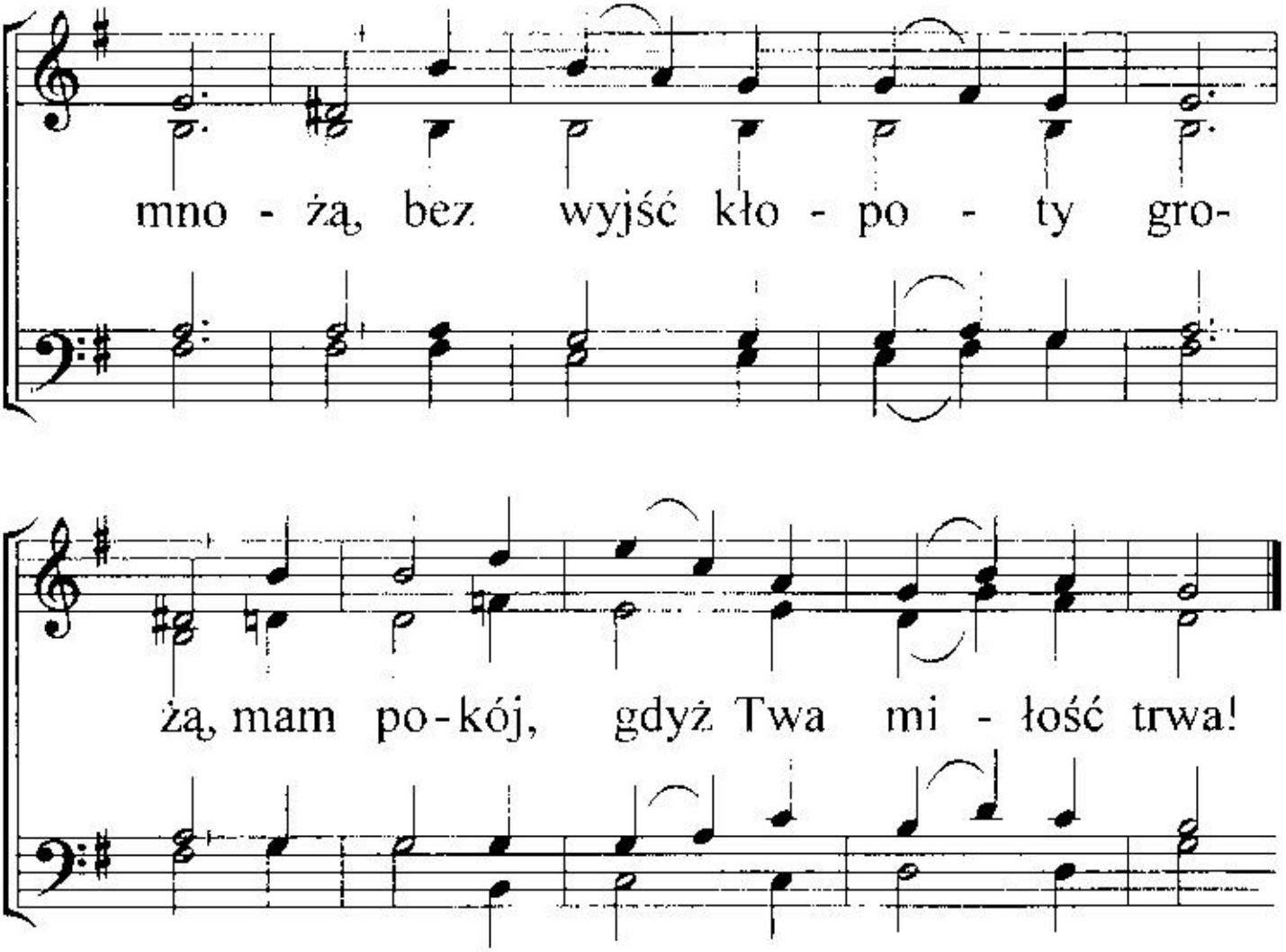

2. Możemy śmiało głosić,
że Ty nas będziesz nosić
do Swego przyjścia dnia.
Choć wróg próbuje zwodzić,
zwątpieniem nam zaszkodzić,
mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

3. Twa miłość niezrównana,
jest wieczna, niezachwiana,
choć chytre moce zła.
Możemy patrzeć w górę,
i wołać wszyscy chórem:
mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

235
GL.33

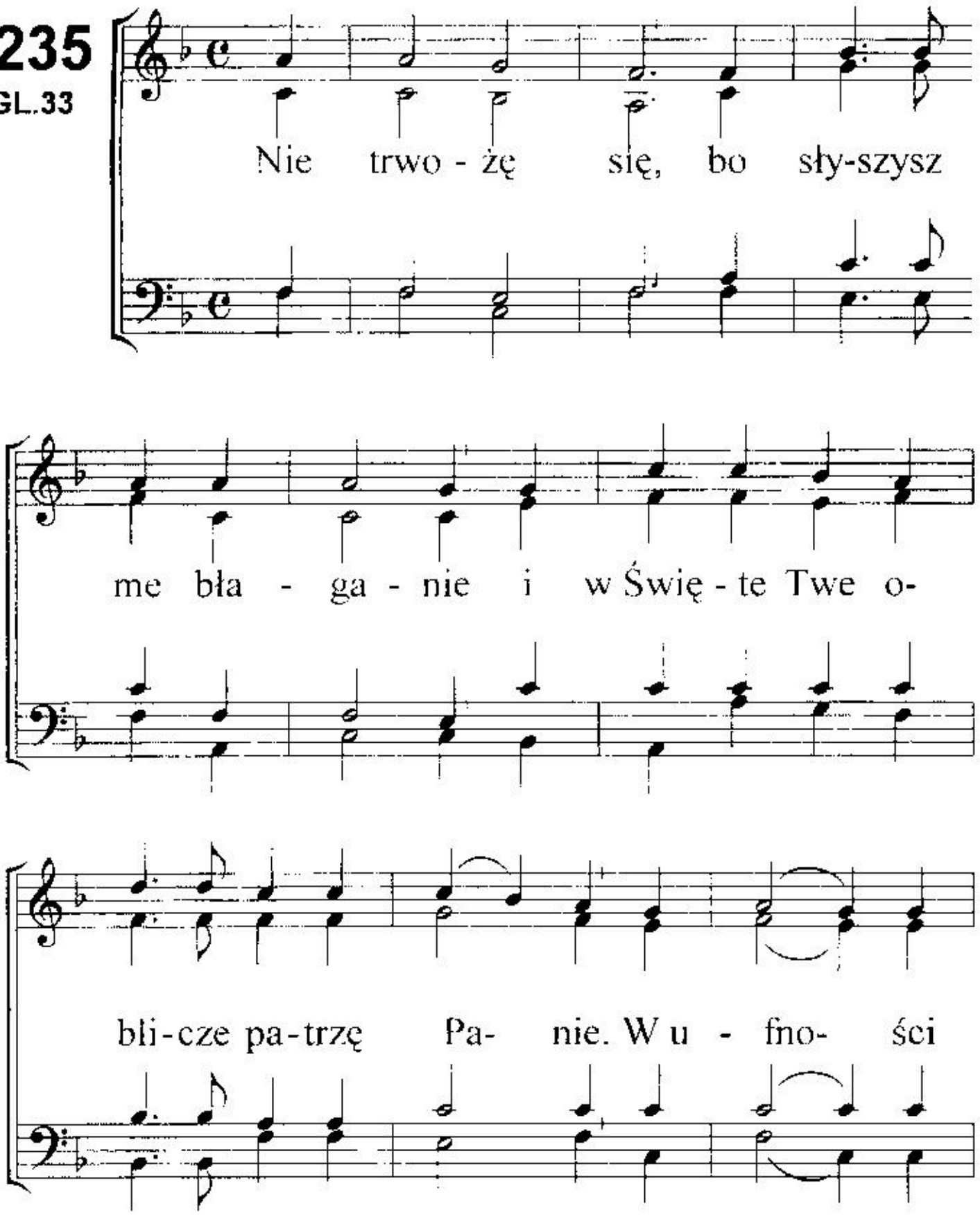
Nie trwo - żę się, bo sły-szysz
me bła - ga - nie i w Świę - te Twe o-
bli-cze pa-trzę Pa- nie. W u - fno- ści

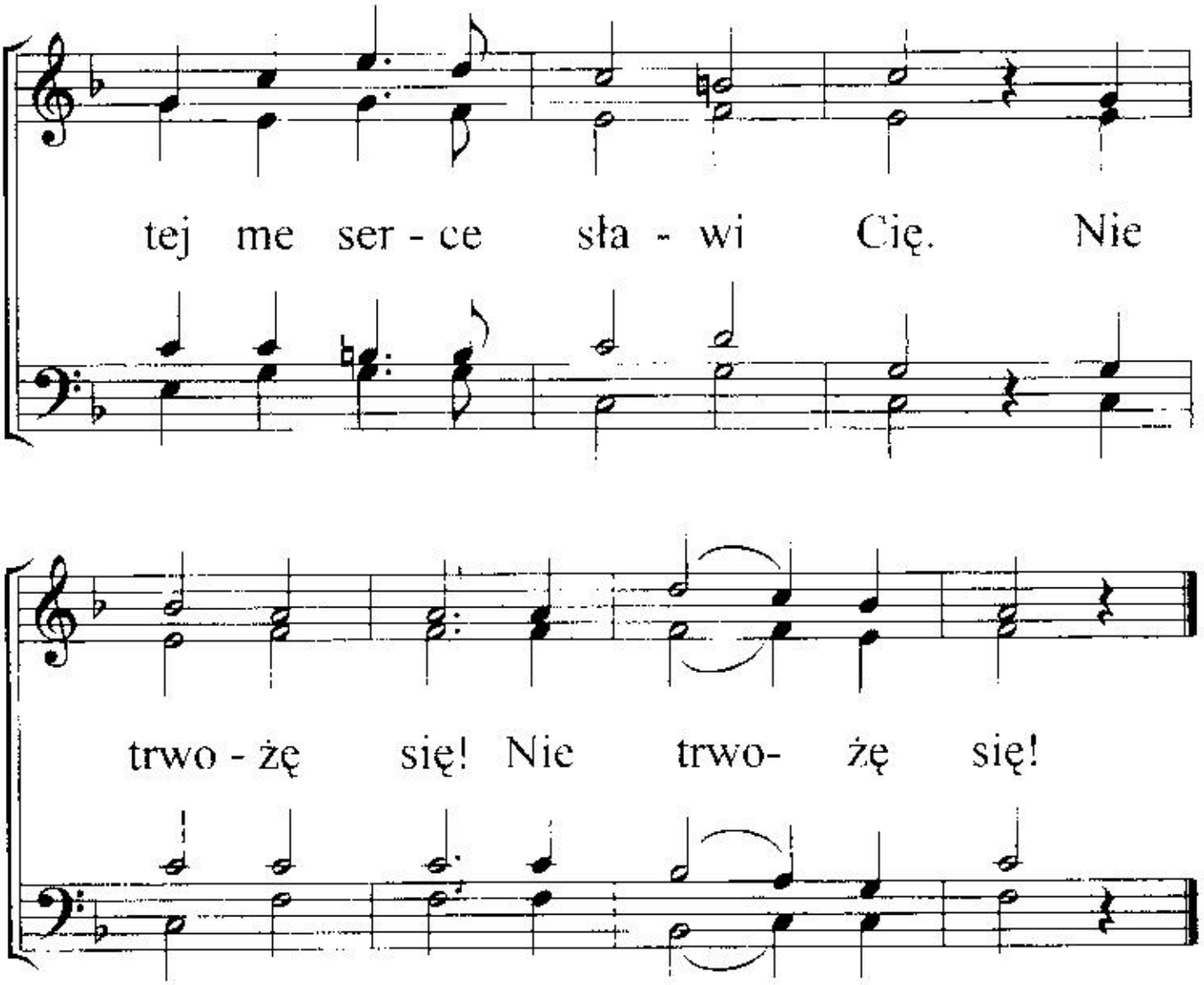

2. Nie trwożę się!
Choć wrogie płyną fale,
bo w walce Sam posilasz Swoich stale.
Tyś laską mą niezłomną, ja to wiem.
: Nie trwożę się! :

3. Nie trwożę się!
Bo z Tobą zniosę wszystko,
pocieszasz duszę, zawsze jesteś blisko.
W miłości Swojej Ojcze tulisz mnie.
: Nie trwożę się! :

236

GL.36

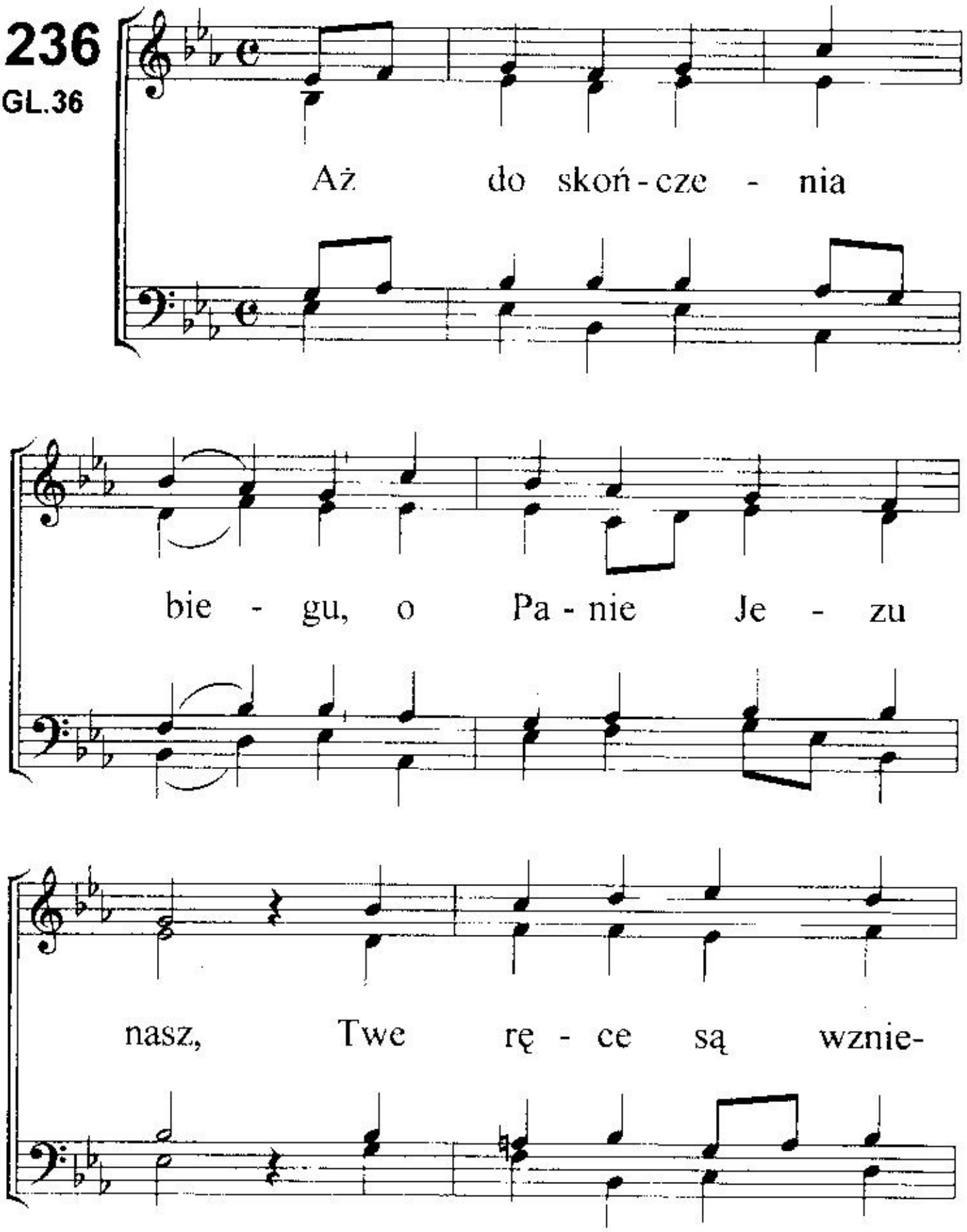

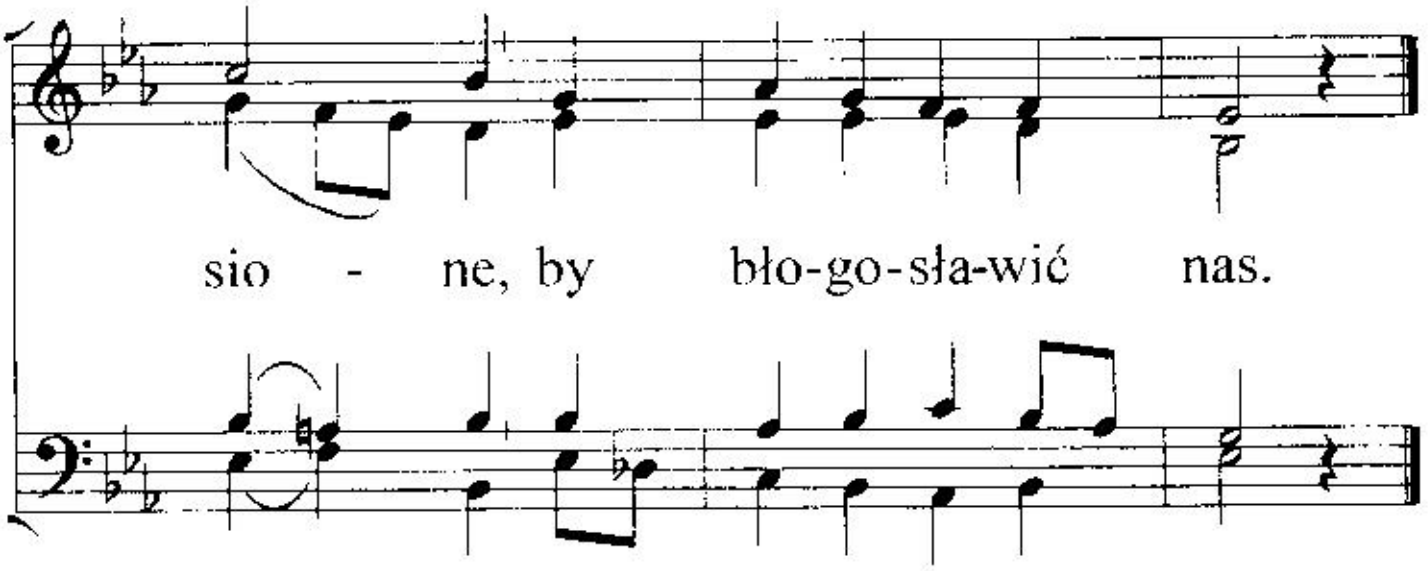

2. Nas Panie zawsze bronisz,
jak pasterz trzodę swą.
Jak brat Ty braci chronisz,
jak Miły - miłą Swą.

3. Ach, czy porzucisz Panie
tych, co błagania ślą?
To nigdy się nie stanie,
więc idą drogą Twą!

237
GL.166

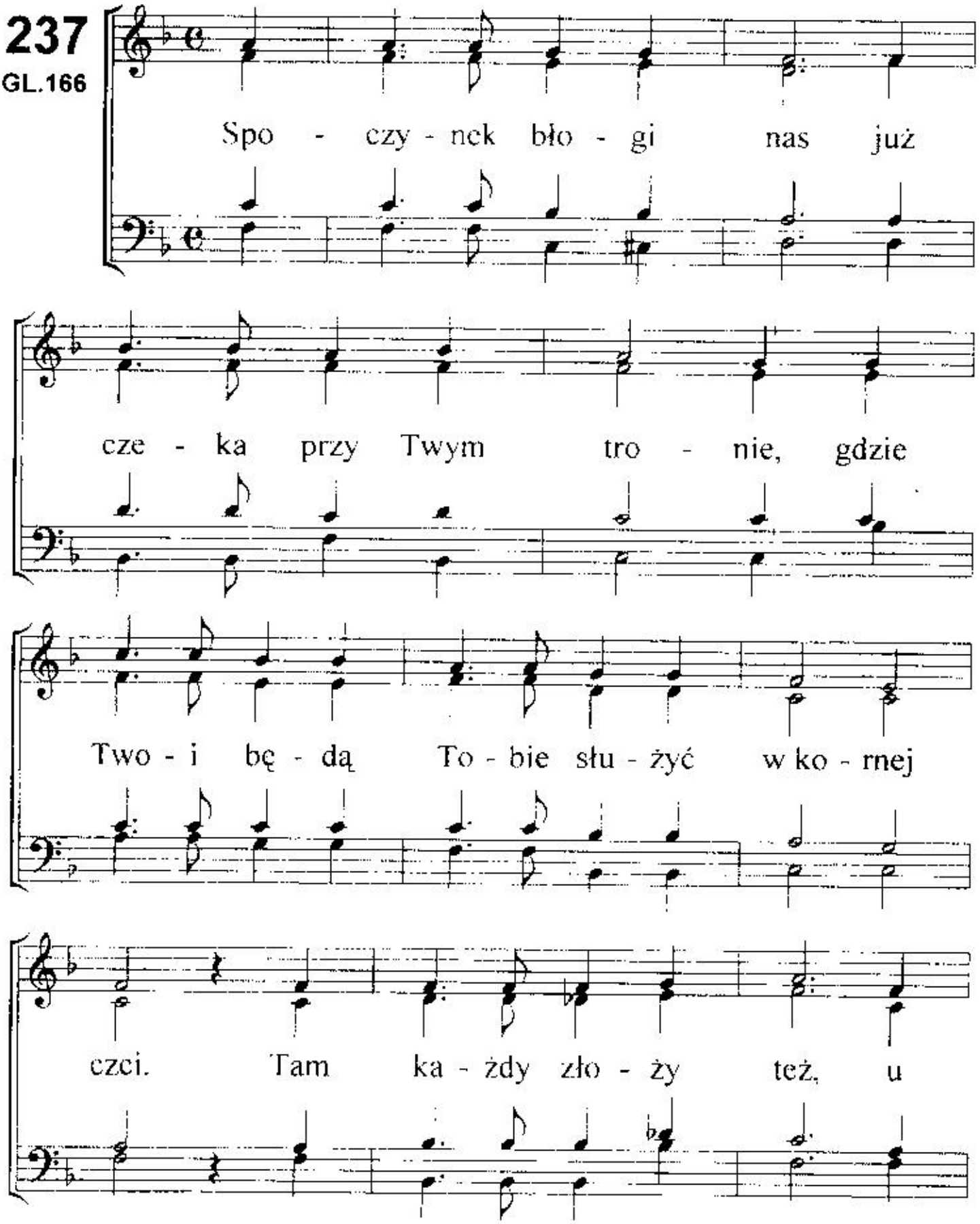
Spo - czy - nek bło - gi nas już
cze - ka przy Twym tro - nie, gdzie
Two - i bę - dą To - bie słu - żyć w ko - rnej
czci. Tam ka - żdy zło - ży też, u

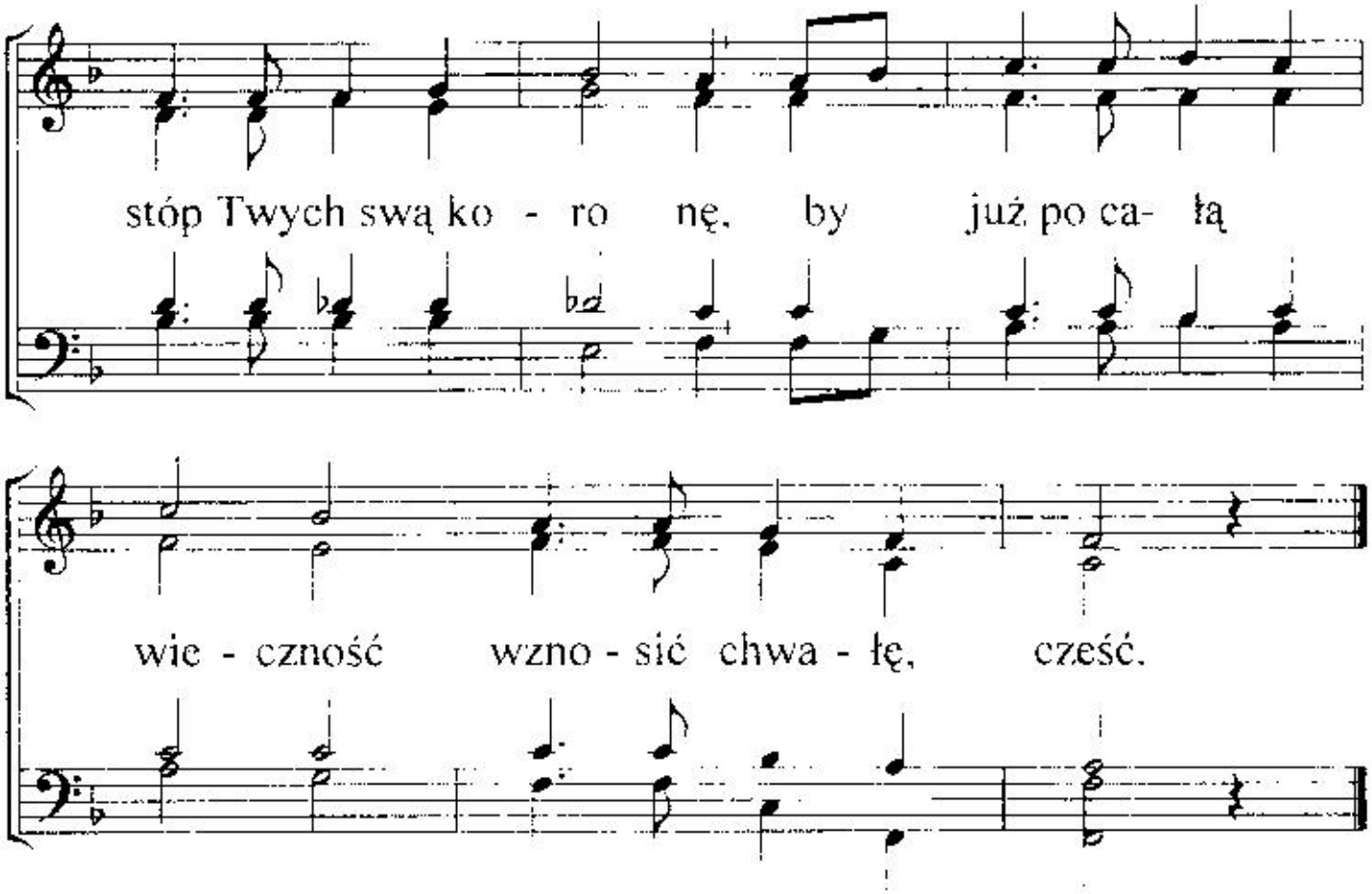

2. A gdy wybraną już blask majestatu olśni,
tam Oblubieniec będzie tylko szczęściem jej.
Miłości, łaski też, niezmierne tajemnice,
tam jawne, zrozumiane dla niej staną się.

3. A gdy spowije ją już blask cudownej zorzy,
to świecić tylko będzie już na Twoją cześć.
Dom Ojca się napełni pięknem tej ozdoby,
gdy Twej doskonałości suknię będzie nieść.

4. Z mąk duszy owoc wnet Ty ujrzysz już dojrzały,
Ty oń walczyłeś Sam, na krzyżu w sądu noc.
Wyrośnie on przed Tobą, święty, doskonały,
na zawsze zaspokoi miłe serce Twe.

238
GL.59

Tyś Bo-giem, co mi - łu - je nas
i u - bo - ga - cać ca - ły czas

i ła - skę wciąż nam da - je,
Twe se - rce nie prze - sta - je.
Tak

mi - łość Swą wy - le - wasz wciąż by

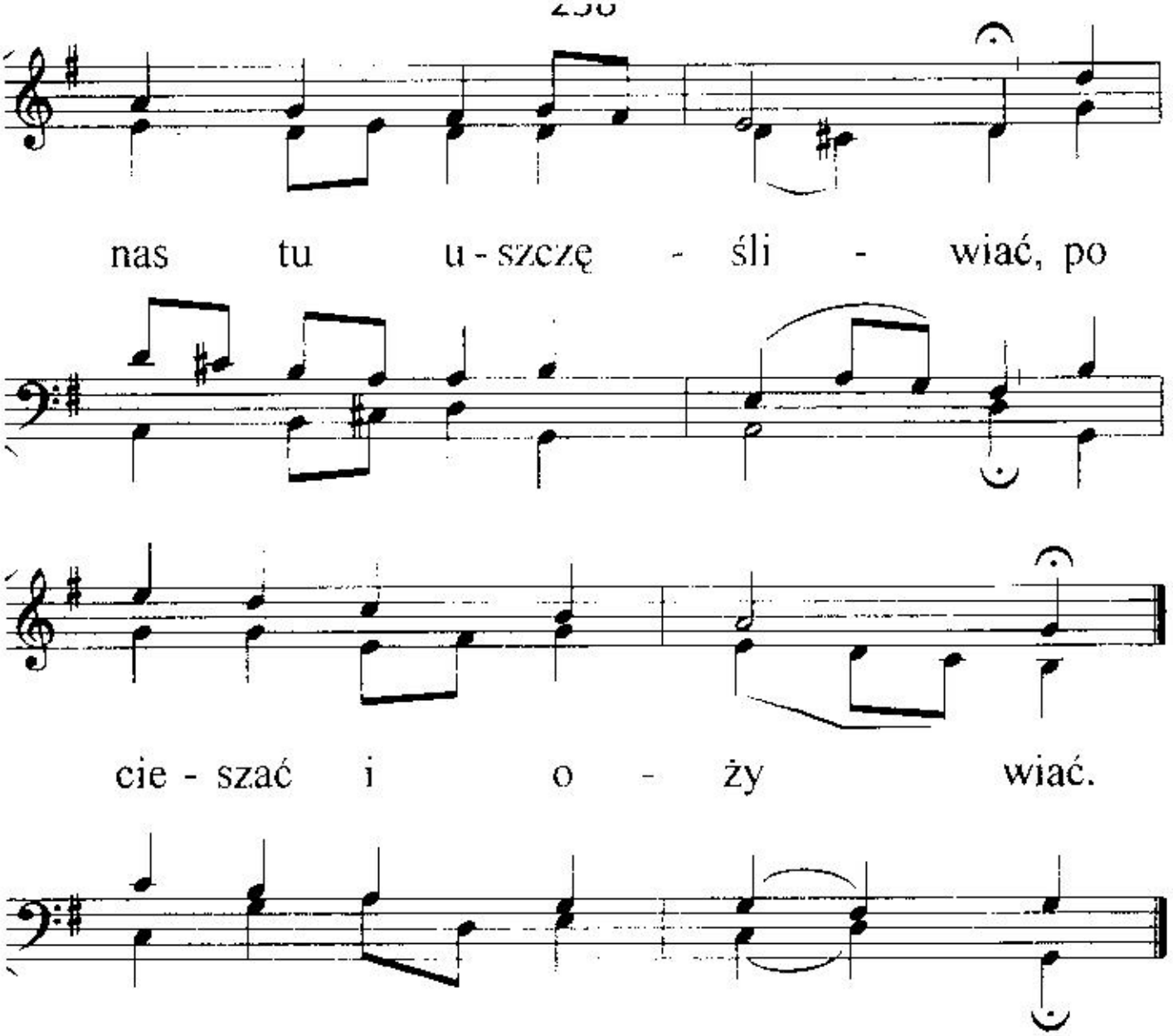

2. Kto szczęście to zrozumie, kto?
Początek w Tobie mamy.
Cudowny los Tyś sprawił to,
że dom Twój jest nam dany!
Obcymi tu, my w każdym dniu
z radością wraz wołamy,
że Ciebie Ojca znamy!

3. Za miłość, łaskę, dobroć Twą,
wielbimy imię Twoje!
Nasz Ojcze, oglądamy wciąż
Twej cierpliwości zdroje.
Więc wkrótce tam, u niebios bram,
u Ciebie się spotkamy,
cześć, chwałę Ci oddamy.

239

GL.61

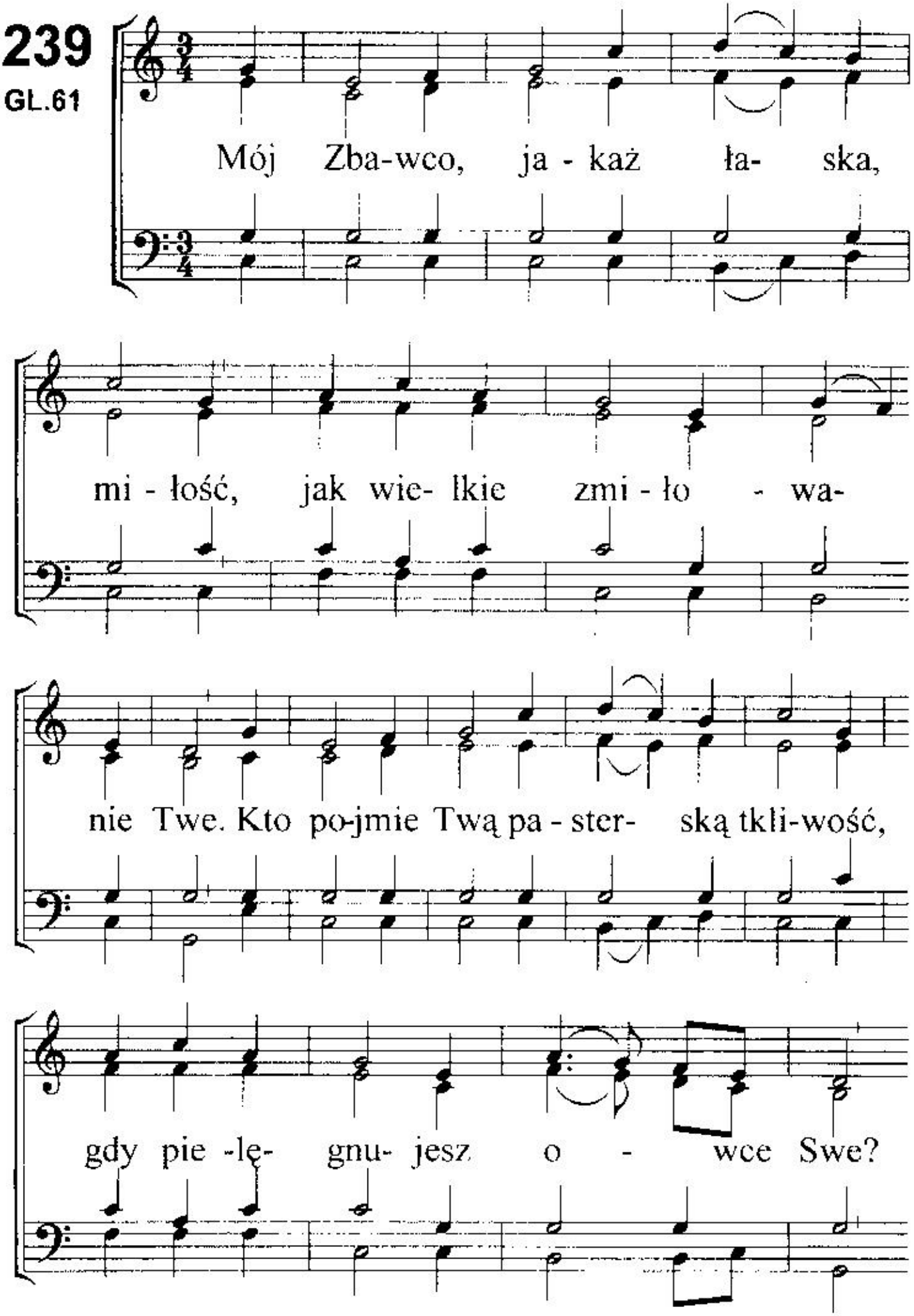
Mój Zba-wco, ja - każ ła- ska,
mi - łość, jak wie- lkie zmi - ło - wa-
nie Twe. Kto po-jmie Twą pa - ster- ską tkli-wość,
gdy pie -lę- gnu- jesz o - wce Swe?

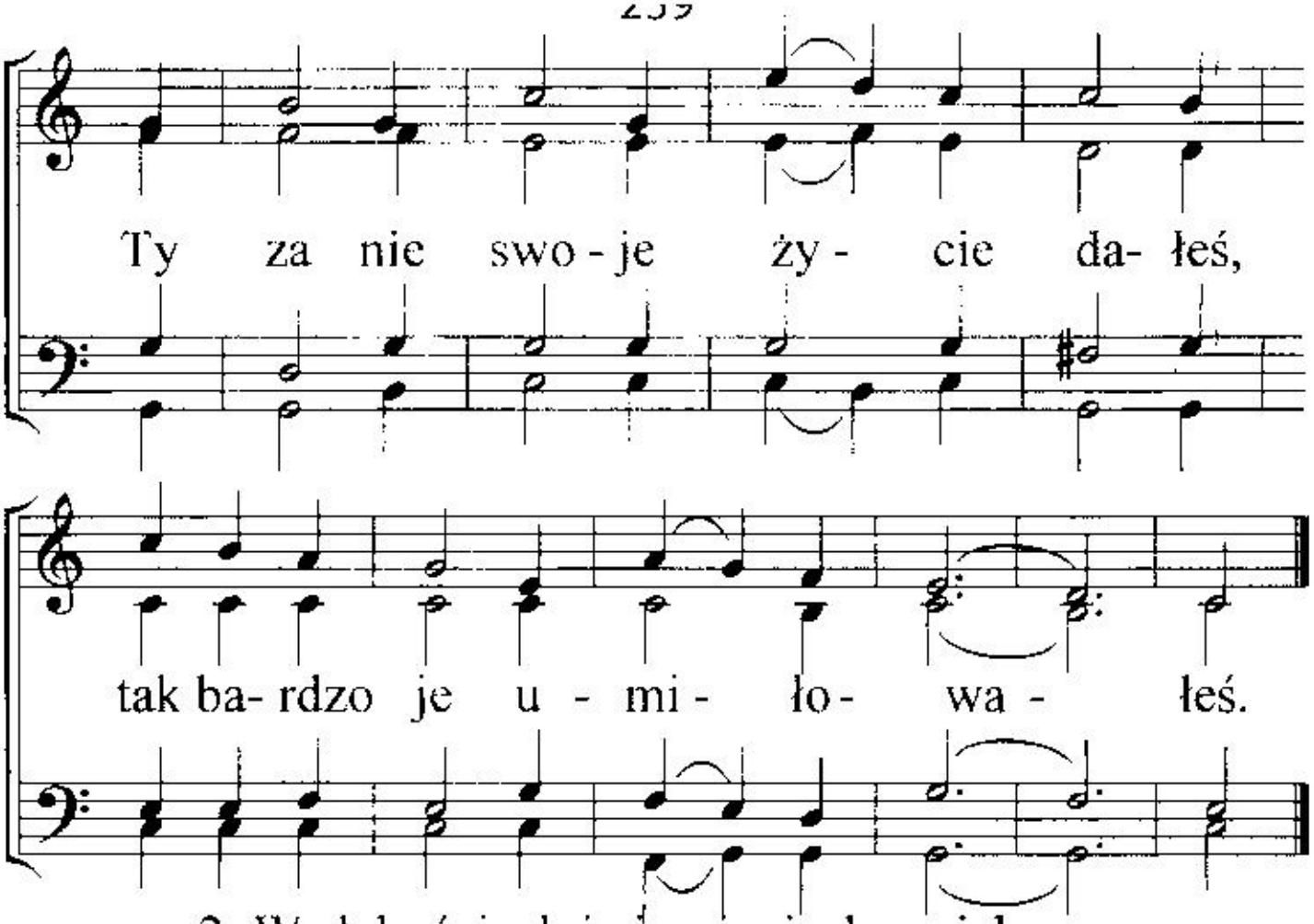

2. W słabościach i cierpieniach moich,
schronieniem pewnym jesteś Ty.
Prowadzisz mnie do pasz zielonych
i wieczne szczęście dajesz mi.
Pragnienie zawsze gasisz moje,
posilasz duszę swym pokojem.

3. Ty wciąż obficie błogosławisz,
Tyś sam na wieki skarbem mym.
Mnie w smutku nigdy nie zostawisz,
więc chcę Cię chwalić życiem swym.
Choć w drodze tutaj widzę Ciebie,
Twą miłość pragnę wielbić w niebie.

4. O Twej miłości pragnę śpiewać,
to me bogactwo, szczęście me.
Chcę wielbić wierność i opiewać,
bo w dzień i w noc ochrania mnie.
Me serce ciągle się raduje,
gdyż miłość, wierność Twą znajduje.

240

GL.111

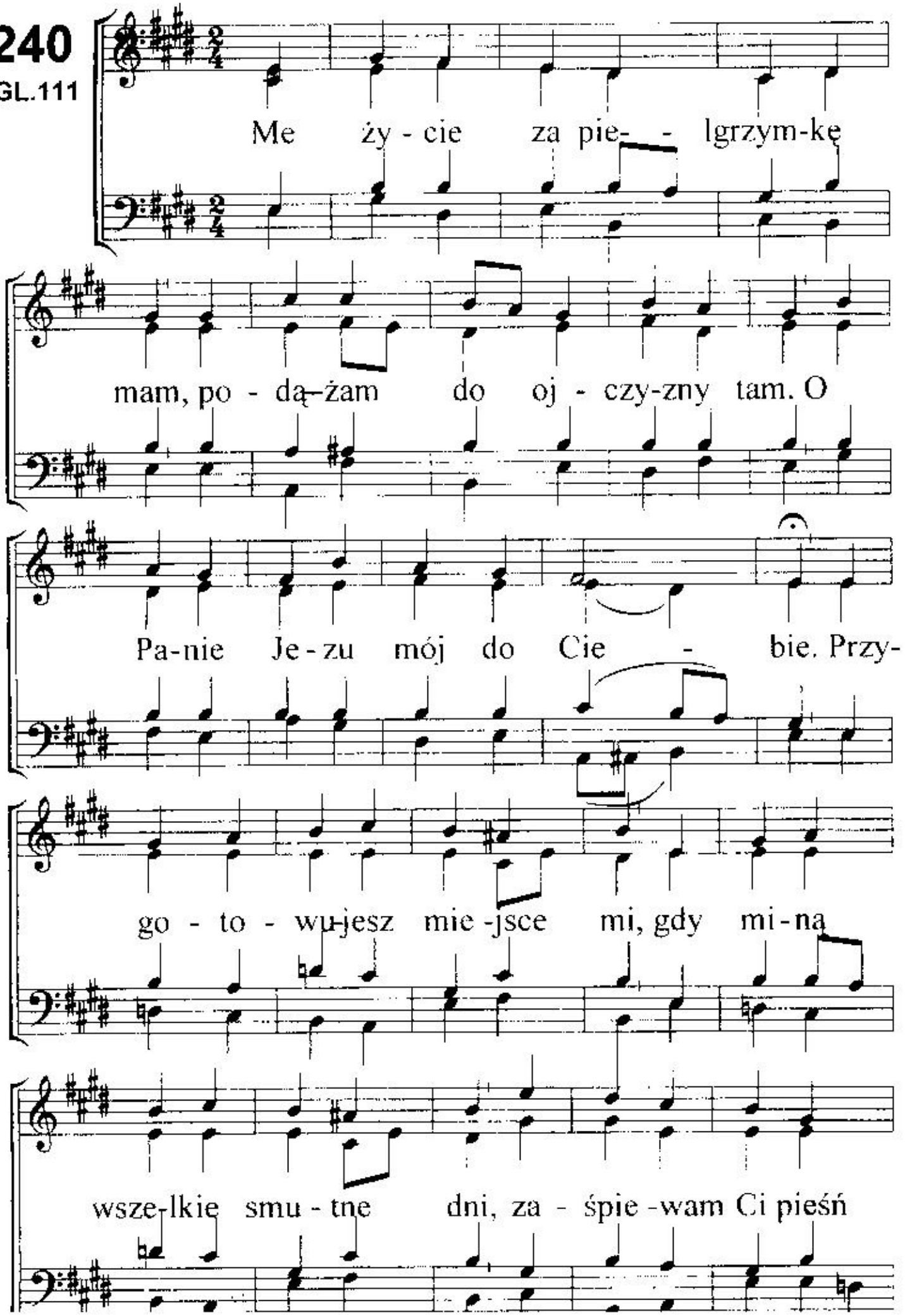
Me ży - cie za pie- - lgrzym-kę
mam, po - dą-żam do oj - czy-zny tam. O
Pa-nie Je - zu mój do Cie - bie. Przy-
go - to - wu-jesz mie -jsce mi, gdy mi - na
wsze-lkie smu - tne dni, za - śpie -wam Ci pieśń

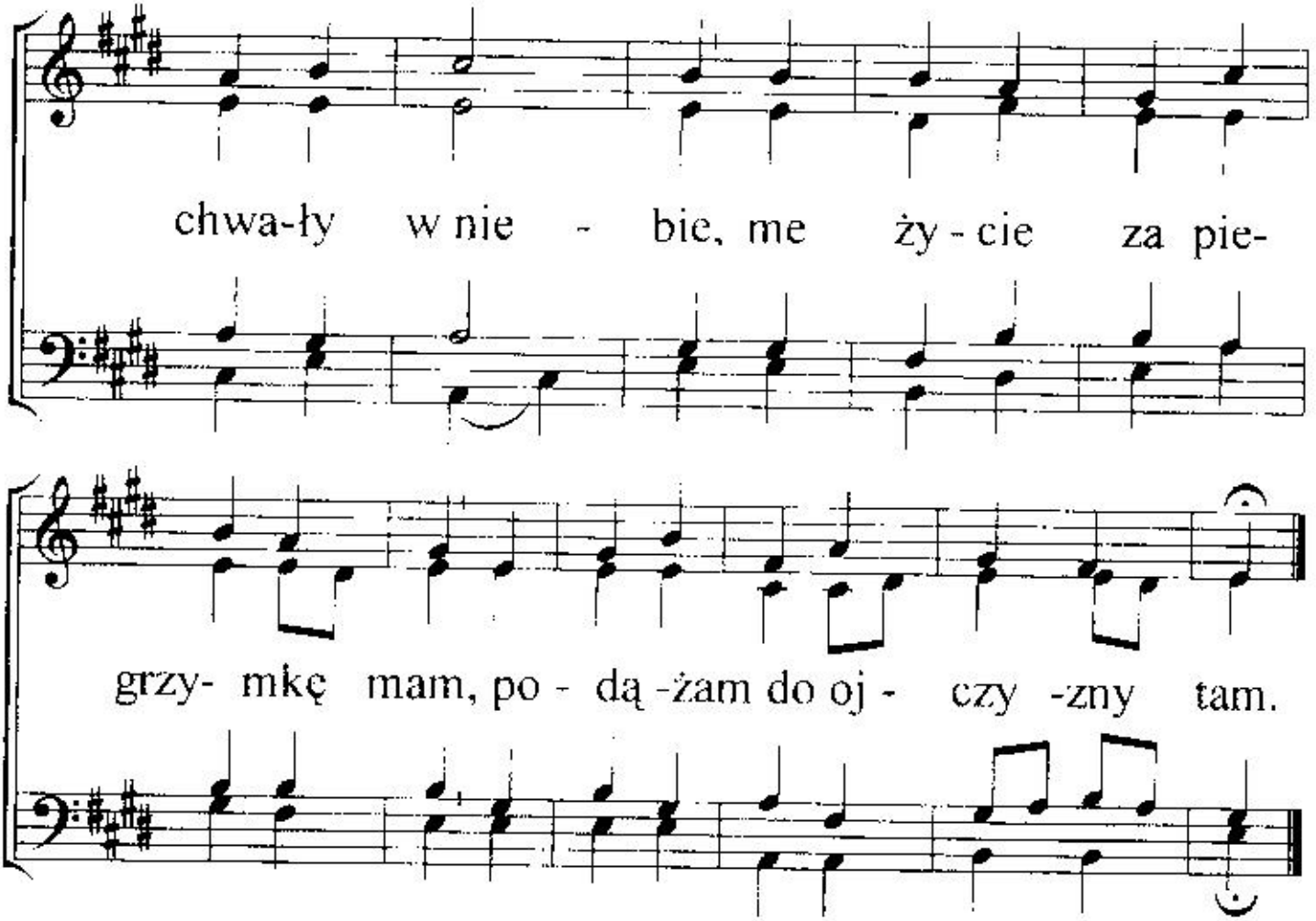

2. Ty prowadź Panie Duchem Swym,
i daj wytrwanie w życiu tym,
ach, nie daj potknąć się mym nogom.
Bez Ciebie nic nie zdziałam, nie,
zachowaj więc i wzmacniaj mnie,
a w chwilach próby bądź ochroną.
Daj promień słodki łaski Twej,
by cieszył w wąskiej ścieżce tej.

3. Tak jestem obcy w kraju tym,
niechciany, nieuznany w nim,
lecz wiele pociech mam od Ciebie.
Do Pana śpieszę w górę tam,
gdzie w świętych rzędzie miejsce mam,
uwielbiać Go już wiecznie w niebie.
Mój Jezu, przyjdź, nie zwlekaj, nie,
bo w tej obczyźnie jest mi źle!

241
GL.135

Pa - nie, Ty spo - glą dasz
I nad ni - mi w bo - ju,

w ła-sce tu na Swo- ich w ka- żdy czas.
wa- lce, rę - ce ro-zpo- ście -rasz wczas.

Po - krze - pie - nie gdy pra - gnie - nie,

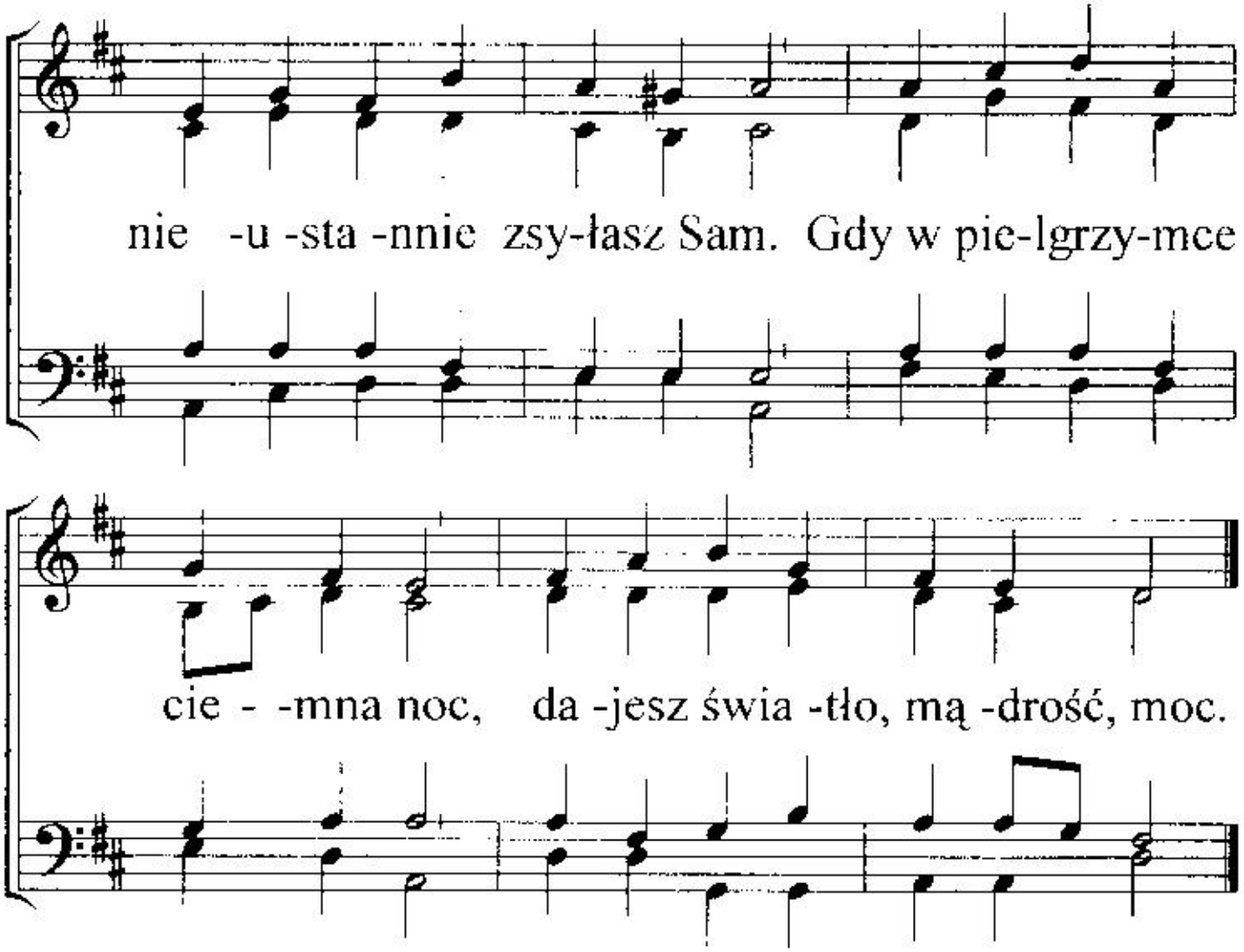

2. Swym owieczkom okazujesz
miłość, łaskę swą bez miar.
Miejsce bujnych łąk wskazujesz,
dzięki Ci za szczodry dar.
Błogosławisz! Nie zostawisz!
Chronisz też od wpływów zła,
Tyś jest mocą, twierdzą nam,
drogim słowem uczysz Sam.

3. Kieruj Panie w tej godzinie
serca nasze na Cię też.
Ucz, pocieszaj, karm, pielęgnuj,
bo wiesz, co potrzebne jest.
I w tym znoju, daj w pokoju
teraz dobrą cząstkę tu.
Tak jak Marii pozwól znów,
cicho u Twych spocząć stóp.

242

GL.154

Sy -nem Tyś Bo -ga Naj -wy-
Sła - wi świat spra -wcę ży -cia

ższe - go, w któ - re - go mo - cy
wsze - go, stwo - rze - nie wsze - lkie

ca - ły wsze-chświat trwa. O - bra - zem
swe - go Pa - na zna.

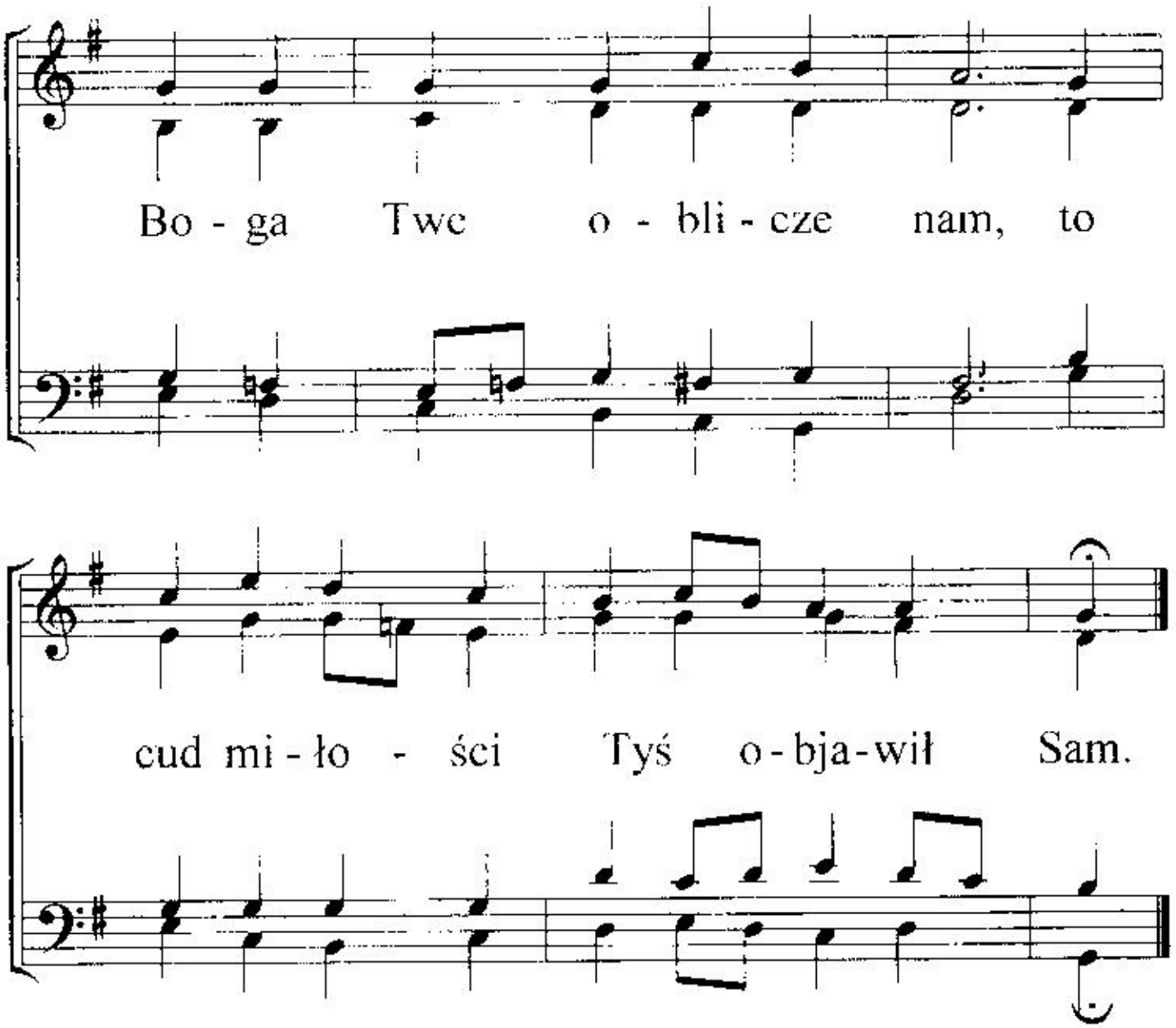

2. W każdy dzień, Ty u Ojca w niebie
rozkoszą byłeś i wonnością Mu.
Panie nasz, co skłoniło Ciebie,
żeś wybrał biedę, ból i hańbę tu?
Boś Ty przejrzanym był Barankien Sam,
by Boży gniew na krzyżu ponieść tam.

3. W ciszy serc, Jezu Cię widzimy,
gdyś Ty na krzyżu się przekleństwm stał.
Niosłeś tam wszystkie nasze winy,
"spełniło się" z triumfem rzekłeś Sam.
O, przyjmij dziękczynienie z naszych serc,
bo Tobie je na wieki chcemy nieść.

243
GL.155

Twa gło - wa krwią zbro-
Dla drwin też o - ple-

czo - na, zbo- la - ła, pe - łna ran.
cio - na ko - ro - ną z cie-rni tam.

Czym Pa- nie za- wi- ni- łeś, co

Cię za cię - żar gniótł, że ha-ńby krzyż zno-

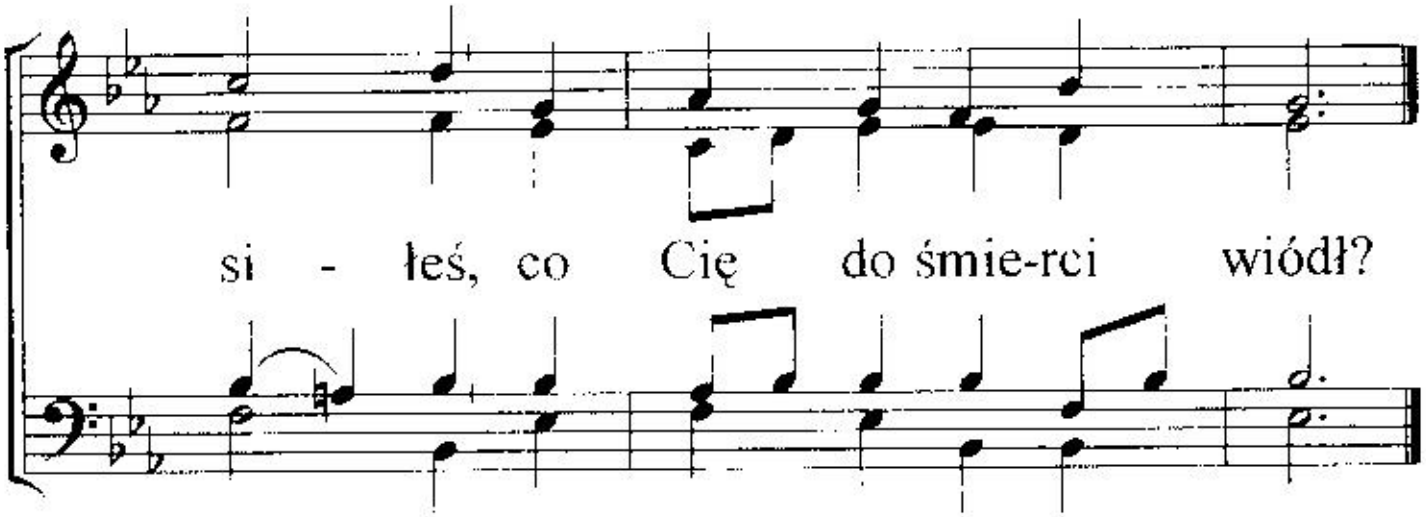

2. Mój Boże! O mój Boże!
Czemuś opuścił mnie?
Wołałeś w wielkiej trwodze,
gdy wyszydzano Cię.
Od złego Ty stroniłeś,
a tutaj sąd i gniew.
W czystości zawsze żyłeś,
nie znałeś grzechu, nie!

3. Ty Panie doświadczyłeś,
czym Boży sąd i gniew.
A ogrom grzechów za mnie
musiałeś w bólu nieść.
Ty miejsce to obrałeś,
z miłości, łaski swej.
Swą własną duszę dałeś -
tak poświęciłeś się.

4. Tak Jezu wypełniłeś,
co Ojciec w sercu miał.
Swe dzieło zakończyłeś,
gdyś w mocy z grobu wstał.
Już pojednanie mamy,
na wieki z Bogiem Twym.
Tyś chwałą uwieńczony,
na tronie siedzisz z Nim.

244

GL.160

Dzień hań - by, znie - wag, krzy-wdy,

bó - lu, mę - ki. Dzień pe - łny stra - chu,

dzień nie–do - li, łez. Ty, Pa - nie Je - zu,

wte - dy z Bo - żej rę - ki cier - pia - łeś

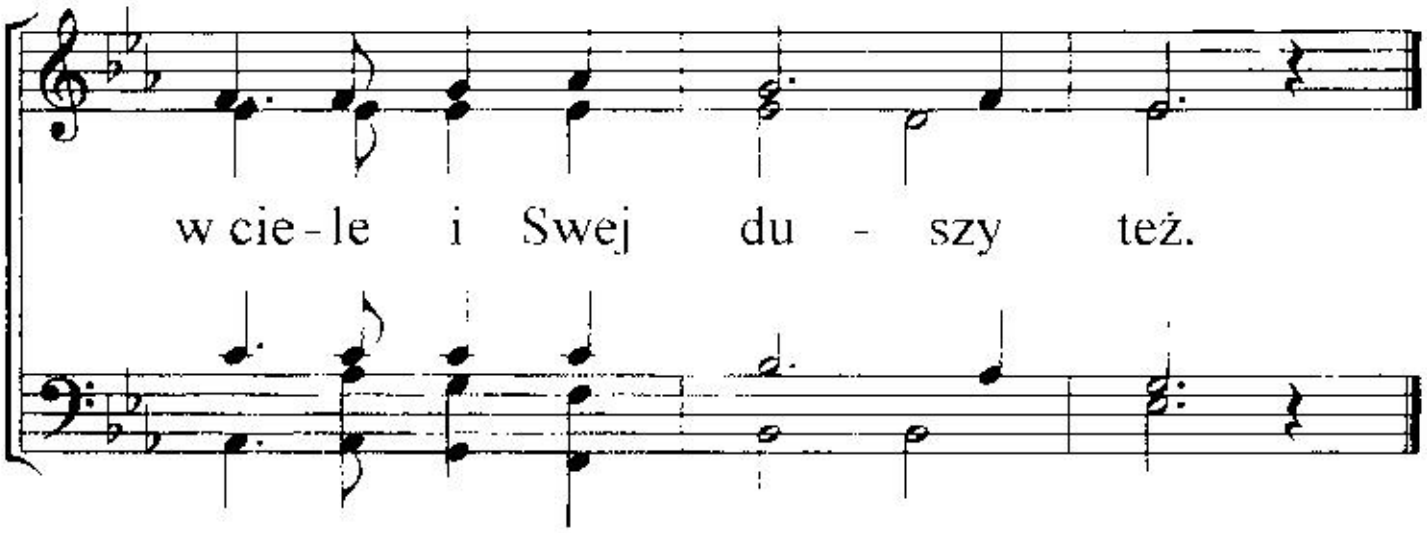

2. Ludzkiej litości wyglądałeś wszędzie,
kto w Twoich cierpień głębię wczuje się?
W czas Twojej śmierci kto przy Tobie będzie?
Nikogo serce nie znalazło, nie!

3. Cierpiałeś sam, nikt nie mógł Cię pocieszyć,
gdy wróg się sycił hańbą męki Twej.
Szydzono, drwiono, aby Cię ośmieszyć,
a w sercach krył się mrok natury złej. .

4. W pokorze trwałeś wierny Bogu swemu,
Ty dzieło Ojca wypełniłeś tam.
I powierzyłeś Ducha swego Jemu,
Ty w grób i śmierć poszedłeś za nas Sam.

5. Niech Tobie brzmi dziś hymn należnej chwały,
bo dzieci swoich wroga Tyś moc zmógł.
Do nóg więc Twoich pada lud dziś cały,
to Ciebie Panie tak wywyższył Bóg!

245

GL.161

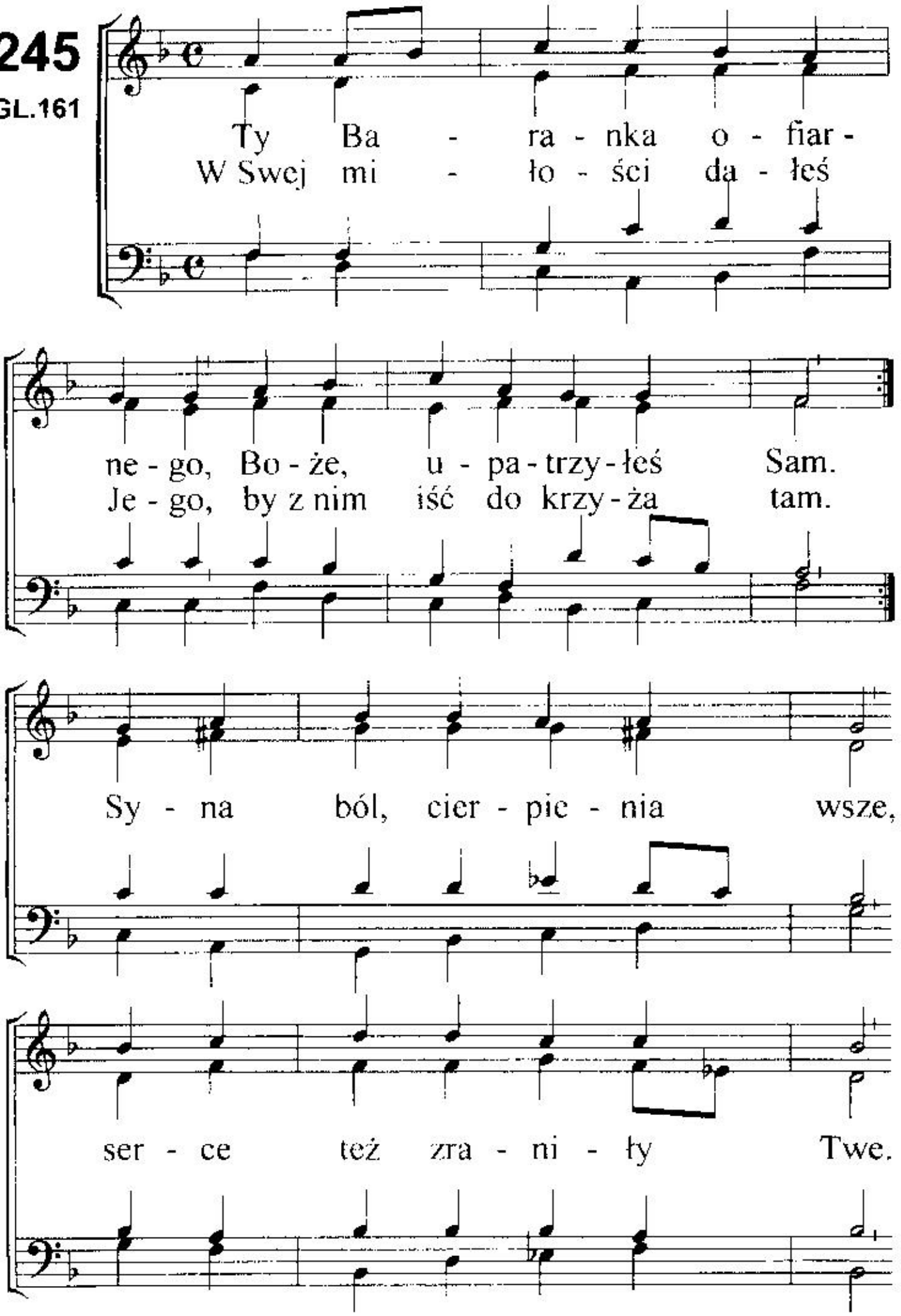
Ty Ba - ra - nka o - fiar -
W Swej mi - ło - ści da - łeś
ne - go, Bo - że, u - pa - trzy - łeś Sam.
Je - go, by z nim iść do krzy - ża tam.
Sy - na ból, cier - pie - nia wsze,
ser - ce też zra - ni - ły Twe.

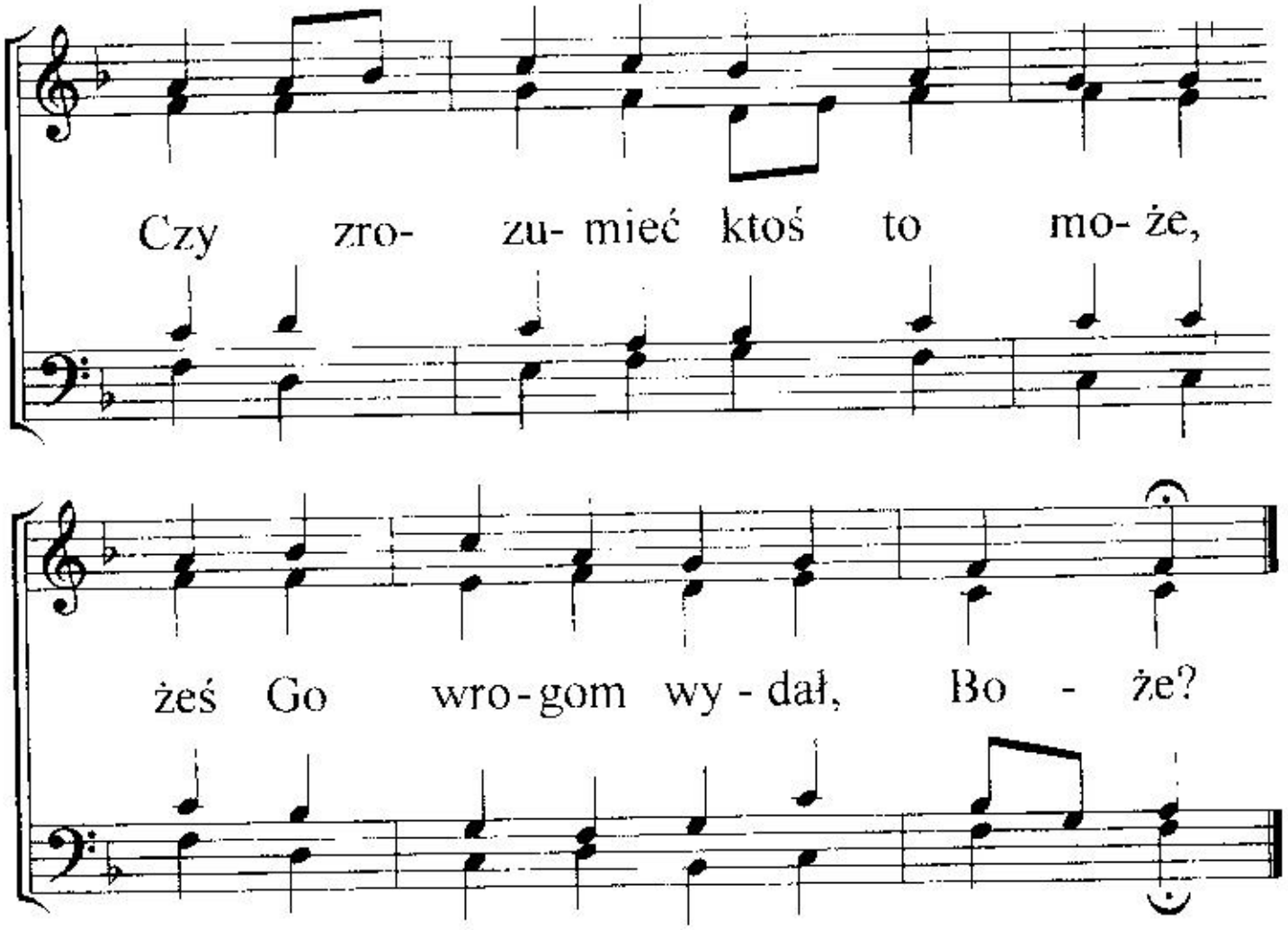

2.A w ciemności trzech godzinach, Twój najmilszy wielbił Cię.
Najdotkliwiej był zraniony, gdyś oblicze zakrył swe.
Gdy błagania wznosił sam, Ty milczałeś Boże tam.
Aby grzesznik był zbawiony - On był grzechem uczyniony.

3.On swe życie podarował, by na krzyżu grzechy nieść.
Za nas tak się ofiarował, by Ci Boże wonność wznieść.
Twe pragnienia spełnił tam, wypełniając wieczny plan.
Stawił dzieci przed Twe serce - owoc bólu, strasznych cierpie

4.I na zawsze już z błogością, wciąż na Syna patrzysz Ty.
Najwspanialszy przed wszystkimi, siedzi On na tronie Twym.
Chwały pieśń w nas ciągle brzmi, Tobie aż po wieczne dni.
Ojcze, przyjm w Jezusie sławę, hołd i uwielbienie, amen!

246

GL.163

Pa- nie Je- zu Twe cie- rpie- nie,
Ty w ci- cho- ści bez sze- mra- nia,

to Twej chwa- ły o- bja- wie- nie.
nio- słeś ból i wy- szy- dza- nie.

Za tych się u- mia- łeś mo - dlić, co na

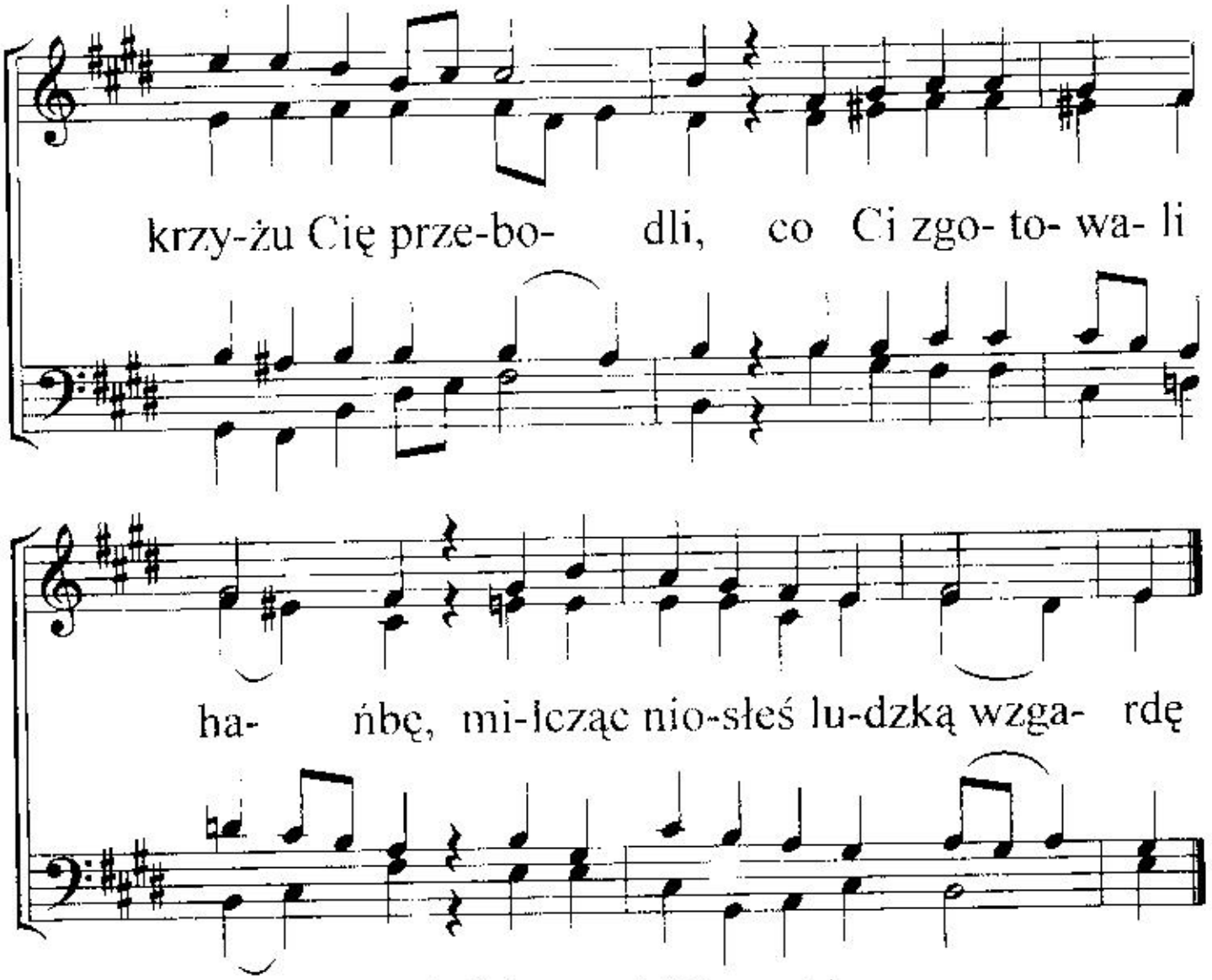

2. A największą głębię męki
wycierpiałeś z Bożej ręki.
Bożym gniewem obciążony,
Ty na krzyżu zawieszony.
Jego sąd i razy wszelkie
w cierpliwości zniosłeś wielkiej.
Swoje życie w śmierć oddałeś,
pojednanie zgotowałeś.

3. Z serca hołd niesiemy za nie,
boś boleści Mężem, Panie.
Wspominamy Twe udręki,
Twej Baranku śmierci męki.
Wielkie dzieło sam spełniłeś,
dla czci Bożej nas zbawiłeś.
Tak, Imieniu Twemu Panie
chwała, cześć i sława! Amen.

247

GL.171

Je - ste-śmy zno-wu wo - kół

Cię, Twą o - be - cno-ścią cie-szyć się,

Twym sło-wem się ra - do - wać.

O Pa - nie, jak to dro-gie nam,

że po-śród nas prze-by-wasz Sam,

racz sło-wem Swym kie - ro - wać!

2. W Twej prawdzie wiernej utwierdź nas.
W ufności iść za Tobą wraz,
daj siły nam na nowo!
Byś w sercach i w sumieniach był,
by owoc nasz w wieczności lśnił-
przez Twoje wieczne słowo.

248

Gl.23

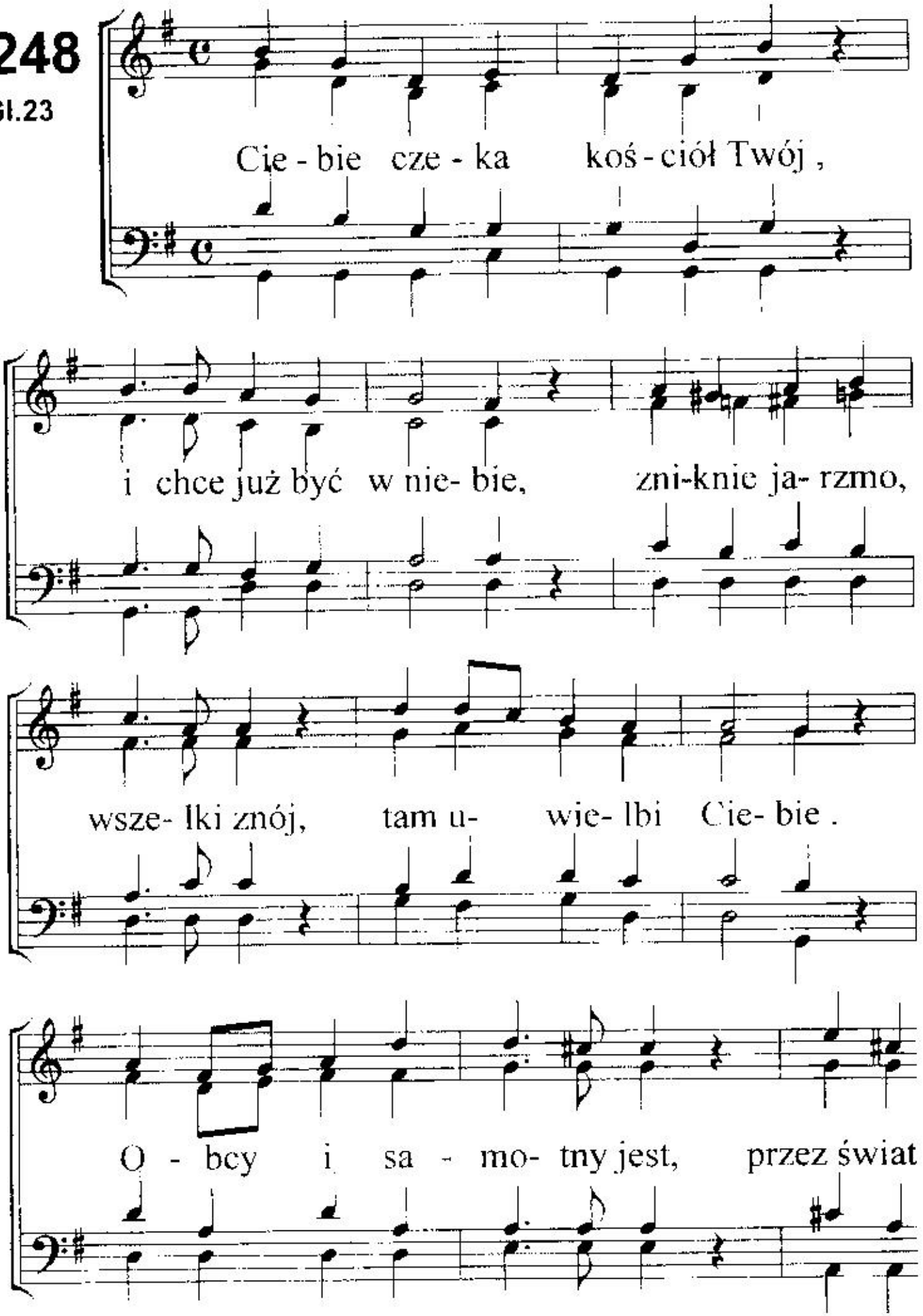
Cie - bie cze - ka koś - ciół Twój ,
i chce już być w nie- bie, zni-knie ja- rzmo,
wsze- lki znój, tam u- wie- lbi Cie- bie .
O - bcy i sa - mo- tny jest, przez świat

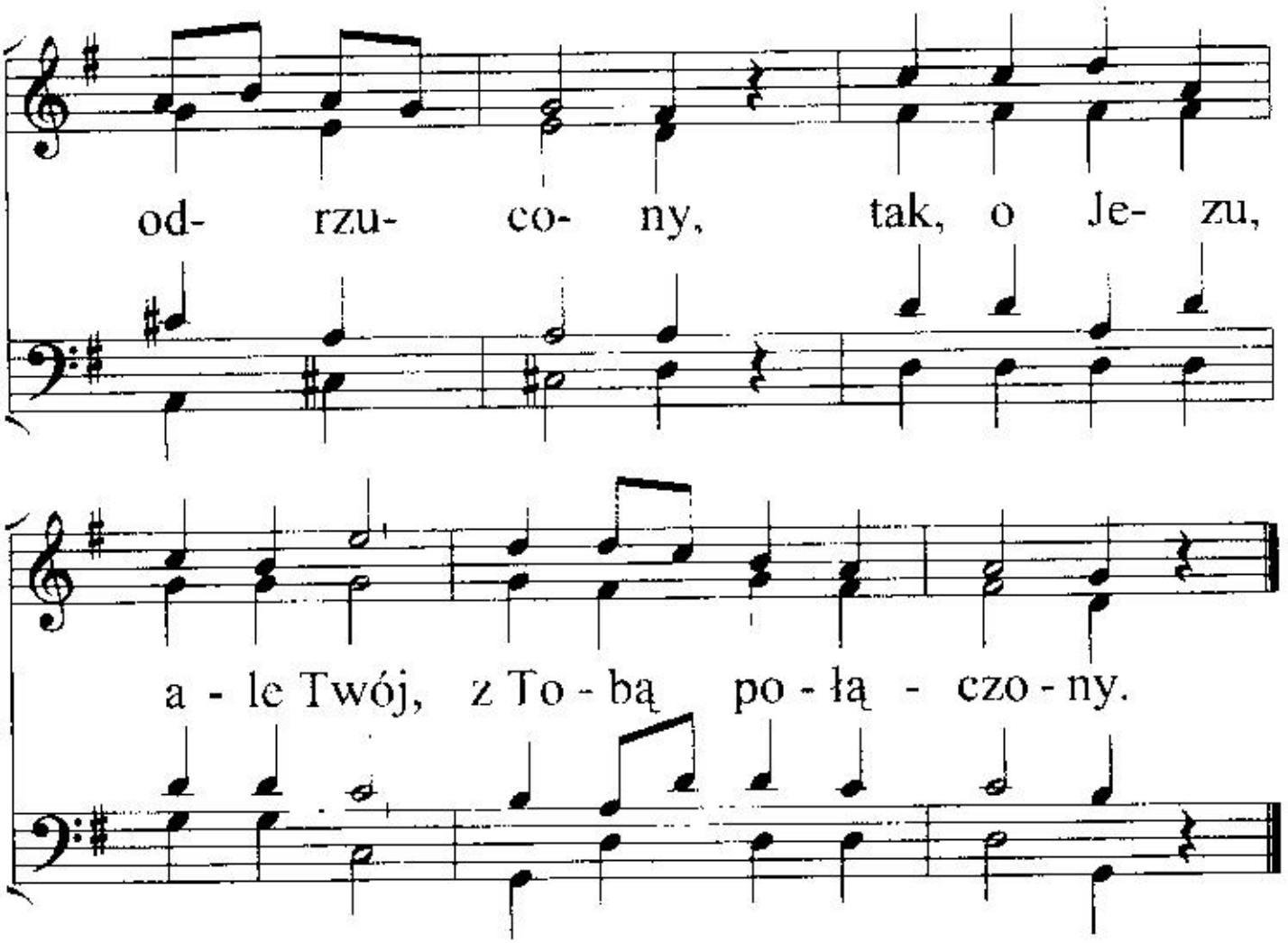

2. Swój spoczynek mamy tam,
gdzie już wróg nie czeka.
Tam obecnyś Jezu Sam,
nikt już nie narzeka.
Gdzie nie rozstaniemy się,
serce nie oziębnie,
i miłością wszystko tchnie,
gdzie ujrzymy Ciebie.

3. Przyjdź Jutrzenko Jasna, przyjdź
po swych wykupionych!
O, czekamy tęsknie, znijdź,
weź nas utrudzonych.
Nie zostawisz członków swych,
mocno w to ufamy.
Sam wprowadzisz w dom wnet ich,
hołd Ci tam oddamy .

249
GL.177

Ach, Pa - nie Je - zu mój,

Tyś - mej mi - ło - ści zdrój, Ba - ran - ku

cny. Przez tej mi - ło - ści żar,

przez krwi ko - szto - wny dar, Tyś mo - je

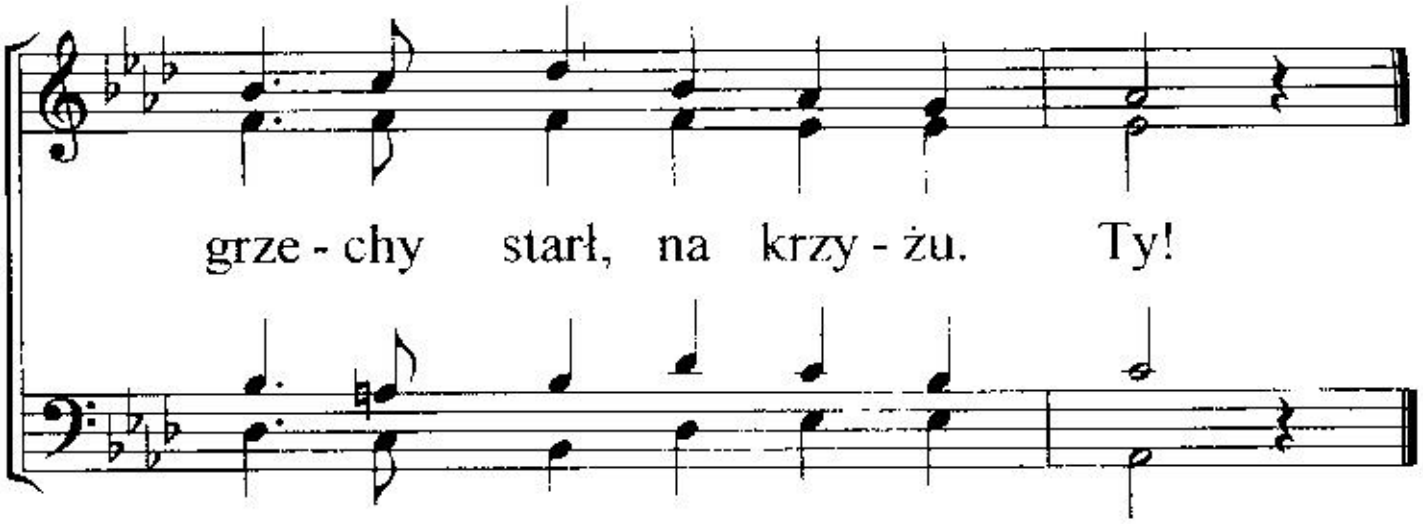

2. Sprawiedliwością swą,
szatą - ozdobą Twą,
odziałeś mnie.
Jedynie w Twojej krwi,
obmyty z grzechów swych,
jam czysty, zawsze Twój,
w tym świecie drwin.

3. Gdy ktoś potępia mnie,
czyż nie znieważa Cię,
o, Jezu mój?
Bo już nie żyję ja,
tylko mój Bóg i Pan,
Chryste - tyś we mnie żyw,
jam zawsze Twój.

3. Ufnością moją Tyś,
siłą i światłem dziś.
O, Jezu mój!
Gdy wiary stawiam krok,
do Ciebie wznoszę wzrok.
Początkiem, Końcem Tyś -
mam pokój Twój.

4. Cześć, uwielbienie Ci,
niech nieustannie brzmi,
przez życie me.
Choć teraz w czasie bied,
w doskonałości wnet,
wzniosę Ci chwały śpiew,
po wieki wsze.

250

GL.178

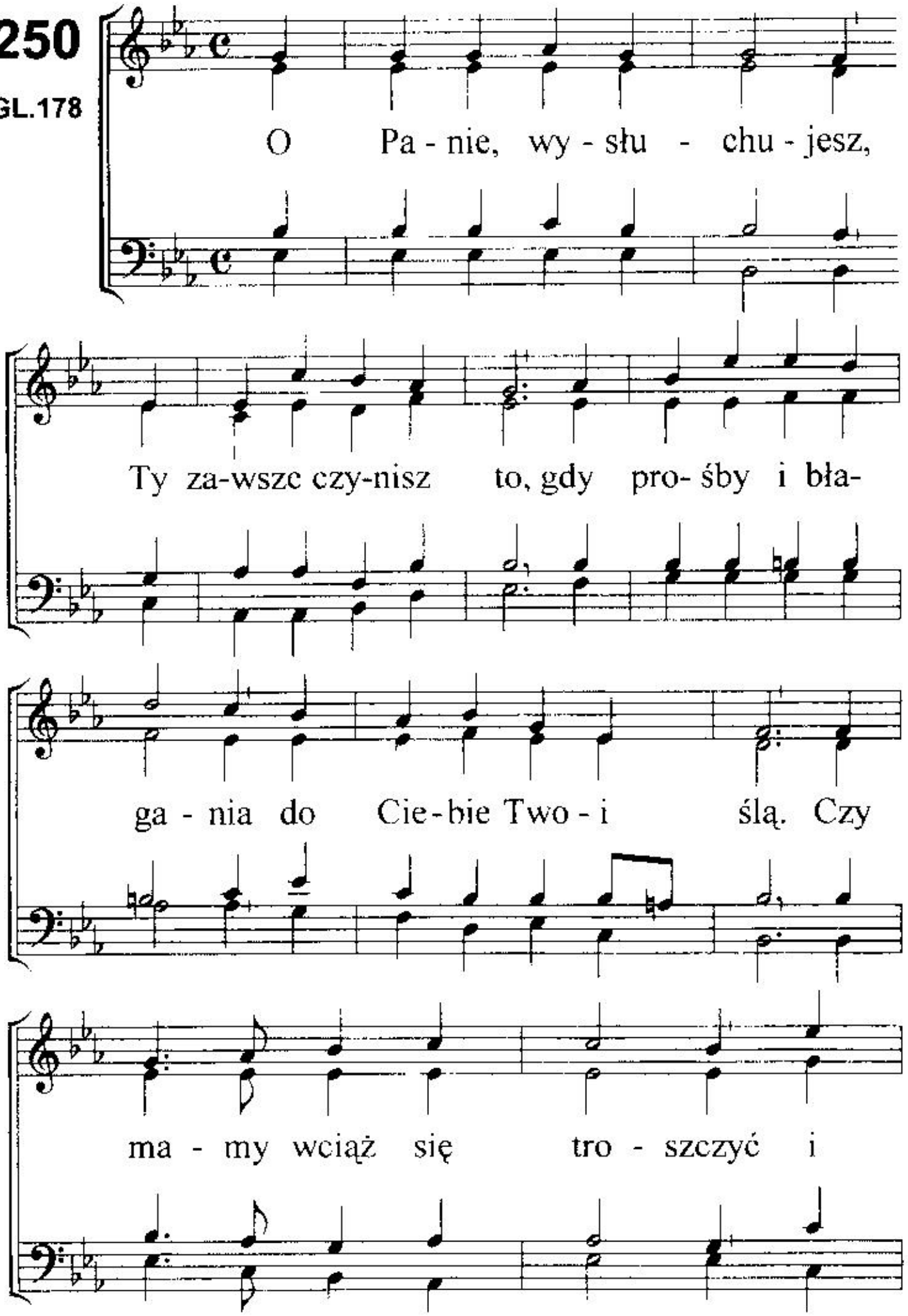
O Pa - nie, wy - słu - chu - jesz,
Ty za-wsze czy-nisz to, gdy pro- śby i bła-
ga - nia do Cie - bie Two - i ślą. Czy
ma - my wciąż się tro - szczyć i

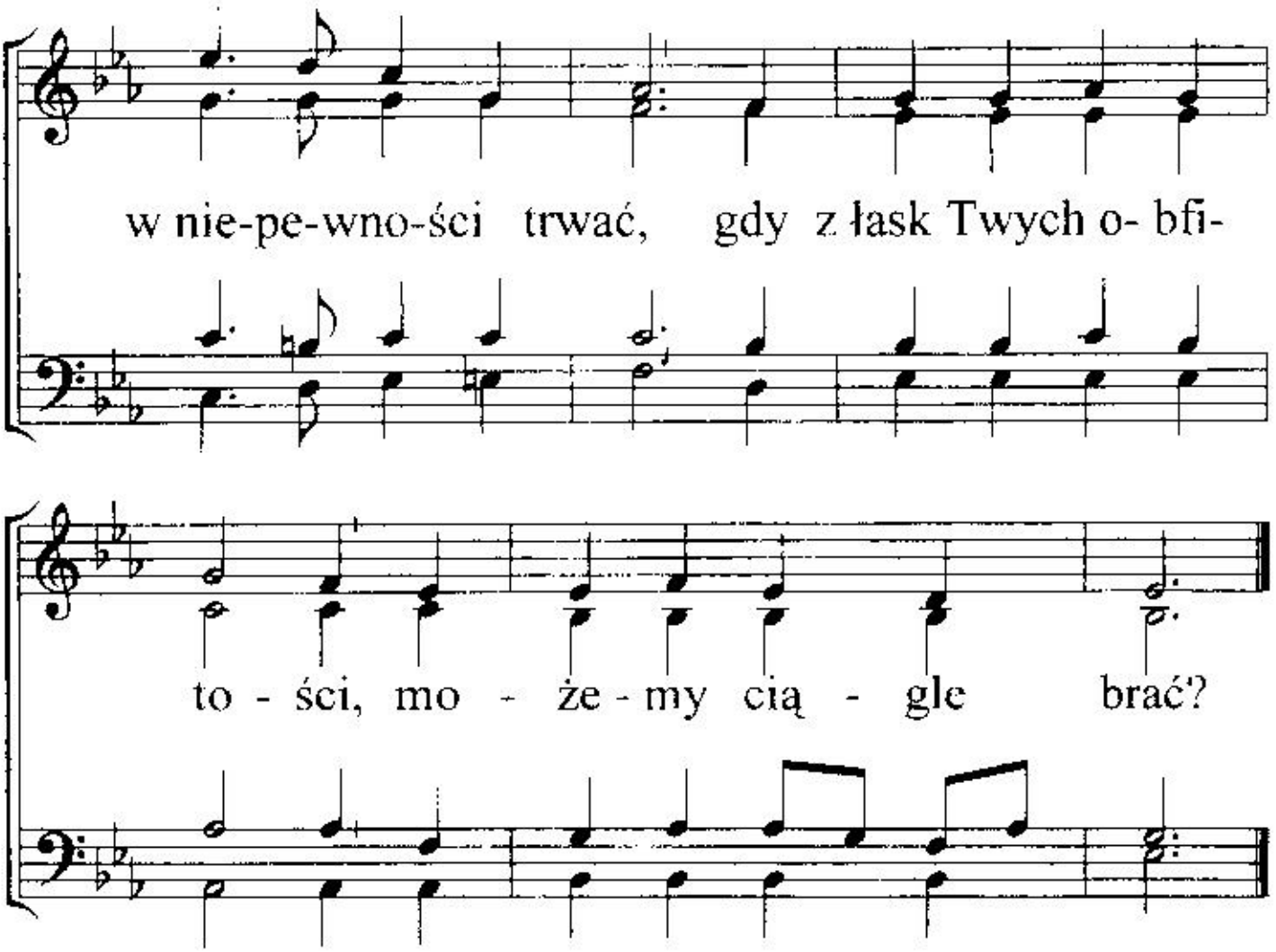

2. Ty zawsze akceptujesz, gdy z Twoim zgodny plan.
Od błędnych dróg ratujesz, przeszkodę kładąc nam.
A gdy już nic nie wadzi, byś Ty otworzył drzwi -
o, któż nas poprowadzi? Ty Panie, tylko Ty!

3. Wsiewamy nasze trudy jak ziarno w rolę tu,
by krocie błogosławieństw w dom każdy zanieść mógł.
Tak często też niepewność w uciskach dręczy nas,
lecz w Tobie nasza ufność, że cel osiągniesz w czas.

4. Gdy coś się nie układa, choć ścieżki proste są,
Ty wiernie nas prowadzisz, otaczasz łaską swą.
Więc już się nie trapimy, choć droga pośród skał,
w radości zawołamy: Ty nas prowadzisz Sam!

251

GL.179

Pa - nie, Ty kie - ru - jesz

Sam, tu- taj w ka-żdym po - ło-

że - niu, wie - rnie wie-dziesz w po - cie

sze - niu, rę - ką co ra - tu - nkiem

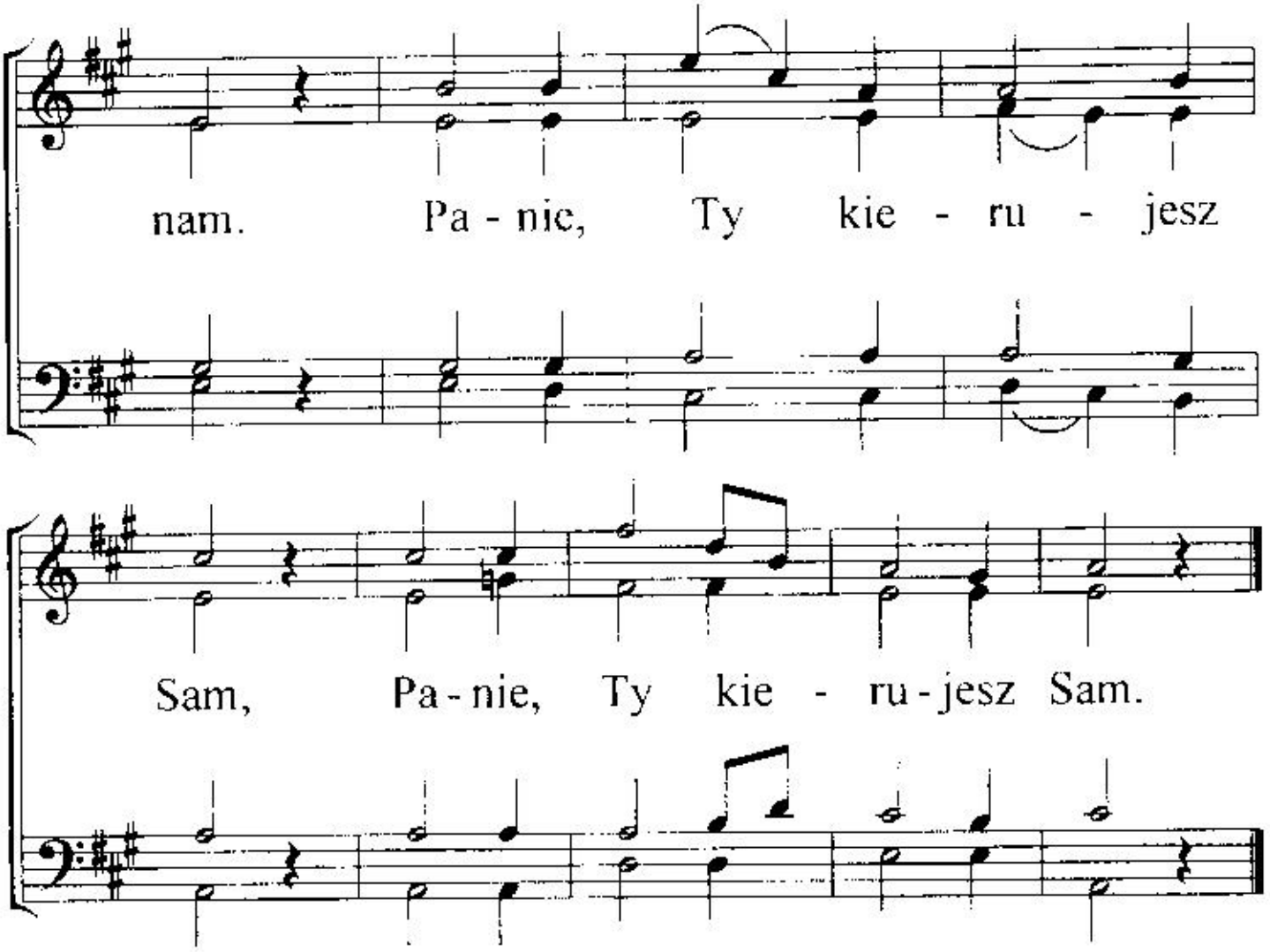

2. Panie, wierne serce Twe.
W Tobie pewne jest schronienie
i od zmartwień uwolnienie.
Każdy ból ukoisz wnet.
: Panie, wierne serce Twe :

3. Panie, w Tobie siła, moc.
Cały świat i skarby jego,
nie przytłumią szczęścia tego,
które mamy w dzień i w noc.
: Panie, w Tobie siła, moc :

4. Panie, niebo domem mym.
Uwolniony z trosk i cierpień,
wkrótce sławić będę Ciebie,
z serca wznosił wdzięczny hymn.
: Panie, niebo domem mym :

252
GL.150

W u - wie-lbie-niu ko-rzym się,

wdzię- cznym se- rcem sła -wiąc Cię, wciąż na

no - wo Pa - nie. Ża-den ró - wny

nie był Ci, Tyś w mi-ło- ści z ca- łych sił

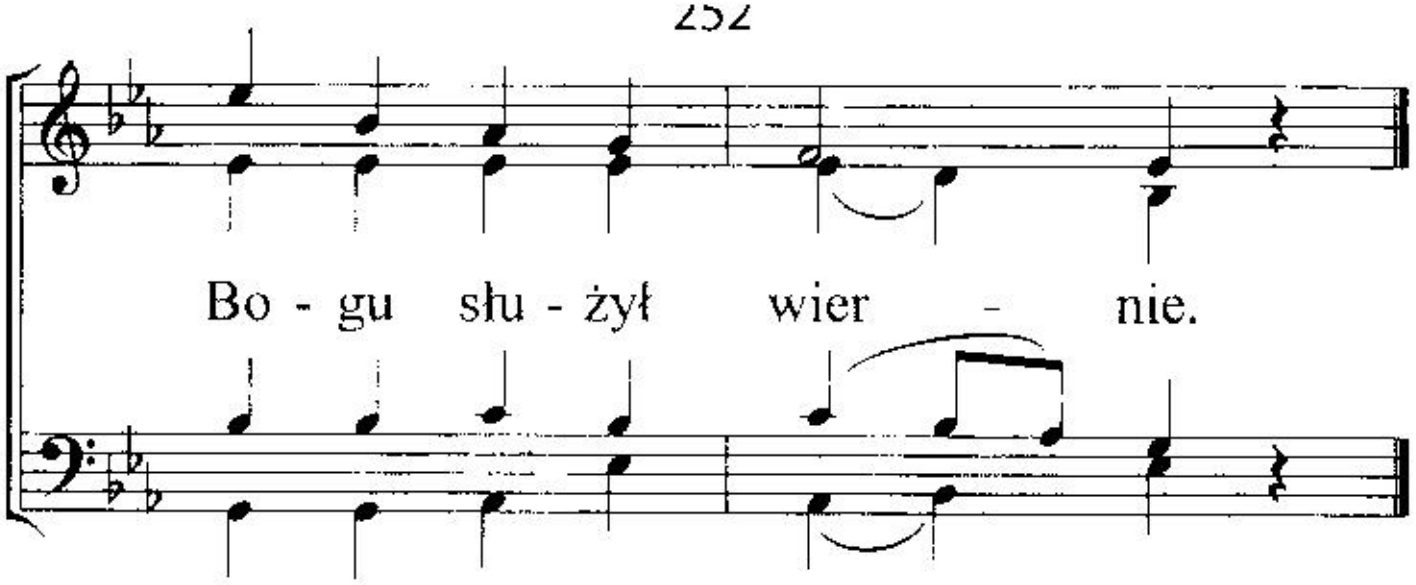

2. Miłą woń i słodycz wraz,
niosłeś Bogu w każdy czas,
wśród okrutnych cierpień.
Tyś ochotnie przyjął to,
posłuszeństwem uczcił Go,
ku radości wszelkiej.

3. Jak z ołtarza miła woń,
zawsze się wznosiła Doń -
tak się poświęciłeś.
O, Baranku cny, bez plam,
na pniu krzyża zmarłeś Sam,
mamy życie w niebie.

4. Co przeżywał Ojciec Twój,
gdy Ty niosłeś sądu znój -
kto zrozumie Panie?
Poświęciłeś Bogu się,
chociaż śmierć czekała Cię,
którą ogłaszamy.

5. Drogi Panie, czcimy Cię,
w hołdzie dziś skłaniamy się,
Imię Twoje sławne!
Ciebie Ojciec godnie czci,
od nas niechaj chwała brzmi -
Tyś jej godzien. Amen!

253

S.S.251

Dziś Cie- bie, Je- zu, Zba- wco

nasz, wie- lbi- my z se- rca znów, bo

wie- my żeś Ty zba- wił

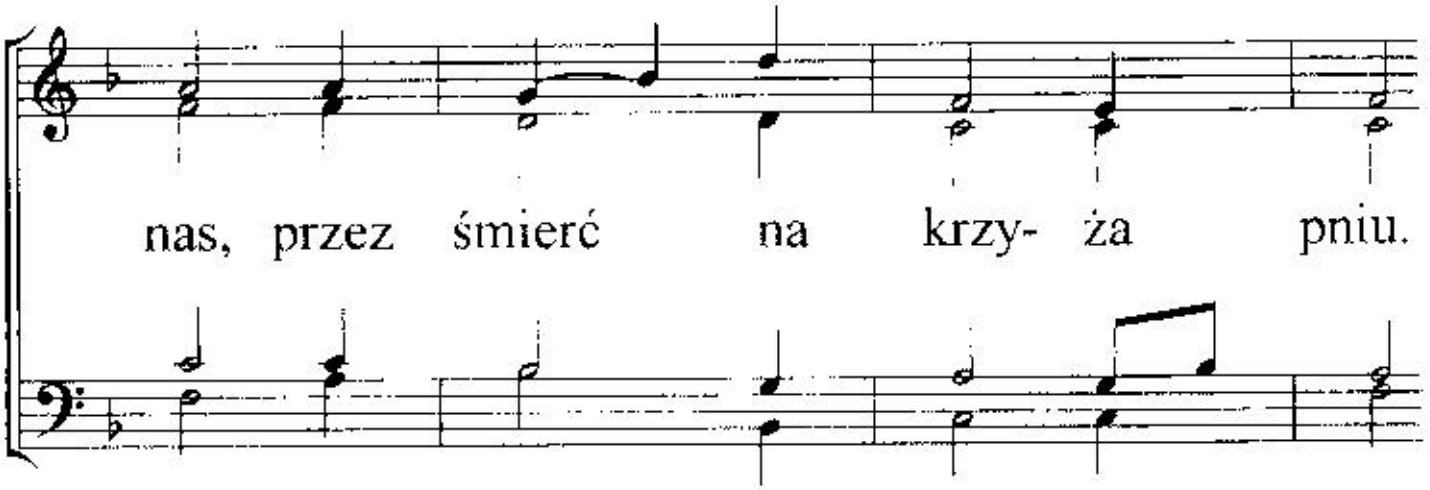

2. Twą miłość dzisiaj znamy już,
co wiodła Ciebie tu.
By ponieść dla zbolałych dusz
śmierć tam, na krzyża pniu.

3. I teraz naszym Panem Tyś,
Twa miłość wiecznie trwa.
Pieśń wiecznej chwały wznosi dziś,
tak droga własność Twa.

4. Wysławiam także łaskę Twą,
bo miłość w niej Twa lśni.
Dla bied opuszczasz chwałę Swą,
by wolność przynieść mi.

5. Cześć, sława, uwielbienie brzmi,
wciąż od własności Twej.
Twa piękność w naszych sercach lśni,
Ty nas oglądasz w niej.

6. Przedmiotem chwały jesteś nam.
Za słowo, krzyża czyn,
za łaskę, miłość Twą bez miar -
wznosimy chwały hymn.

254

ŚP 448

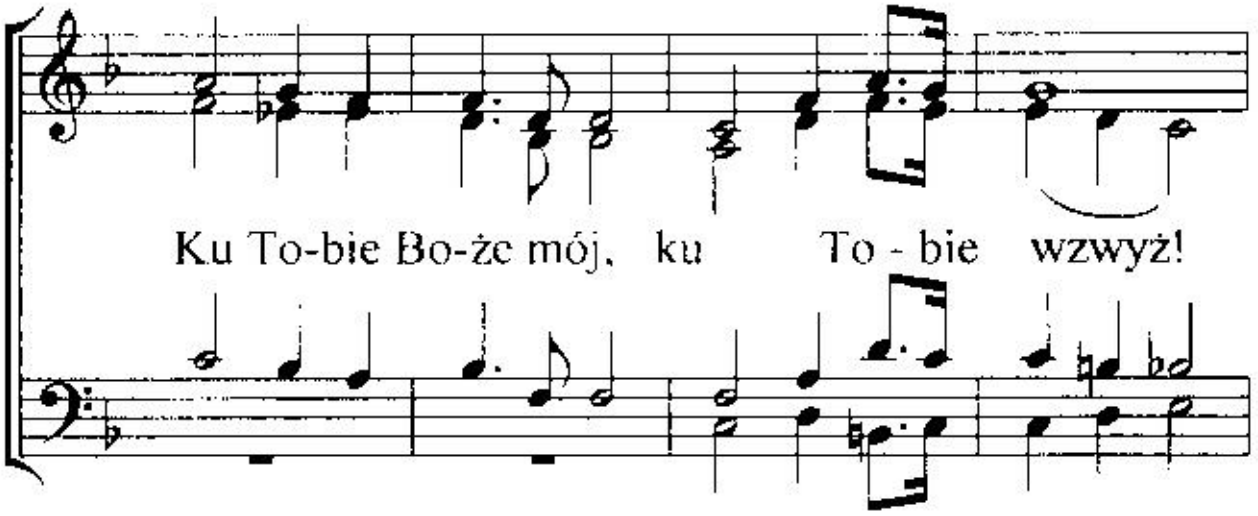
Ku To-bie Bo-że mój, ku To - bie wzwyż!

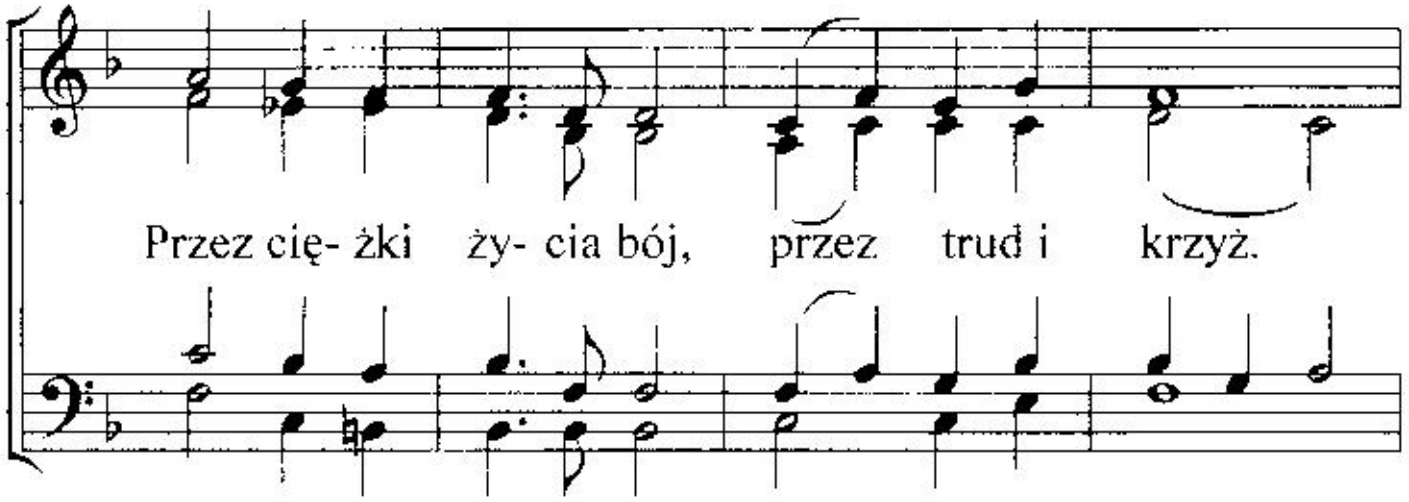
Przez cię- żki ży- cia bój, przez trud i krzyż.

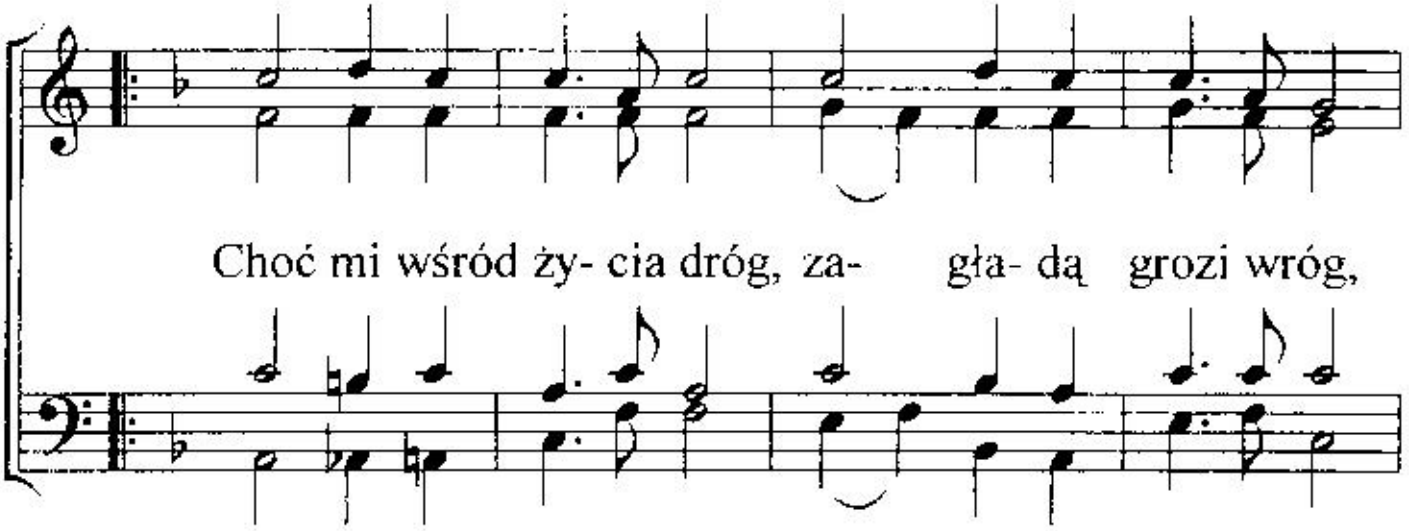
Choć mi wśród ży- cia dróg, za- gła- dą grozi wróg,

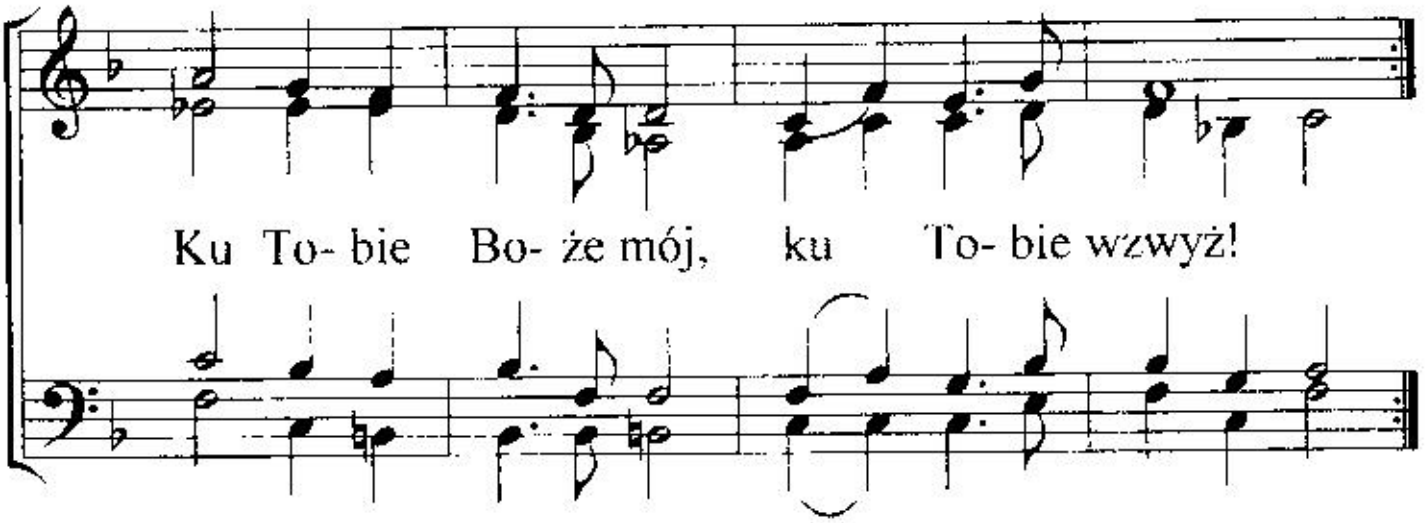

2. Nastanie wkrótce dzień - radości, łask.
   Rozproszy nocy cień, wnet słońca blask.
   I ujrzę smutku, łez już ostateczny kres.
   Ku Tobie, Boże mój, ku Tobie wzwyż!

3. Choć ciężko widzieć śmierć, choć straszny mrok,
   na Ojca mego tron kieruję wzrok.
   Zwycięstwa nucę psalm, naręcze niosę palm.
   Ku Tobie Boże mój, ku Tobie wzwyż!